Epiſtolarū et euāgeliorū de tpe ꝛ ſctis liber incipit.

Dominica prima ĭ aduētu dñi ad Romanos. xiij.

FRatres ſcientes qꝛ hora eſt iā nos de ſomno ſurgere Nunc autē ꝓpior eſt noſtra ſalus ꝙ̄ cū credidim⁹. Nox ꝑceſſit. dies aūt appropinquauit Abÿciam⁹ ergo opa tenebrarū ꝛ ĭduamur arma lucis.ſicvt ĭ die honeſte ambulem⁹. Non in cōmeſſationib⁹ ꝛ ebrietatibus nō in cubilibus ꝛ impudicicÿs.non in cōtentione ꝛ emulatione Sed induimini dominū ieſum chriſtum.

Dominica ſecūda in aduentu Roma.xv.

FRatres que

FRatres ſciētes qꝛ hora eſt iaʒ nos de ſomno ſurgere. Uerba prepoſita originalit̄ ad Roma.xiij.ca. ſūt ſcripta in epiſtola hodierna lectionaliter recitata. Ante initiū illius epiſtole ſcribit ſanct⁹ Paulus in eodem capitulo dicens. Memini quicꝙ̄ debeatis niſi vt inuiceʒ diligatis. Qui em̄ diligit proximū legem impleuit. Poſt h̄ ſeqt̄ epl'a hodierna. Sciētes qꝛ hora ē ꝛc̄. Ubi ſciēdū ē ꝙ epl'a hodierna ꝛ euāgeliū hodiernū cōcordāt. qꝛ in euāgelio intimat̄ nobis aduētus regis celeſtis. Sic in epiſtola mōet nos apoſtolus Paulus vt preparem⁹ nos ad aduentuʒ tanti regis dicens (Frēs) Ubi notandū ꝙ ſanct⁹ paulus apl's cōmuniter in ſuis epiſtolis ꝑmittit fratres. Et ratio iſta eſt. Quia in ſuis epl'is nitit̄ homines inducē ad amorem fraternitatis. Etiam p̄ntem epiſtolā ſcribit Romāis. Et romani ſunt q̄ in ꝑtibus italie de iudeis ꝛ gentib⁹ cōuerſi ſunt ad fidem ꝑ doctrinā ip̄ius apoſtoli. Añ ſcribit ip̄is ꝑ Thimotheū diſcipulū ſuū a corintho ciuitate.q̄ eſt ĭ achaia di. (Sciētes qꝛ hora eſt) ſcʒ ĭ tꝑe grē. (iā nos d̄ ſomno ſurgē) Ly. de ocio ſurgere ad opa caritatis. Grego. Caritas opat̄ magna ſi eſt. ſi aūt opari renuit caritas nō eſt. (Nūc em̄) id ē tꝑe gratie. (ꝓpior eſt noſtra ſalus) Ly. qꝛ ꝑ xp̄m ianua ſalutis eſt apta. q̄ tempe legis erat clauſa. Jdō ſubdit̄ (ꝙ̄ cū credidim⁹). i. plus ꝙ̄ ante aduentū xp̄i. tūc em̄ ſciebāt ſe patres antiq̄ deſcenſuros ad limbum. Unde patriarcha iacob dixit Geñ.xxxvij. Deſcendā ad filiū meuʒ lugens ĭ infernū ꝛc̄. (Nox ꝑceſſit) Ly.i. obſcuritas figurarū veter̄ legis. (dies aūt appropinq̄uit) id ē claritas veritat̄ reuelata ē in noua lege. (Abÿciam⁹ ꝰ opa tenebrarꝫ) Ly.i. pccata q̄ ad tenebras ducūt. Mat. xxij. (Et induamur arma luc̄).i. virtutes q̄ illuminant mentē ꝛ finaliter ad vitā eternā ꝑducūt. (ſicvt in die) Ly iudicij extreme (honeſte āmbulem⁹).ſ. ad gloriā (Nō) ſcʒ ambulem⁹ (ĭ comeſſationibus) ſcʒ vitādo pctā gule (et ebrietatibus) ĭ potationib⁹ immoderat̄ (nō ĭ cubilibus) Gor .i. pigricÿs dormiētiū (ꝛ ĭpudicicÿs).i. luxurioſis actibus q̄ ꝓueniūt ex ſuꝑfluitate cibi ꝛ potus et ſomni (nō ĭ cōtentōe) ſcʒ quo vnus cōtendit ꝯ alium (ꝛ emulatōe) Gorra. quo vnus alteri inuidet de ſua ꝓſperitate. (Sed ĭduimini dñʒ iheſū xp̄uʒ) Ly.ſ. imitādo ſctitatē ꝯuerſatiōis ſue. Quia ſcḋm Aug Nō ē ver⁹ xp̄ian⁹ q̄ ñ imitat̄ veſtigia xp̄i

FRatres quecūꝙ̄ ſcripta ſūt ad noſtrā doctrinā ſcꝑta ſūt ad Ro.xv. Ante initiū illi⁹ epl'e ſcribit ſctūs paul⁹ ĭ ꝑncipio illi⁹ capl'i dicēſ. Debemus aūt nos firmiores imbecillitates ĭfirmorꝫ ſuſtĭere ꝛ nō nobis placere. P⁹ hoc ſequit̄ epl'a hodierna. Quecūꝙ̄ ſcꝑta ſūt ꝛc̄. Cōcordāt epl'a ꝛ euāgeliū. qꝛ in euāgelio hodierno agit̄ de aduentu xp̄i ad iudiciū. vbi quedā ad terrorē malorū quedā ad ꝯſolationē bonorꝫ tāgūt̄. Sic etiaʒ apl'us in epl'a hodierna adducit ſacram ſcꝑturā q̄ hoieʒ ad ꝓparandū ſe ad iſtū aduētū dirigit ꝛ ĭformat di. (Que

cunqȝ ſcripta ſunt ad nr̃am doctrinā ſcripta ſunt vt per patientiā et conſolationem ſcripturarū ſpem habeam⁹ Deus aūt patientie et ſolatij det vobis idipſūm ſapere in alterutrū ſm ihm xp̃m vt vnanimes vno oꝛe honorificetis deū ⁊ patrē dni nr̃i nr̃i ihu xp̃i ꝓpter qd ſuſcipite inuicē ſicut ⁊ xp̃s ſuſcepit vos in honoꝛē dei. dico eni xp̃m ihm miniſtrū fuiſſe circūciſionis ꝓpter veritatem dei. ad cōfirmādas ꝓmiſſiones patrū. gentes autē ſup miſericoꝛdia honoꝛare deū ſicut ſcriptū eſt. ꝓpterea cō fitebor tibi in gentib⁹ et noī tuo cantabo. Et iterū dicit. Letamini gentes cū plebe eius. Et iterꝫ. Laudate oēs gentes dñm et magnificate eum oēs populi. Et rurſus eſaias ait. Erit radix yeſſe et qui exurget regere gētes in eū gentes ſperabūt. De⁹

cunqȝ ſcripta ſunt) Hoꝛ. de dño nr̃o iheſu xp̃o in diuinis libꝛis ⁊ etiā de ſctīs veteris teſtamēti ſicut de iacob et de thobia. Et etiā ð ſctīs noui teſtamēti. ſ. de aplīs de martirib⁹ ⁊ de alijs ſctīs (ad noſtram doctrinā ſcripta ſunt) qꝛ oīs ſcriptura diuinitus inſpirata vtilis eſt ad docendū. ij. ad thimo. iij. (vt p patiētiā) ſcȝ in aduerſis (et conſolationē ſcripturaꝝ) .i. conſolationē quam dant ſcripture. Conſolātur enīȝ nos ſcripture in incolatu vite pn̄tis (ſpem habeamus) ſcȝ de btitudine eterna q̄ ex ſcripturis ꝓmittit. (Deus aūt patiētie) id ē de⁹ q̄ eſt datoꝛ patientie in aduerſis (et ſolatij) .i. cōſolatōnis p⁹ tribulationē. Quia ipſe cōſolat nos in oī tribulatōe nr̃a. Coꝛin. ꝫ. (det vobis idipſum ſapere) .i. ſentire (ī alterutrū) .i. cōfoꝛmiter (ſm iheſū xp̃m) .i. ſm doctrinā iheſu xp̃i (vt vnanimes) .i. eadē voluntate (vno oꝛe) id ē eadē vocis cōfeſſione (honoꝛificetis deū et patrē dñi nr̃i ihu xp̃i) Ly. ꝯtuȝ ad vnitatem opis. Quia fides ſine opib⁹ moꝛtua ē. Ja. ij. (ꝓpter qð ſuſcipite inuicem) .ſ. infirmos ad cōſolādū (ſicut ⁊ ip̃e) ſcȝ xp̃s (ſuſcepit vos) infirmos (in honoꝛeȝ dei) .i. vt in vobis honoꝛificet deus (dico eīm iheſum xp̃m miniſtrū) .i. p̄dicatorem (fuiſſe circūciſionis) pꝛedicando iudeis circūciſis. Jdeo ipſe xp̃s dixit Mathei. xv. Non ſum miſſus niſi ad oues q̄ perierūt dom⁹ iſrael (ꝓpter veritatē dei) Hin. i. vt de⁹ verax habeat (ad cōfirmandas ꝓmiſſiones patrū) factas ipſis. quia iudeoꝛū aſſumptio ad fidē et ad ſalutem fuit ex debito p ꝓmiſſionē patrib⁹ eoꝝ factam. Luce. i. Sicut locut⁹ eſt ad patres noſtros abꝛaham et ſemini ei⁹ in ſecula. (gentes autē) .i. pagani ſcȝ debēt (honoꝛare deū ſup miſericoꝛdia) eis exhibita ſine p̄cedente ꝓmiſſione. quia gentiū aſſumptio ad fidem ⁊ ſalutē fuit ex ſola miſericoꝛdia ſine ꝓmiſſione. qꝛ lex nō fuit data patrib⁹ eoꝝ. neqȝ ꝓphete ſicut iudeis (ſicut ſcriptuȝ eſt) in pſ̄ xvij. vbi xp̃s loquitur ad patrē (ꝓpterea confitebor tibi in gentib⁹ dñe) .i. faciā tibi gentes confiteri voce laudando (⁊ noī tuo cantabo) Hoꝛ. i. faciā tibi cātare canticū laudis. Pſ̄. xcv. Cātate dño canticū nouū (Et iterꝫ dicit) ſcȝ ſcp̃tura. Eſa. xxxv. (Letamī gētes) id ē pagani cōuerſi ad fidē (cū plebe eius) .i. cū iudeis. Factum eſt vnū ouile de iudeis et gentib⁹. Vn̄ Jo. x. Et fiet vnū ouile et vnus paſtoꝛ (Et iterū) dicit dauid ī pſ̄. xcvi. (Laudate dñm oēs gētes) .i. pagani cōuerſi ad fideȝ (⁊ magnificate eū oēs ppl̄i) Hin. i. omīs trib⁹ filioꝝ iſrael. (Et rurſum eſaias ait) .xi. capitulo. (Erit radix yeſſe) .ſ. yſai pr̄ dauid. i. Reg. xvi. de qua ſtirpe natus ē xp̃s ſm carnē (⁊ q̄ exurget regere gentes) ſcȝ in fide ⁊ bonis opib⁹ ⁊ gentes cōuerſi ad fidē (in eū gētes ſperabunt) Gene. xlix. Jpſe erit expectatio gentiū. qꝛ hn̄t ſpem p ip̃m cōſequi vitam eternā (deus autē ſpei) in q̄ ſperādū eſt.

(repleat vos oī gaudio) ſcȝ ſpūali (et pace ī credēdo vt abundetis in ſpe) Ly. per cumulū meritoꝝ (et ꝟtute ſpūſſancti) cuius ſunt principaliter oīa opa meritoria. quia ſine ꝟtute ſpūſſctī nulle ꝟtutes vel opa placent deo.

aūt ſpei repleat vos oī gaudio et pace in credendo vt abundetis in ſpe et virtute ſpūſſancti. Dn̄ica tercia in aduentu. j. Corin. iiij.

FRatres Sic nos exiſtimet hō vt miſtros xp̄i ⁊ diſpenſatores miſterioꝝ dī. Hic iā q̄ritur diſpēſatores. vt fdel' q̄s iuenit. Mihi aūt ꝓ mīmo ē vt a vobis iudicer. aut ab hūano die. ſed neq3 meip̄m iudico. Nihil eīn mihi cōſci9 ſū. ſed nō in hoc iuſtificat9 ſum Qui aūt iudicat me dn̄s ē. Itaq3 nolite ante tp̄s iudicare q̄aduſq3 veniat dn̄s q̄ ⁊ illūiabit abſcondita tenebraꝝ et manifeſtabit cōſilia cordiū. Et tūc laus erit vnicuiq3 a deo.

FRēs. Sic nos exiſtimet hō vt miniſtros xp̄i. i. ad Coꝛ. iiij. Añ initiū illi9 ep̄le ſcribit ſanctus paul9 dicēs. Tēplū dei ſctm̄ ē qd̄ eſtis vos. Si q̄s inter vos videt ſapiens in hoc ſeculo ſtult9 fiat vt ſit ſapiens. Sapīa eī huius mūdi. ſtulticia eſt apud deū. Tūc p9 hoc ſequit ep̄la hodierna (Sic nos exiſtimet homo) Sciendu3 ꝙ ep̄la ⁊ euangeliū cōcordāt. quia in euāgelio agit de ſpūali aduentu xp̄i in ſignū hui9 tūc euangeliū dicit de ſctō Johanne q̄ interp̄tat in quo eſt gr̄a. Sic etiam ap̄ls paul9 in epiſtola hodierna ſuadet prelatis ꝙ debent diligent exequi ſibi iniunctum officiū et miniſteriū. ergo dicit (Sic nos exiſtimet hō ⁊c̄.) Et hanc epiſtolā ſcribit Corinthijs. Et corinthij nominant a quadā ciuitate q̄ dr̄ Corinth9. ⁊ eſt metropolis in achaie ptib9. Achaia ꝟo eſt quoddā territoriū in terra grecie. Et illos arguit de iudicio temerario. q̄a nimis temerarie iudicabāt apoſtolū cum ſuis. ergo dicit (Sic nos exiſtimet hō vt miniſtros xp̄i) Vin. quaſi diceret taliter viuimus ⁊ cōuerſamur. ꝙ quilibet homo poſſit vere exiſtimare de nob̄ ꝙ ſum9 fideles miſtri xp̄i. Vn̄ Bonauē. docior ſacre theologie ſup. iiij. li. ſen. di. xvi. De quolibet p̄ſumendū ē bonū. niſi ꝓbet ꝯtrium (⁊ diſpēſatores) Hor, id ē diſtributores (myſterioꝝ dei) .i. ſaceamētoꝝ diuinoꝝ (Hic iā q̄rit) a nobis (int diſpenſatores vt fidelis q̄s iueniat) Prouer. xv. Multi hoīes vocant miſericordes. virū autē fidelē quis īueniet? Tho. Fidelis miniſter eſt q̄ in oīb9 intendit honorē dei ⁊ vtilitatem populi. ſed ipſi corīthij iudicabāt plures eſſe infideles nec aliquē putantes eſſe fidelem (mihi aūt ꝓ minimo ē) Hor. i. parum puto (vt a vobis iudicer) Tho. ſ. eē fidelis vel īfidelis (aut ab humano die) .i. ab hoīe dū eſt in ſuo die .i. in p̄nti tp̄e (ſed neq3 meipſum iudico) Vin. fidelem vel infidelē miniſtrū xp̄i. cū nō poſſū ſcire certitudinali ſententia. ſ3 ex cōiecturis exiſtimo me bene eſſe fidelē diſpenſatorem. vn̄ dr̄ Eccs. ix. Neſcit hō an odio vel amore dign9 ſit (Nihil enim mihi conſcius ſum) .i. in nullo remordet me cōſcīa mea (ſ3 non in h̄ iuſtificatus ſum) Hor. id eſt non ideo me iuſtum reputo. quia poteſt eſſe aliquod delictum quod neſcio. pſ̄. xviij. Delicta quis intelligit (qui autem iudicat me dominus eſt) qui ſol9 nouit ſecreta cordis mei melius q̄3 egoipſe (itaq3 nolite ante temp9 iudicare) iudicij extremi. quia modo nō eſt tempus iudicandi (quoaduſq3 veniat dominus) ſupple ad iudicandum (qui et illuminabit) id eſt aperta faciat (abſcondita tenebrarum) id eſt occulta peccata. (et manifeſtabit conſilia cordium) id eſt cogitata. quia tunc libri conſcientiarum aperientur (et tunc laus erit) id eſt remuneratio (vnicuiq3 a deo) bene agenti vel cogitanti ⁊c̄,

Dominica q̃rta in aduentu. Philip.iiij.

Gaudete ĩ domino semp. iterũ dico gaudete. Modeſtia vr̃a nota ſit oib⁹hoib⁹. Dñs eñ ꝓpe eſt. Nihil ſolliciti ſitis ſed in oĩ orõne ⁊ obſecratõe cũ gr̃arũactione petitiones vr̃e innoteſcãt apud deũ. et pax dei q̃ exuperat oẽm ſenſum cuſtodiat corda veſtra et intelligẽtias veſtras. In xp̃o ihesu domino noſtro

s Gaudete in dño ſemp. iter̃ dico ⁊c̃. Phil.iiij. Ante initiuz illius epl'e ſcribit ſctũs paulus dicẽs. Frẽs noſtra cõuerſatio in celis ẽ. vñ ſaluatorez expectam⁹ dñm nr̃m ihesum xp̃m q̃ reformauit corpus humilitatis nr̃e cõfiguratum corpori claritatis ſue. Tũc ſequitur epl'a hodierna (Gaudete ĩ domino ſemp ⁊c̃.) Sciendum ꝙ epl'a ⁊ euangelium cõcordãt. quia in euãgelio docemur q̃liter dño viã ꝑparare debemus ꝑ veraz pñiam vt euz digne ſuſcipere poſſum⁹ iã venturũ in carne. Et debet hoc fieri cũ gaudio ſpũali qđ gaudiuz neceſſariũ eſt in tpe tribulatiõis. ſm illud Ja.i. Omne gaudiũ eſtimate frẽs cum in varias tẽptatões incideretꝭ. Et cũ illo gaudio ſpũali bene ſtat cõtritio cordis. quia ſm Aug. penitens de peccatis dolet ⁊ de dolore gaudet. Sic etiam apl'us paulus in epl'a hodierna nos ĩformat q̃liter in dño gaudere debeamus. di. gau. in do. et pñtẽ epl'am ſcribit philippenſibus. et philippenſes noĩant̃ a ciuitate philippis q̃ eſt in grecia. Vñ dicit (Frẽs gaudete in dño) nõ in hoc ſeculo. Nõ illius ẽ. quia ſicut nemo põt duob⁹ dñis ſeruire. Math. vi. ſic nemo põt gaudere in hoc ſeculo. et cũ hoc in dño (ſemp) Ly. non vna hora. ſ; quotidie (iterũ dico gaudete) nõ ſolũ exterius. ſ; etiã in corde interi⁹ (Modeſtia vr̃a) Ly. in cõuerſatõe ⁊ vita (nota ſit omnib⁹ hoĩb⁹) Vincẽ. tã malis ꝙ̃ bonis. Ly. vt boni meliores fiant veſtro exemplo. et alij mali cõuertant̃ (dñs eñ ꝓpe ẽ) Hor. ideo debetis gaudere. qr dñs ꝓpe ẽ et paratus dare qđ neceſſariũ ẽ (nihil ſolliciti ſitis) Vin. ſcz de tpalib⁹ reb⁹. ſ; iactantes curam veſtrã in dño et ipſe vos enutriet. Juxta illud Math. vi. Nolite ſolliciti eẽ dicẽtes. quid mãducabim⁹ aut quid bibemus ⁊c̃. (ſ; in oĩ orõe ⁊ obſecratõe) Vin. de q̃buſcunq; reb⁹ (cũ gr̃arũactiõe) qr q̃ vult alia impetrare gratus dz eẽ de preteritis. vñ Criſoſ. ſup Math. grã tiarũactio ẽ inuitatio ad plus dandum (petitiones vr̃e innoteſcãt apud deũ). i. ita feruẽtes ſint vt ad deũ ꝑueniant (et pax dei). i. deus q̃ ẽ pax ⁊ q̃es mentis (q̃ exuperat). i. excedit (oẽz ſenſũ) Vin. id ẽ oẽm intellectuz tã angelicũ ꝙ̃ humanum (cuſtodiat corda vr̃a). i. volũtates vr̃as ĩ bono (⁊ intelligẽtias veſtras in xp̃o ihesu dño nr̃o) Hor. vt nihil extra ſpm̃ appetatis vel intelligatis.

In nocte natiuitatꝭ domini ad primã miſſam epiſtola ad Thitum.ij.

Apparuit enim grã ſaluatoris noſtri oib⁹hoib⁹erudiens nos. vt

a Apparuit enim grã ſaluatoris nr̃i ⁊c̃. Hodie ab eccleſia dei celebratur natiuitas dñi ſicut xp̃s dñs nr̃ de virgine maria nat⁹ ẽ ver⁹ deus ⁊ ver⁹ hõ in q̃ magnaz miaz hoĩbus oñdit qr nõ ex opib⁹ iuſticie q̃ fecim⁹ nos ſ; ſm magnã miaz ſuã ſaluos noſ fecit. Ergo apl's paul⁹ ĩ officio prĩe miſſe q̃ in media nocte celebrat̃ inſinuat dei miam nob̃ exhibitã dicẽs (Apparuit grã dei ⁊c̃.) Vñ initiũ illius epl'e ſcribit s. paul⁹ exhortando tytũ diſcipulũ ſuum di. loq̃re q̃ decent ſanã doctrinã. ſenes vt ſobrij ſint pudici prudentes ſani in fide. in dilectiõe ⁊ patiẽtia. Et in oĩb⁹ teipſũ prebe exẽplũ bonoꝝ operũ. Tũc ſeq̃t̃ pñs epl'a (Apparuit eñ grã dei ⁊ ſaluatoris nr̃i) Ly. ĩ carne ꝓ nob̃ aſſumpta (oĩb⁹ hoibus) Hor. i. ad vtilitatẽ oĩm hoĩn (erudiens nos) verbo ⁊ exẽplo (vt

abnegantes impietatē) Ly.i.ydolatriā ſi cut ꝑ oppoſitū pietas dꝛ cultus diuinus. (⁊ ſecularia deſideria) Ly.q̄ tendūt ad di uitias ⁊ honores ⁊ delitias corporis (ſo/ brie) Ly.in nobis (et iuſte) ad ꝓximū (et pie) ad deū (viuamus in hoc ſeculo).i.ī mū/ do fragili ⁊ trāſitorio. (expectantes beatam ſpem).i. beatitudineʒ ſperatā vt ꝑ hoc liben tius et facilꝰ faciamꝰ bona opa (et aduentū glorie).i.manifeſtatio nem glorioſaʒ (magni dei ⁊ ſaluatoris noſtri iheſu chriſti) Gor.id ē aduētū chriſti ad iudi ciū qui ē magnꝰ deus ⁊ ſaluator nr̄. Nam in primo aduentu venit. vt puer paruulus. In ſcd̄o aduētu veniet vt deꝰ magnꝰ cū poteſta/ te et maieſtate (Qui) ſupple chriſtꝰ (dedit) gratis et ſine meritis (ſemetipſum) ī preciū ⁊ nullā aliā creaturaʒ (ꝓ nobis) adhuc ini/ micis (vt nos redime/ ret) ꝑ preciū ſanguīs. (ab omni iniquitate) tā actuali q̄ꝫ originali (⁊ mūdaret ſibi popu lum) ꝑ ſacramentū ba ptiſmi (acceptabileʒ) id ē gratū ꝑ charitatē (ſectatorē bonoꝝ ope rum) Ly. ita ꝙ gratia que datur in baptiſmo nō datur inuacuū. ſed ad bene operandum. (Hec loquere) Lyra. ignorantes docendo. (⁊ exhortare) iā ſcien tes ad melius inducendo (In chriſto ihe ſu domino noſtro.

abnegātes impietatē ⁊ ſecu laria deſideria ſobrie ⁊ iuſte et pie viuamꝰ in hoc ſcl̄o ex pectantes beatā ſpem ⁊ ad= uentū glorie magni dei ⁊ ſal uatoris nr̄i ih̄u xp̄i. Qui de dit ſemetipſuʒ pro nobis vt nos redimeret ab oī iniq̄ta/ te.et mundaret ſibi ꝑpl̄m ac= ceptabilē ſectatorē bonoruʒ operū.hec loquere ⁊ exhor= tare. In xp̄o iheſu dn̄o nr̄o.

In ſecūda miſſa natiuita tis xp̄i epl̄a ad thitū.iij.

Apparuit be nignitas ⁊ hūanitas ſaluatoris nr̄i dei nō ex opi bus iuſticie q̄ fecimꝰ nos.ſʒ ſm̄ ſuā miſericordiā ſaluos nos fecit ꝑ lauacrū regene= ratōis ⁊ renouatōis ſpūſſcti quē effudit in nos abūde ꝑ iheſum xp̄m ſaluatorē nr̄m vt iuſtificati gr̄a ipſiꝰ here= des ſimꝰ ſm̄ ſpem vite et̄ne In xp̄o iheſu dn̄o noſtro.

In die natiuitatis ad ſū= mā miſſaʒ epl̄a ad Hebre.i.

Apparuit benignitas ⁊ humani/ tas ſaluatoris nr̄i ⁊c̄.ad Thitum iij. Ante initiū illius epiſtole ſcri bit ſanctus paulus tyto diſcipulo ſuo di/ cens. Loquere ⁊ exhortare illos principi bus ⁊ poteſtatibꝰ ſubditos eſſe.ad omne opus bonū paratos eſſe. ⁊ poſt pauca ſeq̄ tur epl̄a hodierna (Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſaluato/ ris nr̄i dei) qꝛ magnaʒ miſericordiā deus no bis exhibuit in hoc ꝙ ꝓ nobis humanitateʒ aſſumpſit (nō ex opibꝰ iuſticie q̄ fecimꝰ nos) Gor. qꝛ nulla bōa feci mꝰ īmo potiꝰ cū īimici eſſemꝰ recōciliati ſumꝰ deo (ſ ſm̄ ſuaʒ miſeri/ cordiā nos ſaluos fe/ cit) Ly. ſalus eīm eter/ na excedit totaliter fa cultatē humane natu/ re ꝓpter qd̄ non pōt at tingere eam quis. niſi ex largitate diuine mi ſericordie (ꝑ lauacruʒ regeneratōis).i. bap/ tiſmi ꝑ quē fit regene/ ratio a culpa. Genera/ tio eīm inquinat.pſ̄.l. Ecce eīm in iniq̄tatibꝰ cōceptus ſum ⁊c̄. Sed regeneratio lauat. Jo hānis. iij. Niſi q̄s re/ natus fuerit ex aqua ⁊ ſpūſancto nō poteſt in trare in regnū dei. (et renouationis ſpūſſan/ cti) quia ſpūſſanctus ī baptiſmo datus. ter/ minat vitā veterē que eſt ſb̄ peccato ⁊ incho/ at nouā que eſt ſb̄ gra tia (quē effudit ī nos abunde) Ly. ad dele/ tionē omniū peccato/ rum ⁊ copiam virtutū (per iheſum chriſtum ſaluatoreʒ noſtrū) Ly.ex cuiꝰ paſſione hʒ efficaciā ſacramētū baptiſmi (vt iuſtifica/ ti gr̄a ipſiꝰ heredes ſimꝰ) Ly. qꝛ gr̄a facit nos filios dei adoptiuos ⁊ heredes r̄gni (ſm̄ ſpē) in p̄nti (vite et̄ne).ſ.in futuro.

Multipharie

multiſqꝫ modis olim deus loquens patrib⁹ in ꝓphetis nouiſſime dieb⁹ iſtis locutus ē nobis in filio. quē cōſtituit heredē vniuerſoꝝ ꝑ quē fecit ⁊ ſecula. Qui cū ſit ſplendor glorie et figura ſubſtantie ei⁹ portanſqꝫ oīa verbo virtutis ſue purgationem peccatoꝝ faciens ſedet ad dexterā maieſtatis in excelſis. tanto melior angelis effectus. quāto differentius pre illis nomē hereditauit. Cui eñ dixit aliqñ angeloꝝ filius meus es tu ego hodie genui te. Et rurſū. Ego ero illi in patrē. et ipſe erit mihi in filiū. Et cū iterū introducit primogenitū in orbē terre dicit. Et adorent eū oēs angeli dei. Ad angelos quidem dicit. Qui facit angelos ſuos ſpūs et miſtros ſu-

m Multipharie multiſqꝫ modis ad hebreos. i. cap. Hanc epiſtolā ſcribit ſctūs paulus ad hebreos. Et hebrei ſunt q̄ ſunt cōuerſi ad fidē xpi de iudaiſmo. Et in illa epl'a ponit dignitatem noui teſtamenti reſpectu veteris teſtamenti q̄uis vtrūqꝫ teſtamentum ſit a deo datū. Vetus tñ tradidit ꝑ angelum q̄ loquebať moyſi in ꝑſona dei vt habetur Act. vij. c. et Joh. ix. Nos ſcim⁹ q2 moyſi locutus ē de⁹. Nouū aūt teſtamētū tradidit deus ꝑ ſeipm. quia ꝑ filiū ſuū incarnatuꝫ qui eſt vn⁹ deus cū patre: Itē quia vetus teſtamentū traditū ē obſcure ſub velaminib⁹ ⁊ figuris. Nouū aūt teſtamentū traditū ē lucide ⁊ aperte. Et in ſignum hui⁹ dicit apl's (Frēs multipharie). i. multꝭ locutōnib⁹ ſcꝫ abrahe yſaac ⁊ iacob ⁊ ceteris et eiſdē ſepe (multiſqꝫ modis) q2 mō per ſomnia vt danieli. mō aperta voce vt moyſi. modo in interiori inſpiratione vt Dauid (olim deus loquēs patrib⁹ ī ꝓphetis) Ly. i. ꝑ ꝓphetas quib⁹ angeli reuelabant occulta diuina ⁊ ipſi vlterius populo nūciabant (nouiſſime dieb⁹ iſtis) Ly. tempe gr̄e et veritatis reuelate (locut⁹ ē nobis in filio) i. ꝑ filiū incarnatū q̄ maior ē ꝓphetis (quē) filiū ſm humanā naturā de⁹ pr̄ (cōſtituit heredē). i. dn̄m ꝑpetuū (vniuerſoꝝ) ſup oēm creaturam (ꝑ quē) Hor. ſupple xpm. ſm diuinā naturā ſm quā coetern⁹ ē pr̄i (fecit) non ſolū inuiſibilia. ſed (⁊ ſecula) ꝯ manicheos. Joh. i. Oīa per ipm facta ſunt (Qui cū ſit ſplendor glorie) quia fili⁹ ꝓcedit a patre vt ſplendor a ſole (⁊ figura ſbſtantie eius). i. eiuſdē ſubſtātie cū patre (portans). i. ſuſtentās ⁊ cōſeruās ī eſſe (oīa). i. celeſtia ⁊ terreſtria (verbo ꝟtutis ſue). i. ſolo impio poteſtatis ⁊ bonitatꝭ ſue (purgationē peccatoꝝ faciens) Hor. tā originaliū qꝫ actualiū ⁊ ipſe xp̄s (ſedet). i. quieſcit ⁊ regnat poſt multū laborē et humiliationeꝫ ſublimatus (ad dexteram). i. eq̄litatē paťne (maieſtatis in excelſ). i. in potiorib⁹ bonis patris (tanto melior). i. ꝓportōnabilior (angelis effect⁹. Quanto differenti⁹ pre illis nomen hereditauit) Ly. quia ipſe dī verus de⁹ et dn̄s cōſubſtantialis patri. ipī aūt angeli dicunť ſerui (cui eñ dixit aliquando angelorum) Hor. nō ſolū minoꝝ. ſ etiā maiorū (filius me⁹ es tu). i. mihi ꝓprius ⁊ cōſubſtantialis (ego hodie genui te). i. eternaliť. q̄a eius generatio nō trāſit in ꝑteritū (⁊ rurſū) ſupple dicit deus pať. (ego ero illi in patrē) Hor. eū ꝓtegendo (et ipſe erit mihi ī filium) mihi per omnia obediendo (⁊ cū iterū) Hor. id eſt de⁹ pater (introducit primogenitum) filiū ſuum (in orbem terre) id eſt cuꝫ eum qui prius erat in mūdo inuiſibilis. mundo apparet viſibilem fecit (dicit) ſcꝑtura de xpo (Et adorēt eū). ſ. hoīem xpm ſm hūanitatē paſſū ⁊ mortuū (oēs ang. dei) ſcꝫ iuſſioni ei⁹ obtꝑando (ad āgelos q̄dē dt q̄ fa. ſpūs) Hor. celeſtes (āgelos ſuoſ). i. nūcios ſuoſ cū leuia nūciāť (⁊ miſtros

ſuos) facit (flāmā ignis) cū eos ad exer/
citiū vindicte mittit. ſicut fuerūt duo an/
geli miſſi in ſodomā. Geñ. xix. (ad filium
aūt) dicit deus pr̄ (thronꝰ tuꝰ). i. regnuʒ
tuū (deus) O deꝰ fili (ī ſcl'm ſcl'i). i. ꝑma
net i n eternum (Virga
eq̄tatis). i. regula di/
recta ē (v̄ga r̄gni tui)
.i. diſciplina q̄ bonos
regis ⁊ malos ꝑcutis.
(dilexiſti iuſticiā) Gor.
.i. oīe bonū (et odiſti
oēm iniq̄tatē). i. oīe
maluʒ (ꝓpterea). i. qꝛ
hoc facl' (vnxit te) ſm
hoīem vt regē ⁊ ponti
ficē (deꝰ deꝰ tuꝰ). i. ip̄e
deꝰ pr̄ (oleo exultatio
nis) Gor. i. gr̄e conſci/
entiā exhilarantis ꝓp̄
pctī īmunitatē (p̄ par/
ticipibꝰ tuis). i. p̄ oībꝰ
ſctīs q̄ de plenitudine
tua ꝑticipāt (Et tu do
mine) ſcʒ fili dei (ī p̄n/
cipio) rerū creandarū.
(terrā fundaſti). i. cre
aſti (⁊ opa manuū tua
rum ſunt celi) Gor. et
dicunt celi ſpālit' opa
manuū eiꝰ. qꝛ in ipſis
maxime relucet eiꝰ po/
tentia ⁊ bonitas. Po
tentia in magnitudine
Bonitas in vtilitate.
(ipſi) celi (ꝑibūt) q̄ʒtū
ad formā nō q̄ʒtum ad
ſubſtantiā (tu autē ꝑ/
manebis) ſcʒ īmutabi
lis (⁊ omēs) celi aerei
(vt veſtimentum vete/
raſcent) Gor. id eſt ad interitū accedent.
(⁊ velut amictum mutabis eos ⁊ muta/
buntur) in nouā figuraʒ. Unde Apocal'.
xxi. Uidi celos nouos ⁊ terrā nouam (tu
autē) ſcʒ deus fili (ideʒ ipſe es) omnino
īmutabilis (⁊ anni tui nō deficient) id ē
eternitas tua nō habet finem.

os flāmā ignis. Ad filiū au
tem. Thronꝰ tuꝰ deus ī ſcl'm
ſcl'i. virga eq̄tatis. virga re-
gni tui. Dilexiſti iuſticiam ⁊
odiſti iniq̄tatē. ꝓpterea vn
xit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo exulta
tionis pre ꝑticipibꝰ tuis. Et
tu in principio dñe terrā fun
daſti. ⁊ opa manuū tuarum
ſunt celi. Ipſi ꝑibūt. tu aūt
ꝑmanebis ⁊ oēs vt veſtimē
tum veteraſcēt. ⁊ velut ami
ctū mutabis eos ⁊ mutabū-
tur. tu aūt ip̄ē ipſe es et āni
tui non deficient.

Domica īfra octauas na-
tiuitatis dñi. ad gal'. iiij.

Rēs. quāto
tpe heres ꝑuulus eſt
nihil differt a ſuo cū ſit dñs
oīm. ſʒ ſub tutoribꝰ ē ⁊ acto-
ribus vſq; ad p̄finituʒ tp̄s a
patre. ita et nos cū eſſemus
ꝑuuli ſb elemētis mūdi era-

Fratres. Quanto tpe heres par/
f uulus eſt ⁊c. ad Gal'. iiij. Ante ini
tium illius epiſtole ſcribit ſanctꝰ
paulus dicens. Oēs eñi vos vnū corpus
eſtis in xp̄o ihesu. Si autē vos xp̄i ergo
ſemen abrahe ſm ꝓmiſſionem heredes.
Tunc ſtatim ſequitur epiſtola hodierna.
Quanto tpe heres paruulus eſt ⁊c. Hāc
autē epiſtolam ſcribit
ſanctus paulus ad ga
lathas. Et galathe ſūt
greci. Et galathia eſt
nomen regionis gre/
cie. Ex q̄ illo ſacro tem
pore natiuitatis criſti
ſancta mater eccleſia
recolit qualiter ille ſi/
ne eſtimatione magnꝰ
pro nobis ꝑuulus fa/
ctus ſit Tunc epiſtola
⁊ euāgeliū cōcordant.
qꝛ euangeliū dicit quod
puer ihesus creſcebat
⁊ cōfortabat' plenꝰ ſa/
pientia ⁊ gr̄a. Sic apo
ſtolus paulus in ep'la
hodierna exprimit effe
ctum ⁊ vtilitatē domi/
nice natiuitat' chriſti
ſm carnē. qꝛ de ſerui/
tute tranſiuimꝰ in filio
rum adoptionem ſicut
patet in p̄nti epiſtola.
vñ dicit (Frēs quāto
tpe) Uin. i. ꝑ quantuʒ
tēpuſ (heres). i. filius
cui de iure debet' here
ditas (paruulus eſt)
ſcʒ infra ānos diſcre/
tionis (nihil differt a
ſeruo) Gor. qꝛ ad mo/
dum ſerui cogitur. nec
habet aliquā ꝑtātē re/
rum ſuarū (cuʒ ſit dñs
oīm) ſcʒ bonoꝝ paternoꝝ (ſed ſub tutori
bus ⁊ actoribꝰ ē) Gor. Tutores dicūt' q̄
eū tuent' ꝯ aduerſarios. Actores q̄ agūt
cauſas eiꝰ (vſq; ad p̄finitū tp̄us a patre)
Ly. i. vſq; ad etatē adultā (ita ⁊ nos cuʒ
eſſemus paruuli) Uin. in intellectu et ſa
pientia (ſub elemētis mūdi huiꝰ eramus
ſeruientes) Gor. i. ſubiecti ſeruituti leg'.
Sciendū ꝙ legales obſeruātie fuerūt fi/
gure diſponētes ad xp̄m. ideo in eiꝰ ad/

ueniu ſunt dimiſſe. Ergo ſubdit (At vbi venit plenitudo tpis).i.tps gr̄e (miſit deus filiū ſuū) nō angelū (natū ex muliere) Ly. q̄tū ad corpus ſumptū de maria vgine (factū ſub lege) qꝛ voluit legalia ſeruare (vt eos qui ſub lege erāt) Ly. ſcꝫ legalibꝰ obſeruantijs obligati (redimeret) per paſſionem ſuā (vt adoptionem filiorum reciperemus) ſcꝫ xp̄m q̄ eſt naturalis filius dei (qm̄ aūt eſtis filij dei miſit deus ſpm̄ filij ſui) Ly. id eſt ſpm̄ſctm̄. q̄ dicit̄ ſpūs filij. ſicut ⁊ pr̄is. ex eo ꝙ ꝓcedit ab vtroqꝫ (in corda vr̄a) ꝑ infuſionē gr̄e (clamantē abba pr̄).i. pr̄ nr̄ (itaqꝫ iā nō eſt ſeruus ſed filius) Ly. q̄cūqꝫ fideliter cōfitet̄ deū pr̄em (ꝙ ſi filius) Vin. in ꝑſenti ꝑ gr̄az (⁊ heres) ſcꝫ erit in futuro ꝑ deum q̄ ipm̄ adoptauit ī heredī celeſtis patrie.

P Riuſqꝫ veniret fides ſub lege cuſtodiebamur Gal. iij. Ante initium illiꝰ ep̄le ſcribit ſctūs paulus in eodē ca. dicēs. Credidit abrahā deo ⁊ reputatū ē ei ad iuſticiā. Tūc ſequitur ep̄la hodierna. Priuſqꝫ veniret fides. Qꝛ hodie agit̄ de circūciſione dn̄i. ⁊ in veteri teſtamento hoc fecit circūciſio qd̄ hodie facit baptiſmꝰ. ꝑterqꝫ ꝙ ianuā celi nō aperuit. ſed circūciſi venerūt ad limbū ſctoꝝ patrū. ⁊ ibi expectabāt aduētū xp̄i. Baptizati autē iā abſqꝫ vllo medio euolāt ad celū qd̄ ī hꝰ figuratū fuit qꝛ xp̄o baptizato celū aptū ē ſuꝑ ipm̄. Vn̄ euāgeliū ⁊ ep̄la ꝯcordāt. qꝛ euāgeliū dicit de circūciſione. Sil'r ⁊ ī ep̄la hr̄ de circūciſione ⁊ de baptiſmo q̄ dat̄ loco circūciſionis. Vn̄ dicit ap̄ls paulꝰ (Fr̄es ꝑuſqꝫ veniret fides) Ly. ſcꝫ reuelata et explicata ī euāgelio (ſub lege cuſtodiebamur) Hor. id eſt ſub legis onere (concluſi).i. timore legis ligaui ⁊ cōpreſſi ne deflueremus ad vicia (in eā fidem que reuelanda erat) tēpore gr̄e. Sciendū eſt ꝙ eadē fides ē in nouo ⁊ veteri teſtamento. ſed in veteri erat implicita ⁊ figuris velata. in nouo vero explicita ⁊ reuelata (Itaqꝫ lex pedagogꝰ nr̄ fuit in xp̄o iheſu) Ly. id ē ad xp̄m diſponens ſicut pedagogus diſponit puerum ad virtutez tp̄e futuro habendā paruuloꝝ eſt habere pedagogos q̄ uſqꝫ creſcunt in viros ꝑfectos. qui eos ad recta dirigunt timore penaruꝫ (vt ex fide) Ly. ꝛuelata (iuſtificemur) iuſticia infuſa (At vbi venit fides).i. poſtqꝫ reuelata eſt fides xp̄i q erat occulta antiquis patribus (iam nō ſub pedagogo ſumꝰ) Hor. .i. ſub coactione ⁊ ſeruitute legis. ſ; ſub euāgelica libertate. Ly. ſicut puer adueniēte etate adulta. iā nō eſt amplius ſub pedagogi diſciplina. ⁊ eadem rōne adueniente euangelio ceſſant legalia (Om̄s em̄ filij dei eſtis) Hora. nō ſerui (ꝑ fidem que eſt in xp̄o iheſu) Fides em̄ facit filiū dei. Joh. i. Dedit eis poteſtatē filios dei fieri. his qui credunt in noīe eius (Quicunqꝫ em̄ in xp̄o baptiſati eſtis) id eſt in fide iheſu chriſti (chriſtū induiſtis) id eſt xp̄o cōformes facti eſtis ꝑ vite cōformitatem ⁊ ſacramēti ſuſceptionē. Pulcra em̄ veſtis ē indui xp̄m ipſe em̄ eſt ſol iuſticie. vn̄ in ſignū innocētie dat̄ veſtis candida

mus ſeruiētes. at vbi venit plenitudo tpis. miſit deꝰ filium ſuū natū ex muliere factum ſub lege vt eos q̄ ſub lege erāt redimeret. vt adoptionem filioꝝ dei reciperemus. quoniā autē eſtis filij dei. miſit deus ſpiritum filij ſui corda veſtra clamantem abba pater. itaqꝫ iam nō eſt ſeruꝰ ſed filiꝰ ⁊ heres ꝑ deū.

In feſto circūciſionis domini ad Gal. iij.

Priuſquā veniret fides ſb lege cuſtodiebamur. concluſi in eā fidem que reuelanda erat. Itaqꝫ lex pedagogꝰ noſter fuit in xp̄o vt ex fide iuſtificemur. At vbi venit fides. iā nō ſub pedagogo ſumus Om̄s em̄ filij dei eſtis ꝑ fidē q̄ eſt ī xp̄o ihu. Quicūqꝫ ei ī xp̄o baptiſati eſtis xp̄m in-

puero baptizato(nō eſt iude9).ſ.ſub le/ge moyſi(neq; grecus)ſub lege naturali (nō eſt ſeruus neq; liber)id ē melioꝛ ſeruo(nō ē maſcul9 neq; femina)ſup.digni oꝛ alter altero in fide xp̄i (om̄es eīn vos eſt⁊ vnū)Hoꝛ.nō diffe rentes in aliq̄ (in xp̄o ieſu).i.in fide xp̄i. (ſi aūt vos xp̄i).ſ.ꝑ fidez (ꝗ ſemē abꝛahe eſtis) ꝑ imitationez iuſticie. (ſm ꝓmiſſionē here/deſ)q̄ꝫtū ad futurā be atitudinē(in xp̄o ieſu dn̄o noſtro)

ſ Urge illumi/nare irl'm ⁊c̄. Añ initiū illi/us ꝓphetie ſcribit Eſaias ꝓpheta di. Spūs me9 q̄ eſt in te ⁊verba mea q̄ poſui in oꝛe cuo nō recedent de oꝛe tuo ⁊ dc oꝛe ſeminis tui dicit dn̄s amodo ⁊ vſq; ī ſempiternū. Tūc ſtatim ſef ꝓphetia iſta. (Surge illumi. ierl'm ⁊c̄.) Feſtū hodiernuz a fidelibus epiphania nuncupat ꝓ eo ꝙ ſtella trib9 regib9 apparuit.ip̄os vſq; ad p̄ſepium dn̄i tredecima die a natiuitate xp̄i ꝑdu/xit.Et d̄r ab epi qd̄ eſt ſupꝛa.⁊ phanos apparitio ⁊ de hoc agit in epl'a ⁊ ī euāgelio. Nā in euēgelio d̄r.Obtu/lerūt magi dn̄o aurum thus ⁊ mirram ⁊c̄. Similiter ī epl'a d̄r. Omnes de ſaba veniēt aurū ⁊ thus deferētes ⁊ ⁊ laudē dn̄o annunciātes.Añ dic̄ Eſaias ꝓphetando de natiuitate xp̄i.(O irl'm).i. eccl'ia(Surge illu.qꝛ ve.lu.tuū).i.xp̄us hō fact9 q̄ eſt lux vera q̄ illuminat omnez hoīem venientē in hunc mundū. Joh.i.

duiſtis.nō ē iude9 neq; gre/cus.nō ē ſu9 neq; liber.non eſt maſcul9 neq; feīa. oēs ei vos vnū eſtis in xp̄o hieſu. Si aūt vos xp̄i. ergo abꝛa/he ſemen eſtis ſm ꝓmiſſiōz heredes. Dico āt. q̄nto tp̄e heres ꝑuul9 eſt nihil differt a ſeruo cum ſit dn̄s oīm.ſed ſub tutoꝛib9 eſt ⁊ actoꝛib9 vſ/q; ad p̄finitū tp̄s a patre.

In epiphania dn̄i. Eſa.lx.

Urge illūi/nare hieruſalē.qꝛ venit lumen tuuz ⁊ gloꝛia dn̄i ſuꝑ te oꝛta eſt. qꝛ ecce tene/bꝛe operient terraz ⁊ caligo ppl'os.ſuper te autem oꝛief dominus⁊ gloꝛia eius in te videbitur. Et ambulabunt gētes in lumine tuo⁊ reges in ſplendoꝛe oꝛtus tui. Le/ua in circuitu oculos tuos⁊ vide omnes iſti congregati ſunt venerunt tibi. filij tui de longe venient ⁊ filie tue de latere ſurgent. Tūc videbis ⁊ afflues ⁊ mirabif ⁊ dilatabif coꝛ tuū qn̄ conuerſa

qꝛ null9 illuminat niſi ꝑ ip̄m (⁊ gl'ia do.) id ē filius dei q̄ ē gl'ia patris (ſuꝑ te oꝛta eſt)Ly.natura hūana aſſumpta (qꝛ tene bꝛe)infidelitatis ⁊ ignoꝛantie hic in p̄/ſenti (operient terrā) .i.hoīes carnales terrena amātes(⁊ ca/ligo) peccatoꝝ (ppl'ſ ſuꝑ te aūt oꝛief dn̄s.) q̄ſi ſol ver9(⁊ gl'ia ei9 in te videbif.Ly. per operationē miraculo/rū.ſ.lepꝛoſoꝝ mundationē. cecoꝝ illuminatōnē.moꝛtuoꝝ reſuſcitationē(Et ambu.gē/tes)q̄ pꝛi9 in tenebꝛis ydolatrie fuerunt.(in lu.tuo)Ly.i.in lumi/ne fidei xp̄iane.(⁊ re. in ſplen.oꝛt9 tui)Hoc intelligif de trib9 re/gibus venientib9 oꝛta ſtella ad p̄ſepium dn̄i. (Leua incircuitu).ſ. mundi(oculos tuos) Ly. ad omnē differentiā oꝛb' reſpectu ierl'm vbi p̄mo p̄dicatum eſt euāgeliū. ⁊ inde alibi ꝑ xp̄i diſcipulos deri/uatū(⁊vide).i. intel/lige(oēs iſti cō.ſūt) fideles in vnitate fidei xp̄iane.(venerūt tibi filij tui) .i.ꝑuuli ī xp̄o (delon. ve.⁊ fi.tui de late.)Ly.i.ō ꝓpe (ſurgent)ꝑfoꝛato in cruce xp̄i latere effluxit ſan/guis redēptoꝛis ⁊ aq̄ baptiſmi.de q̄b9 facta ē eccl'ia. ſic̄ ex coſta lateris Ade facta ē Eua mater oīm hoīm viuētiū(tūc vid.)Ly.ml'titudinē credēitū(⁊ af/flues)ꝯſolatiōib9 diuinis(⁊ mira.) Ly. ex tam veloci multiplicatione.qꝛ a tp̄e apl'oꝝ deriuata eſt fides xp̄iana ad oēs ꝑtes terre habitabiles(⁊ dila.coꝛ tuū)Ly.p̄ gaudio(qn̄ ꝯue. fue/

fuerit ad te multitudo marꝭ
fortitudo gentiũ venerit ti/
bi. inundatio cameloꝝ ope=
riet te. dromedarij madian
⁊ effa. Oẽs de ſaba veni/
ent aurũ ⁊ thus deferentes
⁊ laudẽ dño annunciantes.

Dñica infra octauas epi/
phanie Roma. xij.

Obſecro vos
per miam dei vt ex/
hibeatis corpora veſtra ho
ſtiã viuentẽ ſanctã deo pla=
centem rationabile obſequi
um vr̃m. Et nolite cõforma
ri huic ſeculo. ſed reforma=
mini in nouitate ſenſus ve
ſtri. vt probetis q̃ ſit volun
tas dei bona ⁊ beneplacens
⁊ pfecta. dico eñ p gratiam
que data eſt mihi omnibus
qui ſunt inter vos non plus

rit ad te multitudo maris) Ly. i. habitan
tium in inſulis ſicut ptʒ de ſicilia anglia
⁊ alijs inſulis maris (fortitudo gentiũ)
Ly. id eſt imperiũ romanũ qd̉ toti mũdo
dñabat̃ (venerit tibi) qd̉ impletũ eſt tpe
cõſtantini imperatorꝭ
(inundatio camelorũ
operiet te) Li. Conſtã
tin⁹ eñ iperator ⁊ mul
ti alij potentes exem/
plo imperatoris annu
atim diuitias multas
p orbem miſerunt ſup
talia animalia ad ſu/
ſtentationẽ miniſtroꝝ
eccl'ie ⁊ pauperũ xp̃i ⁊
edificationẽ eccl'iaruʒ
(dromedarij madian
⁊ effa) Madian ⁊ effa
regiões ſunt trãs ara
biã. ⁊ in iſtis terris na
ſcunt̃ talia animalia
fortia. Et dromedari⁹
eſt animal camelo mi/
nus ſed velocius. Ubi
Plini⁹ dicit q drome
dari⁹ eſt animal velo/
ciſſimũ gcile ⁊ neruo/
ſum camelo min⁹. ſed
longa habens crura ⁊
longiſſimũ paſſum tã
ſuaueʒ q ſine magno
labore ſuo ⁊ ſine fati/
gatõne magna drome
dantis. id eſt inſiden
tis ipi animali currit ĩ
fra diem naturalẽ cen
tũ parua miliaria. cor
tices arborũ comedit aut modicũ fenũ vl'
oſſa dactiloꝝ. hec ille (oẽs de ſaba veni/
ent auꝝ th⁹ deferentes ⁊ laudẽ dño an/
nunciantes) Ly. hoc impletũ eſt in illis
trib⁹ regib⁹ q̃ venerunt ad adorandum
xp̃m natum.

o Obſecro vos p miam dei ⁊c̃. Ante
initiũ illi⁹ epl'e ſcribit ſctũs pau
lus Romanis dicens. O altitu/
do diuitiaꝝ ſapientie ⁊ ſcientie dei. q̃ʒ in
cõprehenſibilia ſunt iudicia eius ⁊ inue
ſtigabiles vie ei⁹. Tunc poſt hoc ſequit̃
epl'a hodierna. Obſecro vos ⁊c̃. Epiſto/
la ⁊ euangeliũ cõcordant. Quia duo ſũt
homini neceſſaria ad ſalutẽ. ſ. humilitas
mentis ⁊ mundicia carnis. Ad humilita
tẽ mentis incitamur in euangelio exem/
plo xp̃i. cũ in fine euangelij dicit̃ Et erat
ſubdit⁹ illis. ſ. marie
⁊ ioſeph. Ad mundici
am carnis incitamur ĩ
epl'a hodierna vbi a/
poſtolus dicit (Obſe
cro vos p miam dei.)
ſcʒ exhibitam vobis a
deo (vt exhibeatꝭ). ſ.
valũtarie (corpora ve
ſtra) Ly. nõ aliena cõ/
tra illos q̃ ſaluari cre/
dunt p penitentiã ali/
orũ (hoſtiã vi. ſan. deo
placente). i. q hoſtia
ſic viuens ſancta. ⁊ d̉o
placens (rõnabile). ſ.
ſit (obſequiũ veſtrũ. (
Hor. vt ſic mortificẽt
vicia vt ſeruet̃ natura
In oĩ eñ ſacrificio in
veteri teſta. p̃cipit̃ of/
ferri ſal Leui. ii. Quic
q̃d obtuleris ſacrificii
ſale condies. Et ſal ſi
gnificat ſapientiã ſi/
ue diſcretionẽ (Et no
lite cõformari huic ſe
culo). i. malis hoĩb⁹
Aĩa eñ habet ſe ſicut
ſpeculũ. qꝛ ſicut ſpecu
lum oñdit ſimilitudi/
nẽ illi⁹ rei q̃ ſibi obii/
cit̃. ſic aĩa illis q̃ dili/
git conformat̃. Auguſtin⁹. Si terrã dili
gis terra es. ſi deũ diligis de⁹ es. ſi aurũ
diligis aurũ es. pticipatiue. ẜm illd̉ p̃s.
lxxxi. Ego dixi dii eſtis (ꝫ reno. in no. ſen
ſus vr̃i) Ly. imago eñ dei ad quã ſum⁹
formati deformat̃ in nobis p pctm̃. ꝫ per
grãm dei reformat̃ (vt pbetis) Ly. i. ex/
periri poſſitis per ſpiritũ ſctm̃ habitan[te]
in voꝫ (q̃ ſit volun. dei bona) q̃tũ ad in/
cipientes (⁊ bñplacens) q̃tũ ad pficien
tes (⁊ pfecta) q̃tũ ad pfectos (dico eñ)
. i. p̃cipio voꝫ (p grãm) apl'at⁹ (q̃ data eſt
mihi oĩ. q̃ ſũt in. vos) cuiuſcũq ſtat⁹ vel

cōditionis (nō plus ſapere) Hor. de diuinis miſteriis (q̄ȝ optet ſapere) Damaſ. Omnino nō audendum eſt de deo dicere vltra hec que tradita ſunt nobis a ſanctꝭ ꝓphetis ꝛ a ſanctis apoſtolis ꝛ etiā a ſanctis doctoribꝰ (ſȝ ſapere ad ſobrietatē) Hor. ſine p̄ſumptōne. Eccī. iii. Altiora te ne queſieris ꝛc̄. ſed que precepit tibi deus illa cogita ſemp̱ (vnicuiqȝ) ſcȝ debere ſapere (ſicut deus diuiſit) deus enim dat vnū donū vni. alterum alteri ꝛ idē donū dat vni magꝭ excellenter ꝛ alteri minus (ſm menſuram fidei) quia huiuſmodi dona donātur ſm qd̄ homo plus vel minus meretur p̱ fidem (Sicut enim in vno corpore) Hor. naturali (multa membra habemꝰ) diſtīcta (omnia autē membra non eundē actum habent) hoc patet quia oculi vident. manus tangunt pedes ambulant ꝛc̄. (ita multi vnū corpus ſumus) Hor. i. vna eccleſia (in chriſto) in capite (ſinguli aūt alter alteriꝰ membra) inuicē ſumminiſtrando. ħ fit qn̄ hō illud qd̄ deꝰ ſibi cōtulit alteri libē ter imp̱tit̄. Hor. corpꝰ ē eccl'ia. caput xp̄s membra fideles. Felix membrū qd̄ viuit in hoc corpore ſub hoc capite.

ſapere q̄ȝ oportet ſapere ſed ſapere ad ſobrietatē. Et vnicuiqȝ ſicut deꝰ diuiſit menſurā fidei. Sicut em̄ ĩ vno corpore multa mēbra habemꝰ. oia aūt membra non eundē actū habent. ita multi vnuȝ corpꝰ ſumꝰ in xp̄o. Singuli aūt alter alteriꝰ membra in xp̄o ieſu domino noſtro.

Dn̄ica pria poſt octauas epiphanie. Roma. xij.

Abentes do

natōes ſm gratiam q̄ data eſt vobis differentes. Siue prophetiam ſm rationē fidei. Siue miniſteriū in miniſtrando. Siue q̄ docet in doctrina. Qui exhortat̄ in exhortando Qui tribuit in ſimplicitate. q̄ p̄eſt in ſolicitudie. Qui miſeret̄ ĩ hilaritate. Dilectio ſine ſil'atiōe

Abentes donatiōes ſm grām ꝛc̄

h An̄ initiū illiꝰ ep̄le ſcribit ſctūs paulꝰ dicens. Sicut in vno corpore multa habemꝰ membra. oia aūt mēbra eundē actū nō habent. ita multi vnū membrū ſumꝰ in xp̄o. Singuli aūt alt̄ alteriꝰ membra ꝛc̄. Tunc ſequit̄ ſtatim epiſtola hodierna (Habētes donatiōes) q̄liter aūt epiſtola cū euāgelio hodierno cōueniat. Eſt notandū. q̄ in euangelio hodierno agit̄ de nuptiis in q̄bꝰ xp̄s in cōſolationē cōuiuantiū. aquā in vinū ꝯuertit. Que nuptie facte ſunt in chana galylee. Et ſignificant ſpūales nuptias quas xp̄s habet cū aīa fideli. Ad q̄s ſpūales nuptias requirunt̄ virtutes q̄s apl'us paulꝰ in ep̄l'a hodierna enumerat dicens (ha. dona. ſm grāȝ q̄ da. ē vo. differē.) id ē vos q̄ habetis diuerſa dona ꝛ diuerſa officia donata vobis ex grā d̄i diuerſimode vnꝰ alteri ex caritate fraternali ſumminiſtrare ꝛ imp̱tiri ꝛ cōicare ſicut membra corporis (Siue ꝓphetiam ſm rōnem fidei) Ain. i. donū reuelationis futurorū occultorū ſm qd̄ exigit fides. (Siue miniſterium in miniſtrando) .ſ. ſacramenta (Siue q̄ docet in doctrina) .i. grām habet docendi (Qui exhortat̄ in exhortando) Hor. i. grām habȝ exhortatiōis. ſicut mēbra cōicare ꝓximis (q̄ tribuit) ſupple elemoſinaſ (in ſimplicitate) id eſt in ſimplici intentione ſcȝ ſola intentione vite eterne. vt neſciat ſiniſtra tua q̄d faciat dextera tua. Mathei. vi. (Qui preeſt) id eſt gratiam p̄lationis habet (in ſolicitudine) q2 rationē redditurus eſt (qui miſeretur) id eſt qui habet miſericordiam compatiendo afflictis (in hilaritate) Lyra. hoc facit contra illos qui auſteritatem in vultu ꝛ verbis oſtendūt miſeris anteq̄ȝ releuant eoſ in aliquo (dilectō ſine diſſimulatōe) Hora. vt dilectio ꝓximi ſit vera ꝛ non falſa nec ficta. i. Johan. iii. Filioli nō diligamus verbo neqȝ lingua ſed op̱e ꝛ v̄itate.

(odientes malũ).ſ.in ꝓximis (adherentes bono. charitate fraternitatis inuicez diligentes) Ain. nõ ſolũ diligatꝛ vos mutuo. ſed etiaz de hoc gaudentes ꝙ alij ſe mutuo diligunt (honoꝛe inuicē ꝓuenientes) Lyr. quilibet eĩm deficit in aliquo bono qđ eſt in altero ⁊ ſic pt eũ cõſiderare vt meliorem ſe ⁊ ſic honore ꝓuenire (ſolicitudĩe nõ pigri) Ly. ꝓſtando humanitatē ꝓximis in effectu (ſpũ feruentes) Lyra. vt hoc fiat ex bono affectu (dño ſeruiētes) Ain. vt per ea q̄ ꝓximis impendatꝛ deo ſeruiatis (ſpe gaudentes) Ain. vt executiõe ꝓmiſſoꝝ ſperetꝛ eterna gaudia (in tribulatione patientes. oꝛationi inſtantes) Ain. nõ ſolũ ꝓ ſalute vr̃a ſ3 etiaz ꝓ ſalute ꝓximoꝝ (neceſſitatibꝰ) Hoꝛ. i. penurijs (ſanctoꝝ) vobiſcũ cõmoꝛantiũ (cõmoꝛantiũ (cõmunicantes) veſtra bona tpalia (hoſpitalitatem ſectantes) quo ad peregrinos exemplo abzahe ⁊ Loth q̄ receperũt angelos in foꝛma hominũ in hoſpicio. Gene. xix. (Bñdicite pſequentibꝰ vos) Hoꝛ. i. bona eis optate (bñdicite ⁊ nolite maledicere.) qꝛ maledici regnũ dei nõ poſſidebũt (gaudete cũ gaudentibꝰ). ſ. cõgratulando eis (flete cũ flentibꝰ) ſcȝ cõpatiendo eis (idipm inuicē ſentiētes) ſcȝ cũ alijs fratribꝰ (nõ alta ſapiētes) Lira. ꝓximũ cõcalcādo (ſ3 hũilibꝰ cõſentiētes) cum eis humiliter cõuerſando.

odientes malũ adherentes bono. Charitate fraternitatis inuicem diligētes. honore inuicem ꝓuenientes. ſolicitudine non pigri. ſpũ feruentes. dño ſeruientes. ſpe gaudentes in tribulatione patientes. oꝛationi inſtantes. neceſſitatibꝰ ſctõꝝ communicantes. hoſpitalitatez ſectantes Bñdicite pſeqntibus vos. benedicite ⁊ nolite maledicere gaudete cũ gaudentibꝰ. flete cum flentibꝰ. Idipm inuicem ſentientes: non alta ſapientes. ſ3 humilibus conſentientes.

Dñica. ij. pꝰ octauas epiphanie. Rom. xij.

Nolite eē prudētes apud voſmetipos nulli malũ ꝓ malo reddentes ꝓuidētes bona. nõ tm̄ coꝛā deo. ſ3 etiā coꝛā omnibus hoībꝰ. Si fieri pōt qđ ex vobis eſt cũ omnibꝰ hominibus pacem habentes. nõ voſmetipſos defendētes chariſſimi ſ3 date locum ire.

Nolite eſſe prudentes apud voſmentipos ⁊c̄. Illa epl'a imediate ſeqꝛ epl'am ꝓcedentis dñice. Et ꝯcoꝛdat cũ euangelio. qꝛ in euangelio legiꝛ de leproſo quē xp̄s ſolo v̄bo curauit di. volo mũdare Et curatio leproſi ſignificat myſtice mũdatõnē aīe a lepꝛa pctõꝝ Sic etiā in epl'a hodierna apl's paulꝰ diſſuadet nob̄ ꝓ q̄ aīa maculaꝛ Et hoꝛtaꝛ nos ad virtutes ꝓ q̄s aīa mũdaꝛ ⁊ decoraꝛ di. (Frēs no. eſſe prud. apđ voſmet). i. nõ tantā ꝯfidentiā habeatis ingenio veſtro ꝙ magis ꝓpꝛio ſenſui velitis credere q̄ȝ alieno. qꝛ illud ē teſtamtũ ſcti Bernardi. ꝙ q̄libet hõ dȝ magis credere ſenſui alieno q̄ȝ pꝛopꝛio (nulli ma. ꝓ ma. red.). i. nll'i iniuriā ꝓ iniuria īferētes. Hoꝛ. multominꝰ malũ ꝓ bono. p̄s. xxxiiij. Retribuebant mihi mala ꝓ bonis ⁊c̄. (ꝓui. bo. nõ tm̄ co. đo) Hoꝛ. i. ī ſecreto coꝛdis. qꝛ deꝰ intueꝛ coꝛ (ſ3 etiā co. oī. ho.). i. ī manifeſto. ne ꝓximꝰ ſcādalizeꝛ. q̄a ſcandalũ vitare dēmꝰ q̄tũ poſſumꝰ Iux illđ Math. xviij. Ve hoī ꝑ quē ſcādalũ venit (Si fieri pt qđ ex vob̄ ⁊c̄.). i. q̄ntũ in vob̄ ē nõ detis occaſiõȝ diſcoꝛdie vl' diſtractiõis pacis. (nõ voſ. defen.). i. nõ ſitꝛ repcutiētes aduerſarios vr̃os. ſ3 facite ſicͣ xp̄s dicͣ Lu. vi. Si q̄s te pcuſſerit in vnā maxillā p̄be ei ⁊ alterā (chariſſimi. ſ3 date lo. ire) Hoꝛ. i. dei vidicte. ira dꝛ diuinũ iudiciũ. q̄ dicit dies ire.

Scriptū eſt eñ. Mihi vin/
dictam ⁊ ego retribuā dicit
dñs. Sed ſi eſurierit inimi/
cus tu⁹ ciba illū. ſi ſitit potū
da illi. Hoc eñ faciēs carbo
nes ignis cōgeres ſuper ca
put eius. noli vinci a malo.
ſed vince in bono malum.

Domica tercia poſt octa
uas epiphanie. Roma. xiij.

Emini quic-
quā debeatis niſi vt
inuicē diligatis. Qui eñ di
ligit pximū legeʒ impleuit.
Nā nō adulterabis. nō occi
des. nō furaberis. nō falſuʒ
teſtimoniū dicis. nō cōcupi
ſces rē pximi tui. Et ſi qđ ē
aliud mādatū in h̄ verbo in
ſtaurat̄ diliges pximū tuuʒ
ſicut teipſuʒ dilectio pximi
malū nō operat̄. plenitndo
ergo legis eſt dilectio.

Dñica quarta poſt octa-
uas epiphanie. Coloſen. iij.

Aduite vos
ergo ſicut electi dei
ſcti ⁊ dilecti viſcera miſcdie

(Scriptū eſt eñ) ſcʒ Deut. xxxij. (Mihi
vindictaʒ) ſcʒ reſeruate (⁊ ego retribuā)
.i. vindicabo (dicit dñs) Damaſ. Qñ eñ
vos puniretis eos iaʒ deo locus nō eſt in
eis. vt eos puniat in die ire. Selpſum eñ
vindicare eſt rapinam
cōmittere ⁊ deū contē
nere. (Sed ſi eſurierit
inimic⁹ tuus ciba illū.
ſi ſitit potuʒ da illi). i.
porrige ei neceſſaria ī
extrema neceſſitate.
(Hoc eñ faciēs). ſ. ci
bando ⁊ potando illū
(carbones ignis) id ē
ardorē charitatis (cō/
geres). i. ↄgregas (ſu
per caput eius) Pro/
uer. xxv. i. ſup mentem
eius q̄tenus tua beni/
gnitate incipiat dilige
re te quē prius oderat
(Noli vinci) p impa/
tientiam (a malo) ſup
ple hoīe. (ſed vince in
bono) ſcʒ paciētie (ma
lum) ſupple hominē.

n Emini q̄cq̄ʒ de/
beat̄ niſi vt in
uicē ⁊c̄. Añ ini
tium illius ep̄le ſcribit
ſctūs paul⁹ di. Omis
aīa ptātib⁹ ſublimiori
bus ſubdita ſit. Non
eſt eñ ptās niſi a deo.
Itaq̄ʒ qui reſiſtit ptāti
dei ordinatōni reſiſtit
Tūc ſequit̄ ep̄la pñs
(Nemini q̄cq̄ʒ) Et epi
ſtola ⁊ euāgeliū cōcor
dāt. qꝛ in euāgelio le/
gitur quō xp̄s fuit cū
diſcipulis ſuis ī naui/
cula ad trāſmigrandū
⁊ orta eſt tēpeſtas ma/
gna ī mari. p quā tem/
peſtateʒ deſignat̄ ma/
gna tēptatio hui⁹ ſeculi. Sic etiā paulus
ap̄ls in ep̄la hac docet nos quō debeam⁹
trāſmigrare ⁊ temptatiōes vincere p vir/
tutes q̄s enumerat ī ep̄la hodierna dicēs

(Nemī q̄cq̄ʒ debeatis niſi vt inuicē dili/
gatis. Qui eī diligit pximū legē ipleuit)
Ly. oīa mādata decalogi ordinant̄ ad
actū diligēdi. qꝛ p̄cepta prime tabule or/
dinant̄ ad diligēdū deū. ⁊ p̄cepta ſecūde
tabule ordināt̄ ad dili
gēdū pximū. ⁊ ita ī di
lectōe iplet̄ lex (Non
adulterabis) Hor. hic
phibet̄ nocumētū pxi
mi ī pſona ſibi cōiūcta
(nō occides) in q̄ phi
bet̄ nocumētū pximi ī
ppria pſona (nō fura/
beris) in q̄ phibet̄ no
cumētū pximi in reb⁹
tpalib⁹ (nec falſū teſti
moniū dices) in q̄ phi
bet̄ nocumētū pximi ī
verbo (nō cōcupiſces
vxorē vel rē pximi tui.
Et ſi qđ ē aliud māda
tū in h̄ v̄bo īſtaurat̄)
.i. implet̄ (diliges pxi
mū tuum ſicut teip̄m)
Hor. Sic debes dilige
re ſicut teip̄m ī bono ⁊
nō ī malo. Tho. ſic q̄
nihil illicitū ppt̄ amo/
rem pxi ↄmittas (dile
ctio pxi malū ñ opat̄)
.i. cauet īferre malū p/
ximo (Plenitudo ḡ le
gis ē dilectio) Tho. i.
p dilectionē lex īplet̄.

i Aduite vos er
go ſic̄ ⁊c̄. Ante
initiū illi⁹ ep̄le
ſcribit s. paul⁹ di. No
lite mētiri īuicē. expo/
liantes vos veterē ho
minē cū actib⁹ ſuis. et
induētes nouū hoīeʒ
q̄ renouat̄ ī agnitōne
dei. ſm imagineʒ ei⁹ q̄
creauit illū. Tūc ſeq̄t̄
poſt h̄ ep̄la hodierna.
quā ſcribit coloſenſib⁹. Et coloſenſes no
minant̄ a ciuitate coloſis (Frēs induite
vos). ſ. veſte ſpūali (ſic̄ electi dei) p fideʒ
(ſcti) p ſpem (⁊ dilecti) p charitatē. vl̄ ſic

(electi dei) Ly. ꝑ eternã ꝓdestinationem. (scti) ꝑ sacroꝝ ꝑceptionẽ (⁊ dilecti) ꝑ augmentũ grẽ (viscera mĩe) Ly. q̃ntũ ad pietatis affectũ (benignitatẽ) q̃tũ ad ei⁹ effectũ (hũilitatẽ) q̃ ẽ ꝟtutũ custodia ⁊ fũdamẽtũ (modestiã) bene vtẽdo ꝓsperꝭ (patiaꝫ) bñ habẽdo se ĩ aduersꝭ (supportãtes inuicẽ) in infirmitatib⁹ ⁊ defectib⁹ (⁊ donantes vobismetipsis) Ly. offensas remittẽdo qḋ ẽ necessitatis (si q̃s aduersus aliquẽ hꝫ q̃relam) .i. q̃rele materiã (sicut ⁊ dñs donauit vobis) id ẽ ita pure ⁊ integre (ita ⁊ vos) inuicẽ remittite pctã (Sup oĩa aũt hec caritatẽ hẽte) q̃ ẽ maior ceteris ꝟtutib⁹ (qḋ ẽ vinculũ ꝑfectionis) Gor. qꝛ oĩa q̃ ad ꝑfectionẽ ꝑtinẽt simul ligat (et pax xp̃i) Ly. data ⁊ cõmẽdata a xp̃o (exultet) .i. sit causa exultatõis (ĩ cor. ve. ĩ q̃vo. e. ĩ v. c.) .s. eccĩe sub capite xp̃o. Gorra. oẽs eñ vnũ corpus sum⁹ in xp̃o (⁊ grati estote) scꝫ deo datori de tãto bñficõ (ꝟbũ xp̃i) .i. doctrina euãgelij q̃ spãliꝭ ꝟbũ xp̃i ẽ. qꝛ de ei⁹ ore ꝓcessit (hẽtet ĩ vobis) scꝫ ꝑ iugẽ eius meditationẽ (abũdanꝭ) .i. nõ solum ad vestrã. ꝫ ad alioꝝ edificationẽ (in omi sapia) .i. in oĩ scp̃turaꝝ ĩtelligẽtia vt oĩm scripturaꝝ intelligẽtiã ⁊ intellectũ habeatis (docẽtes) scꝫ ignaros (⁊ cõmonẽtes) scꝫ pigros (vosmetipsos) .i. vn⁹ aliũ vos mutuo ad diuinas laudes excitando. ⁊ hꝯ (ĩ psalmis hym. ⁊ cã. spi.) Gor. i. ḋ eternis bonis agẽtib⁹ ⁊ celestẽ iocũditatẽ oñdentib⁹ (in grã) Gor. i. ĩ ꝯsideratõe bñficioꝝ dei erga vos (cantãtes ĩ cor. vr̃is) Gor. i. nõ tm̃ labijs sicut illi de q̃b⁹ ḋr Esa. xxix. Popul⁹ hic labijs me honorant. cor autẽ eoꝝ longe ẽ a me (dño) .i. ad honorẽ dñi in xp̃o iesu dño nostro.

benignitatẽ. humilitatẽ. modestiã. patiẽtiã supportãtes inuicẽ ⁊ donãtes vobismetipsis si q̃s aduersus aliqueꝫ hꝫ q̃relã. sicut et dñs donauit vobis ita ⁊ vos. Super oia ãt hec charitatẽ habete qḋ ẽ vinculũ ꝑfectõis ⁊ pax xp̃i exultet ĩ cordib⁹ vr̃is. in q̃ ⁊ vocati estis ĩ vno corꝑe ⁊ grati estote. Verbũ xp̃i habitet ĩ vobis abũdãter. ĩ oĩ sapia docẽtes ⁊ cõmonẽtes vobmetip̃os ĩ psalmis hymnis ⁊ canticis spũalib⁹ ĩ grã cãtãtes ĩ cordib⁹ vr̃is deo.

Dñ̃ in .lxx. j. Coꝝ. ix.

n Escitiꝭ q hi q̃ ĩ stadio currũt oẽs q̃dẽ currũt ꝫ vn⁹ accipit brauiũ. Sic currite vt ꝯp̃hendatis. Ois ei q̃ ĩ ago

Escitis q hi q̃ ⁊c. Ad initiũ illius ep̃le scribit. s. pau. di. Fact⁹ sũ infirm⁹. vt ĩfirmos lucrifacerẽ. Oĩa ãt facio ꝓpt̃ euãgeliũ vt ꝑticeps ei⁹ efficiar. Tunc seq̃t̃ ep̃la (Nescitꝭ q hi q̃ ĩ stadio currũt) Ubi notãdũ q tp̃s qḋ hodie ecclĩa ĩcipit. est tp̃s deuotõnis ⁊ pñie. In signũ hui⁹ sctã mr̃ ecclĩa in hꝯ sacro tp̃e in cãtu ⁊ lectõib⁹ ĩ matutinis nobis ĩsinuat q a deo sum⁹ elongati et spũalib⁹ bonis spoliati ꝓpt̃ inobediẽtiã ade ⁊ eue. Un̄ ep̃la ⁊ euangeliũ in hꝯ cõcordãt. q eñ depaupate sumus tũc s. mathe⁹ in euangelio hodierno ĩuitat nos ad laborãdũ ĩ vinea dñi vt ditemur. et qꝛ etiã a deo elõgati sumus. tũc s. paulus in ep̃la hodierna ꝓponit nobis cursũ. vt ad brauiũ diuine visionis redeam⁹. dicẽs. (Frẽs. Nescitis q hi ⁊c. oms q̃dẽ currũt) qꝛ oẽs homines ad btĩtudinem nituntꝛ ꝑuenire q̃cũq̧ diuerso tramite incedũt vt ḋt Boe. de ꝯso. phi. lib. iij. ꝓsa. ij. (sed vn⁹ ac. bra.) .i. ꝓmiũ cursus. Notandũ q stadiũ ẽ spaciũ in q̃ pedites currũt qḋ hercules ḋr statuisse. Perficiũt ãt vnũ stadiũ cxxv passus. Et stadiũ ḋr a stando. qꝛ hercules tot passus currebat ⁊ postea stabat ⁊ respirabat. In fine h⁹ spacij ponebatur aliq̃d qḋ erat ꝓmiũ cursus. vt equus vel purpure⁹ pãn⁹. ⁊ hꝯ ḋr brauiũ. Et lꝫ oẽs in hꝯ stadio currerẽt vn⁹ tñ sol⁹ accipiebat hꝯ brauiũ scꝫ q̃ citi⁹ ꝑueniebat. Sic ĩ cursu spũali vn⁹ tm̃ scꝫ ꝑseuerãs accipit brauiũ qꝛ q̃ ꝑseuerauerit vsq̧ ĩ finẽ hic salu⁹ erit. (sic currite) scꝫ ꝑ bona opa (vt cõp̃hendatis) scꝫ brauiũ eternũ (Ois eñ q̃ ĩ agone) .i. in pugna (contẽdit) cũ aduersario (ab oĩb⁹ se abstinet) scꝫ q̃ ĩpediũt ipm ꝑ assecutõe victorie (⁊ illi q̃dẽ vt corruptibilẽ co

ronã acci. nos ãt icorruptã) Ly. q. d. ſi h faciũt ꝓ tpali ꝑcio mltomagl' debẽ⁹ h facẽ ꝓ et'no ꝑmio abſtinẽdo ab oib⁹ ĩpedimẽtl' nr̃e ſalut' exercitãdo nos ĩ oib⁹ ꝓmotiuiſ (Ego igr̃ ſic curro) Hor. bonũ opando (ñ q̃ſi ĩ icertũ) qꝛ s. paul⁹ certi⁹ erat de btĩtudĩe futura ꝑ reuelatõez diuinã (ſic pugno) ſcꝫ ꝯ tẽptatões (nõ q̃ſi aerẽ ꝟberans). i. nõ inanit' ſicut ille q aerẽ ꝑcutit ꝓ hoſte (ſ caſtigo cor. meũ) Hor. i. mot⁹ carnis illicitos reprimo. (τ ĩ ſui. redigo) ſcꝫ ꝑ opationẽ boni (ne forte cũ alijs ꝑdi.) Ly. ſ. inducẽdo eos ad opa ꝑfectõis (ipſe reprob⁹ efficiar) Hor. i. a deo reprobat⁹ qd̃ turpe eẽt (Nolo ei vos ig. frẽs) Ly. ſ diligent' attẽdere (qm̃ p̃res nr̃i oms) tã boni ꝙ mali (ſb nube fuerũt) ſcꝫ eos ꝓtegente ab eſtu de die in diem. Exo. xiij. (τ oẽs mare tranſierũt. τ oẽs in moyſe bap. ſũt ĩ nube τ in mari) Ly. i. ſignũ baptiſmatis receperũt. quia trãſit⁹ iſte maris τ ꝓtectio nubis figura fuit baptiſmatl' (τ oẽs eandẽ eſcã ſpi. mãducauert) Ly. i. mãna q dr̃ eſca ſpirital'. qꝛ nõ ꝟtute nature ſ ꝟtute diuine potẽtie fuit data de celo. Et etiã fuit figura eucharistie q ſpũalr̃ hoĩez nutrit (τ oẽs eũdẽ po. ſpi. bi.). ſ. aquã de petra eductã. ꝟtute diuĩa qñ moyſes bis ꝑcuſſit petrã. Exo. xvij. (Bibe. ãt de ſpi.) .i. potũ datũ ꝟtute xp̃i. qꝛ figurabat aquã gr̃e ꝑ xp̃m dandã (ꝯſeq̃nte e. pe.) Hor. aq̃ vbiq ſeq̃bãt eos (Petra ãt e. xp̃s) Ain. nõ ĩ re ſ figura. de q̃ petra fluxit ſãguis et aq̃ ꝑ apertionẽ lateris xp̃i ĩ die paſceues.

Ibent' ſuffert' τc. Añ initiũ illius epl'e ſcribit s. pau. d. Ipſe eĩ ſathanas trãſfigurat ſe ĩ angelũ lucis. Nõ ẽ g magnũ ſi miſtri ei⁹ trãſfigurent' velut miſtri iuſticie. τc̃ ſeq̃t' epl'a hodierna. Et pñs epl'a τ euã. hodiernũ ĩ h ꝯcor. qꝛ euãge. dt d ſemĩatore q exijt ſemĩare ſemẽ ſuũ ſic etiã epl'a dt d ꝑdicatoẽ. ſ. s. pau. q ſemĩat ꝟbi dei ſemĩauit ꝑ totũ mũdũ. ſic pꝫ ĩ collecta de s. paulo. De⁹ q vniuerſũ mũdũ b. pauli ꝑdicatõe docuiſti da nobis q̃s vt c⁹ natalicia colim⁹ ei⁹ apud te patrocinia ſentiamus (Frẽs libẽt' ſuff. τc̃.)

Pro intellectu illius epl'e. notãdũ eſt ꝙ tpe apl'oꝝ erãt qdã pſeudo apl'i q gl'iabãt' τ iactabãt ſe eẽ iudeos natõe de ſemĩe abrae deſcendiſſe. Et h faciebãt vt ꝑ h ĩ maiori auctẽte haberent' τ eoꝝ falſe doctrine magis crederent et nitebãt corinthios a libertate euãgelij reducere ad obſeruãtiaꝫ legis moſayce. Et ipſi corĩthij ſufferebãt eos τ eis bñfaciebãt τ eos apl'o ꝑferebãt min⁹ reputãtes aplm ꝙ illos Et de hoc apl's eos reꝑhendit in hac epl'a et oñdit quõ habeat maiorem materiã gl'iandi ꝙ iſti ſi expediat. Et in pñti epl'a enũerat apl's plurima martyria ſua τ bñficia τ opa bona facta ꝓ vtilitate eccl'ie. Et etiã enũerat plurima q paſſus eſt ꝓ fide et ꝓ noĩe ieſu xp̃i. τ hoc apl'us faciebat vt illoꝝ pſeudo apl'oꝝ falſitatẽ repelleret. τ maiorẽ fructũ faceret ad dei laudẽ τ fideliũ ſalutẽ ꝓpter qd̃ ſua gl'iatio erat ꝟtuoſa. illoꝝ aũt viciosa. vñ dt (Frẽs) Ain. i. voſ frẽs corinthij (Libent' ſuffertis). i. ſuſtinetis patienter (inſipiẽtes). i. falſos apl'os de falſis falſe gloriantes qd̃ ꝓpriũ ẽ inſipientiũ (cum ſitis ipſi). i. eſſe debeatis (ſapiẽtes) ꝙ talib⁹ falſis aplis τ ſeductorib⁹ ñ crederetis

ne ꝯtẽdit ab oib⁹ ſe abſtinet Et illi qdẽ vt corruptibileꝫ coronã accipiãt nos aũt incorruptã. Ego igit' ſic curro nõ q̃ſi in icertũ. Sic pugno nõ q̃ſi aerẽ verberãs. ſ caſtigo corp⁹ meũ et in ſeruitutẽ redigo ne forte cũ alijs ꝑdicauerim ipe reprob⁹ efficiar Nolo eñi vos ignorare frẽs qm̃ p̃res nr̃i oẽs ſb nube fuerunt τ oẽs mare trãſierũt. τ oẽs ĩ moyſe baptiſati ſũt. in nube τ ĩ mari. Et oẽs eandẽ eſcã ſpiritalẽ mãducauerũt τ oẽs eundẽ potũ ſpiritaleꝫ biberũt. Bibebãt aũt de ſpiritali cõſequente eos petra. Petra aũt erat chriſtus.

Dñica in. lx. ij. Corin. xj.

Ibenter ſuffert' iſipiẽtes cũ ſit' ipi

ſapiētes. Suſtinet̄ ei ſi q̇s
vos in ſeruitutez redigit. ſi
q̇s deuorat. ſi q̇s accipit. ſi
q̇s extollit̄. ſi q̇s ī faciē vos
cedit. Scd̄m ignobilitatem
dico q̄ſi nos īfirmi fuerim⁹
in hac pte in q̊ q̇s audet. in
inſipiētia dico. audeo ꝛ ego
Hebrei ſūt ꝛ ego. Iſrahelite
ſunt et ego. Semen abrahe
ſunt ꝛ ego. Miniſtri xp̄i ſūt
ꝛ ego. Ut min⁹ ſapiēs dico.
pl⁹ ego ī laborib⁹ plurimis
in carcerib⁹ abūdanti⁹. ī pla
gis ſupra modū in mortib⁹
frequent̄. A iudeis q̇nq̇es q̄
dragenas vna min⁹ accepi
ter virgis ceſus ſū ſemel la-
pidat⁹ ſū. ter naufragiū feci
nocte ac die ī pfundo mari
fui. in itinerib⁹ ſepe picul̄ flu
minū. piculis latronū. picul̄
ex genere. picul̄ ex gentib⁹
picul̄ in ciuitate. picul̄ in ſo

Suſtinetis eñi ſi quis) Ly. pſeudo apl'oꝝ
(vos) ſcz a libertate xp̄i ꝛ euāgelij (in ſer
uitutē redigit). i. in obſeruātiā legis. vo-
lebant eñi eos ſubijcere ſeruituti legis di
centes debere eos ſuare legalia cū euan-
gelio (ſi q̇s deuorat)
Ly. qꝛ de bonis corin-
thioꝝ laute viuebāt (ſi
q̇s accipit) bona vr̄a.
decipiēdo vos falſis ꝛ
mēdacib⁹ v̄bis (ſi q̇s
extollit̄) quia pſeudo
apl'i iactabāt ſe ſup co
rinthios dicētes ſe fi-
lios abrahe. Corinthi
os aūt filios gētilium
ydolatrie deditoꝝ ꝛ in
circūciſoꝝ (ſi q̇s vos ī
faciem cedit) Hor. i. in
pñtia vos vitupat im
ꝓperando. ſ. vobis ge
nus ꝙ ſitis gentiles.
vñ Amb. ī faciē cedit̄
cui īiuria irrogat̄ (ſm
ignobilitatem dico.)
Hor. quā vobis obijci
unt q̇dā iudei de ſemi
ne abrae ſe iactātes et
vos ſpernentes tanq̄
ignobiliores ipſis (q̄ſi
nos infirmi fuerim⁹ in
hac pte). i. impotētes
gloriari de generis no
bilitate. h̄ nō ſum⁹ (in
q̊ q̇s audet inſipientia
dico) Hor. qꝛ inſipiētē
eſtimat ſeipz iactare ꝛ
laudare (audeo ꝛ ego)
. i. audere poſſuz ꝛ ego
(hebrei ſunt) Ly. i. de
lingua ꝛ natōe hebraica gloriāt̄ (ꝛ ego)
ſcz ſum ſicut ꝛ ipſi ſunt (iſrahelite ſūt). i.
gloriant̄ ꝙ de pr̄iarcha iacob deſcēdert̄.
(ꝛ ego) ſil'r deſcēdi (ſemē abrae ſūt) Ly.
cui⁹ ſemī facte ſūt repromiſſiōes (et ego)
. i. ſum de eodē genere. ꝛ īdō de oīb⁹ iſtis
poſſū gl'iari (miſtri xp̄i ſūt). i. dicūt ſe eſſe
miſtros xp̄i (ꝛ ego) ſcz ſū ſil'r (vt min⁹ ſa-
piens dico) qꝛ nō ē hoīs ſapiētis ſeipſuz
laudare. ꝛ p h̄ oñdit ſe coactuz in laudem
ſuā ꝓrupiſſe (plus ego) ſcz ſum miſter xp̄i
q̄ ipſi. h̄ pz ex eo. qꝛ plura paſſus ſū ꝓpter
miſteriū xp̄i. Tūc enūerat di. (ī laborib⁹
plurimis) q̄ ipſi (in carcerib⁹ abūdāti⁹).
Ly. ꝓpt̄ predicationē euāgelij (in plagis
ſupra modū). i. vltra mēſurā alioꝝ (ī mor
tib⁹ frequent̄). i. in pi
culis mortis fui (a iu-
deis q̇nq̇es). i. quinq̄
vicibus (q̄dragenas)
. i. pcuſſiones vel pla-
gas. (vna min⁹) h̄ eſt
xxxix (accepi) p̄ceptuz
eñi erat ī lege. Deut̄.
xxv. Si eū qui pecca-
uerat dignuz viderent
plagis pſtrauerunt eū
añ ſe et corā ſe fecerāt
v̄berari p mēſura pctī
erat ꝛ mod⁹ plagarum
ita dūtaxat vt q̄drage
nariū nūerū nō excede
rēt. ne igit̄ īmiſericor
des viderent̄ ſubtra-
hebāt min⁹ ꝙ poterāt.
ſcz vnā plagā (ter vir-
gis ceſus ſum) ſcz hoc
a gētilib⁹ paſſus ē (ſe-
mel lapidat⁹ ſum) a iu
deis. Act̄. xiiij. Lapi-
dantes paulū traxerūt
eum extra ciuitatē eſti
mantes eū mortuū eē.
(ter naufragiuz feci)
. i. ptuli (nocte ꝛ die in
pfundo mari fui) Ly.
ſcz ad diuerſas partes
t̄re ꝛ inſulas nauigan
do ꝓpt̄ predicationez
euāgelij. Alij exponūt
dicētes ꝙ naufragiuz
paſſus ſtetit ſub aq̄ p diez ꝛ noctē virtute
dei ipm ꝓtegēte (ī iti. ſepe) ꝓpt̄ p̄dicatōz
euāgelij (picul̄ flu.) Ly. ī hieme īundātiū
ꝛ ſic ſūt mag̃ picula ī trāſitu aqꝛ (piculis
latronū) dyabol⁹ eos cōcitando ꝯ pau. vt
p̄dicatio v̄bi dei ꝛ ſal⁹ aīaꝝ īpediret̄ (pi-
cul̄ ex ge) ſupple meo. i. a iudeis volētib⁹
paulū occidere. īō qꝛ lege eoꝝ deſerta ad
xp̄m ſe ꝯuertit (picul̄ ex gē.) Ly. i. gētili-
bus mortē ei⁹ q̄rētib⁹. qꝛ ꝯ ydolatriā p̄di
cabat, et ſic nec int̄ ſuos nec int̄ alienos

Damasci prepositus gentis arethe regis custodiebat civitatem damascenorum
ut me comprehenderet et per fenestram in sporta demissus sum per murum et sic effugi manus
eius. Si gloriari oportet non expedit quidem veniam autem ad visiones et revelationes
domini. Scio hominem in christo ante annos quatuordecim sive in corpore sive extra corpus ne-
scio deus scit raptum huiusmodi usque ad tertium celum. Et scio huiusmodi hominem sive in corpore
sive extra corpus nescio deus scit quoniam raptus est in paradisum et audivit ar-
chana verba que non licet homini loqui. Pro huiusmodi gloriabor pro me autem nihil nisi in
infirmitatibus meis. Nam et si voluero gloriari non ero insipiens veritatem enim di-
cam. Parco autem ne quis me existimet supra id quod videt in me aut audit aliquid ex me.
Et ne magnitudo revelationum extollat me datus est mihi stimulus carnis mee
angelus sathane ut me colaphizet. Propter quod ter dominum rogavi ut
discederet a me et dixit mihi sufficit tibi gratia mea nam virtus in infirmitate
perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis ut inhabitet in me virtus christi.

ſecurus fuerat(ꝑicul' in ciuitate) Ly. ſup-
ple cōmota ꝯ me(ꝑicul' ī ſolitudine) Ly.
.i. a beſtijs occurrentibꝰ (ꝑicul' in mari) a
pirat' ⁊ naufragijs(ꝑicul' in falſis fribꝰ)
Ly. qđ ē ꝑiculoſiꝰ. qꝛ nulla peſtis efficati
oꝛ ad nocendū ꝗ̄ fami
liaris inimicꝰ(in labo
re) ſupple manuali(et
erūna). i. in pauꝑtate.
(ī vi. mlt') ꝓpt' laboꝛē
manualē ⁊ etiā oꝛonez
(ī fa. ⁊ ſi. ī ie. m. ī fri. ⁊
nu.) qꝛ nō hēbat qñqꝫ
ſufficientē victū ⁊ ami
ctū(p̄ter illa ꝗ extrin-
ſecꝰ ſunt) Ly. p̄ter illa
mala iā enumerata. ꝗ
me exteriꝰ affligūt ſūt
alia que affligunt me
interiꝰ. ſ.(īſtātia mea
ꝗtidiana.) Hoꝛ. ꝗ nec
vna hoꝛa remittit'(ſol
licitudo oīm eccl'iaꝝ)
Ly. incūbebat ei ſibi ꝗ
tidie regimē eccl'iaꝝ in
magna affectōe mētis.
iō ſbdit(Quis īfirmat') Ly. ī fide ⁊ moꝛi
bus(⁊ ego ñ īfir.) dolēs de malo eꝰ. q. d.
nullꝰ(ꝗs ſcādalizat') li. ſ. ruēs ī pctm̄ ex-
emplo alteriꝰ(⁊ ego ñ vroꝛ) ꝑ cōpaſſionē
q. d. nullꝰ(Si) ꝓ qꝛ(gl'iari opoꝛtet) quia
opoꝛtebat paulū ſic facere ad repellendā
iactantiā ⁊ ſuꝑbiā pſeudo apl'oꝝ (ꝗ infir.
mee ſūt) Ly. i. ꝗ ꝑtinēt ad īfirmitatē meā.
(gl'iaboꝛ) h̄ dt ꝯ falſos apl'os ꝗ de nobili
tate gener' gl'iabāt'(deꝰ et pr̄ dn̄i nr̄i ih̄u
xp̄i ſcit ꝗ ē bn̄. ī ſcl'a ꝙ ñ mētioꝛ) Tūc hic
ꝯn̄r enūerat mala ꝗ euaſit. Dū em̄ ꝑgeret
damaſcū ad pſequēdū xp̄ianos miraculo
ſe fuit cōuerſus. ⁊ poſt baptiſmū intrauit
ſynagogā ⁊ cōfundebat iudeos ꝗ habita
bāt damaſci. Propt' qđ ſuaſerūt p̄poſito
ciuitatis vt capet' ⁊ occideret'. vt hr̄ Act.
ix. ß. d.(p̄poſitꝰ gētis arethe re. cuſ. ci. da
maſcenoꝝ). i. cuſtodire fecit ꝑ homīes ar
matos(vt me cōp̄henderet) Ly. vt trade-
ret iudeis ad occidēduz(⁊ per feneſtrā in
ſpoꝛta dimiſſus ſū ꝑ murū) ſcꝫ a xp̄ianis.
(⁊ ſic effugi manꝰ eiꝰ. Si) ꝓ qꝛ(gloꝛiari
opoꝛtet) me cōmēdādo ꝓpt' pſeudo apl'os
nō expedit ꝗdē) ꝓpt' me. licꝫ expediat ꝓpt'

litudine. ꝑiculis in mari. ꝑi-
culis ī falſis fratribꝰ. ī labo-
re ⁊ erūna. in vigilijs mult'.
in fame et ſiti. ī ieiunijs mul
tis. ī frigoꝛe ⁊ nuditate. Pre
ter illa ꝗ extrinſecꝰ ſunt in-
ſtantia mea ꝗtidiana. ſollici
tudo oīm eccl'iaꝝ. Quis in
firmat' et ego non infirmoꝛ.
ꝗs ſcādalizat' ⁊ ego nō vroꝛ
Si gl'iari opoꝛtet ꝗ infirmi-
tatis mee ſūt gl'iaboꝛ. Deꝰ ⁊
pr̄ dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i ſcit ꝗ ē bn̄
dictꝰ in ſecula ꝙ nō mentioꝛ

veſtrā vtilitatē(veniā aūt ad viſiones et
reuelationes dn̄i. Scio hoīem) Hoꝛ. de ſe
tāqꝫ de alio loqt' ī iui cōmēdatōe vt vitet
iactantiā(in xp̄o) manentē ꝑ grām. ⁊ ſibi
vnitū ꝑ fidē et charitatē(añ ānos ꝗtuoꝛ-
decim) tot ei āni fuert
int' viſionē ⁊ narratio
nē. Ex ꝗ apparet euz h̄
enarrare nō ex iactan-
tia. ſʒ ex neceſſitate ꝓpt'
vtilitatē(ſiue ī coꝛꝑe)
Hoꝛ. ſcꝫ manēte aīa(ſi
ue ex̄ coꝛpꝰ) aſſumpta
(neſcio deꝰ ſcit raptuz
hmōi vſqꝫ ad terciū ce
lū). i. empirreū. Credi
tur raptꝰ iſte fuiſſe in
ſua cōuerſione qñ fue-
rat tribꝰ diebꝰ et tribꝰ
noctibꝰ nec comedēs
nec bibēs(⁊ ſcio hmōi
hoīem ſiue in coꝛꝑe ſi-
ue ex̄ coꝛpꝰ. neſcio deꝰ
ſcit. qm̄ raptꝰ ē in ꝑadi
ſum) glo. in eā trāqlli
tatez ꝗ fruunt' illi qui
ſunt ī celeſti hierl'm(⁊ audiuit). i. ꝑcepit.
(archana vba) de dei eſſentia ꝗ nō lꝫ(.i.
nō ē poſſibile(hoī loꝗ). i. vbis explicare
(ꝓ hmōi) ſcꝫ viſionibꝰ(gl'iaboꝛ) et recte
(ꝓ me aūt nihil) Ly. i. a me nullā habeo
materiā gl'iandi(niſi ī īfirmitatibꝰ meis)
.i. ī tribulatiōibꝰ meis(ꝗs patioꝛ) ꝗ ſunt
gl'ie acqrende(Nā ⁊ ſi voluero gloꝛiari)
Ly. de donis mihi a deo datis(nō ero in-
ſipiēs) qꝛ h̄ nō facio inanit' ⁊ ſine cā(veri
tatē ei dicā parco aūt) Ly. i. parce me lau
do(ne ꝗs exiſtimet me) ſcꝫ gl'iari inanit'
ſuꝑ id qđ videt ī me). i. in ꝯuerſatōe mea
(aut audit aliqd ꝟ me). i. ī doctrina mea.
Multa ei dona dei latebāt ī apl'o ꝗ ñ ma-
nifeſtabat niſi ꝑut ⁊ ꝗ̄tū ad dei gloꝛiā ⁊ fi
deliū ſalutē expediebat(⁊ ne magnitudo
reuelatōnū) Ly. diuinaꝝ(extollat me) in
ſuꝑbiā(datꝰ eſt mihi ſtimulꝰ carnis mee)
Hoꝛ. i. tēptatio libidīs(angelꝰ ſathane)
.i. angelꝰ malignꝰ miſſus a ſathan ad meā
ſubuerſionē(ꝗ me colaphiſet). i. me affli-
gat(ꝓpt' qđ ter dn̄m rogaui vt diſcederet
a me. ⁊ dixit mihi. Sufficit tibi grā mea)
Ly. q. d. non ē tibi neceſſariū vl' vtile qđ a

re diſcedat tēptatio carnis (nā ꝟtus ī in-
ſirmitate ꝑficit̄) Hoꝛ. qꝛ dū certat ꝛ vincit
roboꝛat̄ ꝛ auget̄ (libent̄ em̄ gl'iaboꝛ ī in-
firmitatib⁹ meis) Hoꝛ. nō ī vna tm̄ ſ; plu-
rib⁹ (vt īhabitet ī me ꝟtus xp̄i). i. grā in
me cōſumet̄ ꝛ ꝑficiat̄.

Dñi ī q̄nq̄geſia. j. Coꝝ. xiij

In linguis hoīm loq̄r
et angeloꝝ charitatē
aūt ñ habeā fact⁹ ſū
velut es ſonās aut cimbalū
tinniēs Et ſi habuero ꝓphe
tiā et noueri myſteria oīa et
oēm ſciāʒ ꝛ habuero oēm fi
dē ita vt mōtes trāfferā cha
ritatē aūt nō habuero nihil
ſū. Et ſi diſtribuero in cibos
paupeꝝ oēs facultates me-
as ꝛ ſi tradidero coꝛp⁹ meū
ita vt ardeā. charitatē aūt ñ
habuero nihil mihi ꝓdeſt.
Charitas patiēs ē. benigna
eſt. Charitas nō emulat̄. nō
agit ꝑperā ñ īflat̄. nō ē am-
bitioſa. nō q̄rit q̄ ſua ſūt. nō
irritat̄. nō cogitat malū. nō
gaudet ſuꝑ iniq̄tate. cōgau
det aūt ꝟitati oīa ſuffert. oīa
credit. oīa ſperat oīa ſuſtīet
Charitas nūq̄ꝫ excidit. ſiue
ꝓphetie euacuabūt̄ ſiue lin
gue ceſſabūt. ſiue ſciētia de-
ſtruet̄. Ex ꝑte eni cognoſci-

In linguis hoīʒ
ſ loq̄r ꝛ c̄. Añ ini-
tiū illi⁹ ep'le ſcri
bit s. pau. d. Si q̄d pa
titur vnū membꝝ com
patiūt̄ oīa mēbra. Si-
ue gloriat̄ vnū mēbrū
cōgaudent oīa mēbra.
Tūc ſeq̄t̄ ep'la hodier
na (Frēs. Si linguis
hoīʒ loq̄r) Ap'ls ī hac
ep'la maxime cōdēnat
charitatē dei ꝛ ꝓxi'i.
Vñ ep'la ꝛ euāgeliū cō
coꝛdāt. qꝛ euāgeliū d't
de paſſione xp̄i q̄mō ē
tradit⁹. illuſus. cōſpu
tus. flagellat⁹. crucifi
xus. ī q̄b⁹ oīb⁹ nobis
oñdit ſuā maximā cha
ritatē. Joh. xv. Maio
rē charitateʒ nemo hʒ
vt aīaʒ ſuā ponat q̄s ꝓ
amic' ſuis. Sil'r ī ep'la
hodierna ap'ls paul⁹
oñdit nobis vtilitateʒ
charitatis dicens (Si
linguis hoīm loquar)
Hoꝛ. i. oīm hoīm ꝑ do
nū linguaꝝ (ꝛ angelo
rū) ſcʒ q̄ꝺ plus ē (cha
ritatē aūt ñ ha. fa. ſum
velut es ſonans) ſcʒ
alijs ſeruiēs ꝛ ſeipſuʒ
deſtruēs (cimbalū tin
niens) ſcʒ alios dele-
ctās ꝛ ſeip̄m cōſumēs
(Et ſi ha. oēm ꝓphetiā) Hoꝛ. q̄ occulta di
uina manifeſtant̄ ꝛ reuelant̄ (ꝛ nouerim
miſteria oīa). i. occulta ve. ꝛ no. te. (ꝛ oēʒ
ſciām) ſcʒ diuinā ꝛ hūanā (ꝛ ſi ha. oēm fi
dem) ſcʒ tā ꝑfectā (ita vt mōtes trāfferā)
ꝟtute fidei de loco ad locū (caritatē āt ñ
ha. nihil ſū) Ly. q̄ꝫtū ad eē gr̄e (ꝛ ſ; diſtri-
buero) Hoꝛ. i. plurib⁹ diuiſero (in cibos
pauperū) nō ī cōuiuia diuitū (oēs facul-
tates meas) ñ alienas (ꝛ ſi tradidero coꝛ
pus meū) Hoꝛ. volūtarie ad martiriū (ita
vt ardeā). i. ad cōburēdū ſicut b. Lauren
ti⁹ q̄ꝺ ē acerbiſſimū martiriū (charitatē āt
nō habuero nihil mihi ꝓdeſt) ad vitā eter
na (caritas patiēs ē)
Ly. i. facit patientiā ī
malis ſuſtinēdis (be-
nigna ē). i. facit beni-
gnitatē ī bonis opan-
dis (charitas nō emu-
lat̄). i. nō īuidet (non
agit ꝑperā) i. ꝑuerſe. ſ.
īpediēdo bona ne fiāt
(nō inflat̄) ꝯ ꝓximuʒ
etiā ſi ꝓſpere ſuccedat
ſibi (non ē ambitioſa)
. i. alijs nō vult ꝓponi
(nō q̄rit q̄ ſua ſūt) tm̄
ſ; etiā q̄ alioꝝ ſunt ꝓcu
rat (nō irritat̄) Hoꝛ. i.
nō ꝓuocat̄ ad iram vel
vindictā ꝓpt̄ iniurias
ſibi illatas (nō cogitat
malum). i. nō ꝑmittit
hoīem cogitare q̄liter
ꝑficiat malū in ope (ñ
gaudet ſuꝑ iniq̄tate.)
Hoꝛ. ſ; poti⁹ dolet ſi vi
det aliquē peccare (cō
gaudet autē veritati)
. i. ꝟbis veritatis (oīa
ſuffert) Ly. īfirmitates
proximi ſuꝑando (oīa
credit) ſcʒ q̄ diuinitus
ſunt tradita (oīa ſpe-
rat). ſ. diuinit⁹ ꝓmiſſa
(oīa ſuſtinet) Ly. per
lōganimitatē patient̄
expectādo ꝓmiſſa (ca-
ritas nūq̄ꝫ excidit) nec
in h̄ ſeculo nec in futu
ro. ſ; poti⁹ augmētabi-
tur (Siue ꝓphetie) ſcʒ futuroꝝ (euacua-
bunt̄) in futuro. quia oīa erūt p̄ñtie (ſiue
lingue ceſſabūt) ſcʒ ī futuro. q̄ñ nō erunt
diuerſe lingue ſicut iā. ſ; oēs vna ꝛ eadeʒ
lingua laudabūt deū (ſiue ſcīa) ſcʒ acq̄ſi-
ta (dſtruet̄) q̄ꝫtū ad actū rōcinādi (ex ꝑte
em̄ cognoſcim⁹) Hoꝛ. i. īꝑfecte cognoſci-
mus deū ꝓpt̄ imꝑfectionē intellect⁹ ꝛ te-
nebroſitatē p̄ñtis ſtatus (ꝛ ex ꝑte ꝓpheta

mus).i.impfecte futura ꝑdicim⁹ (Cũ aũt
venerit qđ ꝑfectũ eſt).i.futura beatitudo
(euacuabit̃ qđ ex ꝑte ē).i. qđ impfectũ ē
ſcȝ ſciã ꝓphetia ⁊ fides. Et iã dicta apl'us
declarat ꝑ ſil'e de ſtatu puerili ĩpfecto qui
ceſſat adueniẽte ſtatu
virili ꝑfecto ergo dicit
(Cũ eſſem ꝑuulus).ſ.
etate (loq̃bar vt ꝑuu/
lus) imperfecte more
pueri balbutiẽtis (ſa/
piebam vt ꝑuulus) ſcȝ
res hũanas (cogitabã
vt ꝑuulus) ſcȝ vana et
inutilia (qñ autẽ fact⁹
ſum vir) Hoꝛ. perfecte
etatis (euacuaui ea q̃
ſunt ꝑuuli) Uin. ſcȝ in
loquẽdo. cogitãdo. ſa
piendo (Uidem⁹ nũc)
.i. in pñti deũ (ꝑ ſpecu
lũ in enigmate).i.ob/
ſcure. h̃ ē ꝑ creaturas
qꝛ in magnitudine po
tentiaȝ. in pulcritudĩe
ſapiẽni. in vtilitate bo
nitatẽ (tunc aũt).i. in
futura btĩtudine (fa/
cie ad faciẽ) Ly. i. cla/
re ⁊ nude videbim⁹ di
uinã eſſentiã (nũc co/
gnoſco).ſ. deũ (ex par
te).i. impfecte ⁊ obſcu
re (tũc aũt).i. in futu/
ro (cognoſcã) ꝑfecte ⁊
pñtialit̃ deũ (ſicut ⁊ co
gnit⁹ ſũ).i. ꝑuiſus co/
gnoſcere (nũc aũt).i.
in tpe vite) manent fi/
des) in rõnali (ſpes)
in iraſcibili (et chari/
tas) in concupiſcibili
(tria hec. Maioꝛ autẽ
hoꝝ ē charitas) Hoꝛ.
qꝛ ceteris decedentib⁹
permanebit.

m⁹ ⁊ ex ꝑte ꝓphetam⁹ Cũ ãt
venerit qđ ꝑfectũ ē euacua
bit̃ qđ ex ꝑte ē. Cũ eẽȝ ꝑuul⁹
loq̃bar vt ꝑuul⁹. ſapiebã vt
ꝑuul⁹. cogitabã vt ꝑuulus.
Cũ ãt fact⁹ ſũ vir euacuaui
q̃ erãt ꝑuuli. Uidem⁹ nũc ꝑ
ſpeculũ ĩ enigmate tũc facie
ad facieȝ. Nũc cognoſco ex
ꝑte. tũc aũt cognoſcã ſicut ⁊
cognit⁹ ſũ. Nũc aũt manent
fides. ſpes. charitas. tria h̃
maioꝛ autẽ hoꝝ ē charitas.

Dñ̃ ꝑma ĩ q̃dra. ij. Coꝛ. vj

Hoꝛtamur vos ne in
uacuũ grãm dei reci
piatis. Ait ei tpe accepto ex
audiui te. ⁊ ĩ die ſalutis ad/
iuui te. Ecce nũc tp̃s accep/
tabile. ecce nũc dies ſalutis
nemi dantes vllã offenſionẽ
vt nõ vitupet̃ miſteriũ nr̃m
ſ; ĩ oĩb⁹ exhibeam⁹ noſmet/
ĩp̃os ſicut dei miſtros ĩ mul
ta patiẽtia. ĩ tribulatõib⁹ in
neceſſitatib⁹. ĩ anguſtijs. in
plagis. ĩ carcerib⁹. ĩ ſeditio
nibus. in laboꝛibus. in vigi
lijs. in ieiunijs. in caſtitate.

b Hoꝛtamur vos ⁊c. Añ initiũ illi⁹
ep'le ſcribit s. paul⁹ di. Oẽs nos
manifeſtari opoꝛtet añ tribunal
xp̃i vt referat vnuſq̇ſq; ꝓpria coꝛpoꝛis ꝑut
geſſit ſiue bonũ ſiue malũ. Tunc poſtmo
dum ſequit̃ epiſtola hodierna. Et in pre/
ſenti epiſtola hoꝛtat̃ nos apoſtol⁹ ad gra
tie habite exercitatõnẽ dicẽs. (Frẽs hoꝛ/
tamur vos) Uin. ãmonitõe charitatiua in
ducẽdo (ne ĩuacuũ grãm dei recipiatis)
Uin. gr̃a inuacuũ reci
pitur qñ hõ p⁹ pctõꝛũ
dimiſſionẽ ſe nõ exer/
cet ĩ bonis oꝑib⁹ (ait
eñ) dñs Eſa. xlix. (tpe
accepto) Ly. i. tpe no/
ue legis qđ ē tp̃s gr̃e
(exaudiui te).ſ. oꝛan/
tem ꝓ pctĩs (⁊ ĩ die ſa
lutis) in q̄ põt hõ ſalu
tem ſuã oꝑari (adiuui
te) Ly. ſ. oꝑa tua ꝑfici
endo (Ecce nũc tp̃s ac
ceptabile) Uin. ad me
renduȝ (ecce nũc dies
ſalutis) q̄tũ ad ꝑmiũ
ꝯſequẽdũ. Quia nũc
ſtatim poſt obituȝ ſal⁹
dat̃ fidelib⁹. ſ; ĩ veteri
teſtamento differebat̃
Uñ Luce. xxiij. Hodie
mecũ eris ĩ ꝑadiſo (ne
mini dãtes vllã offẽ.)
Hoꝛ. i. neminẽ ꝟbo vł
facto ſcãdalizãtes (vt
nõ) ſcȝ ꝑ vos (vitupet̃
miſteriũ nr̃m) Lyra qꝛ
mala ſubditoꝛũ redun
dant in vituperiũ ꝑla
toꝝ (ſ; ĩ oĩb⁹ exhibea/
m⁹ nos ſic̃ dei mi.) ſcȝ
ipſi xp̃o nos ꝯforman
do q̄tũ poſſumus (in
multa patientia) Hoꝛ.
.ſ. coꝛdis. oꝛis ⁊ oꝑis.
(ĩ tribulationib⁹) ſcȝ
multiplicib⁹ (ĩ neceſſi
tatib⁹) ſcȝ vict⁹ ⁊ veſti
tus (in anguſtijs).i. ĩ
curis (in plagis) i. in
verberibus coꝛpoꝛis.
(in carceribus) Lyra. ne poſſemus ad
p̄dicandũ diſcurrere (in ſeditionibus)
.i. in cõmotionib⁹ populi cõtra me (in la/
boꝛibus) ſcȝ manuũ (in vigilijs. in ieiu/
nijs. in caſtitate) ſcȝ mentis et coꝛpoꝛis.

(in ſcīa) ſcripturaꝝ (in lōganimitate) ſcꝫ expectatōe p̄mij (in ſuauitate. in ſpū ſctō) Ly. q̄ facit hoīeꝫ dulcē ⁊ ſuauē ꝓximo verbo vel facto (ī charitate n̄ ficta). i. ſimulata ꝯ hipocritas (ī v̄bo v̄itatis) ſcꝫ loquēdo cū ꝓximo (in v̄tute dei). i. ī deo n̄ ī nobis ſperādo ⁊ ꝯfitendo (ꝑ arma iuſticie). i. opera iuſticie nos ꝓtegentia (a dextris) Ly. i. ne in ꝓſperis per ſupbiā eleuemur (et a ſiniſtris). i. ne ī aduerſis deijciamur (⁊ ꝑ gloriā ⁊ ignobilitatē) Ly. aliqquando apl'i reputati fuer̄t gl'ioſi. Ecōuerſo aliqn̄ īcarcerati fuerūt vt viles ⁊ abiecti. ſicut pꝫ ī legēdis apl'oꝝ ⁊ alioꝝ ſctōꝝ (ꝑ īfamiā ⁊ bonā famā) Ly. qꝛ ab aliq̄bus dicebāt̄ ſedactores. Ab alijs v̄o dicebant̄ apl'i v̄itatis p̄dicatores (vt ſeductores) ſcꝫ reputati ī eſtimatione maloꝝ hoīm. qꝛ xp̄s q̄ ē v̄itas dicet̄ eſt ſeductor. Mathei xxvij (et veraces) apō deū (ſic̄ q̄ ignoti) Ly. i. reprobati a mal' (q̄ſi morientes). i. ꝑiculis mort' expoſiti (et ecce viuim⁹) ſcꝫ deo ꝑ fidē et grām (vt caſtigati) Hor. flagellis ⁊ preſſuris vt ceſſarem⁹ a p̄dicatione (⁊ non mortificati) ſcꝫ deſiſtēdo a p̄dicatione vel moriēdo corpalit̄ (quaſi triſteꝫ) ſcꝫ reputati (ſꝑ aūt gaudētes) ſcꝫ veracit̄ ī dn̄o (ſicut egētes). i. mēdici ⁊ paupereꝫ (multos aūt locupletātes) ſcꝫ diuitijs ſpūalib⁹ (tāq̄ nihil h̄ntes) Ly. quia apl'i ꝓpt̄ xp̄m oīa tp̄alia reliq̄rūt (oīa poſſidentes) ſcꝫ nō ſolū ſpūalia. ſed etiā temporalia. quia timentibus deum nihil eſt difficile,

in ſcientia. in lōganimitate. in ſuauitate ī ſpū ſctō. ī charitate nō ficta. in verbo veritatis ī v̄tute dei. Per arma iuſticie. a dextr̄ ⁊ a ſiniſtris Per gloriā ⁊ ignobilitatē. ꝑ infamiā ⁊ bonā famā vt ſeductores et veraces. Sicut qui ignoti ⁊ cogniti. Quaſi moriētes ⁊ ecce viuim⁹ vt caſtigati ⁊ n̄ mortificati. Quaſi triſtes. ſꝑ aūt gaudētes ſicut egētes. multos aūt locupletantes tāq̄ nihil h̄ntes ⁊ oīa poſſidentes. Dō ſcd̄a ī q̄dragesima. j. ad Theſ. iiij

Rogam⁹ vos et obſecram⁹ in dn̄o iħu vt quēadmodū accepiſtis a nobis quō vos oporteat ambulare ⁊ placere deo ſic ⁊ ābuletis. vt abundetis magis. Scitis eni q̄ p̄cepta dederim vobis ꝑ dn̄m iħm Hec ē ei voluntas dei ſctifica

r Rogamus vos et obſecramus ⁊c. Ante initiū illi⁹ epl'e ſcribit ſctūs paulus di. Cū eſſem⁹ apud vos et predicebam⁹ vobis paſſuros vos tribulationes ſicut ⁊ factū ē. Tūc ſequit̄ epl'a illa quaꝫ ſcribit paulus theſſalonicenſib⁹. Et theſalonicenſes nominant̄ a ciuitate theſalonica. q̄ ē metropolis in macedonia q̄ ē quedaꝫ ps grecie. Ubi notandū q̄ epl'a ⁊ euangeliū cōcordāt. Nam euāgeliū dicit de muliere chananea q̄ cum clamorib⁹ petiuit a domino ieſu xp̄o ſanationē filie ſue q̄ grauit̄ vexabat̄ a demonio. Sꝫ qꝛ clamores ⁊ petitiones nr̄as de⁹ nō exaudit niſi a mūdo corde ꝓcedant. Ideo apl'us paul⁹ in epl'a hodierna ad mūdationem et ſctificationem inducit dicēs (Rogam⁹ vos ⁊ obſecram⁹) Uin. Rogare eſt ſimplicit̄ petere. Sꝫ obſecrare eſt cū neceſſitate rogare. Et ꝓpt̄ h̄ addit apl'us (in dn̄o ieſu. vt quēadmodū accepiſt' a nobis) ſcꝫ a me et thimotheo ⁊ ſiluano v̄bo ⁊ exemplo (quō vos oporteat ambulare) ſcꝫ ꝓficiendo ꝑ viā mādatoꝝ dei (⁊ placere deo) Lyra caſte ⁊ mūde viuendo (ſic ⁊ ambuletis) Hor. ſcꝫ in bonis ꝓficiendo ⁊ ꝑſeuerādo (vt abundetis magis) id eſt vt creſcatis in virtutibus ⁊ meritis (Scitis eñ). i. ſcire debetis (que precepta) ſcꝫ euangelica. dederim (vobis ꝑ dominū ieſum). i. de mādato ipſius cui ſimpliciter eſt obediendū (hec eñ eſt voluntas dei) Uin. ſcꝫ beneplacens (ſctificatio veſtra). i. vt ſanctificemini in virtutibus

tio vr̄a vt abſtineatis vos a fornicatōe vt ſciat vnuſqſq; vr̄m ſuū vas poſſidere ī ſanctificatōe ⁊ honore. nō ī paſſione deſiderij. ſicut ⁊ gētes q̄ ignorāt deū. Et ne q̄s ſupgrediať neq; circūueniat in negocio frēm ſuum. qm̄ vindex eſt dn̄s de his oībꝰ ſicut p̄dixímꝰ vobis et teſtificati ſumꝰ. Nō em̄ vōuit nos deꝰ in īmundiciā. ſ; in ſctificatione. in xp̄o iħu dn̄o noſtro.

Dō. iij. ī q̄dra. ad epħ. v.

Estote imitatores dei ſicut filij cariſſimi ⁊ ambulate ī dilectōe ſicut ⁊ xp̄s dilexit nos ⁊ tradidit ſemetip̄m ꝓ nobis oblationē ⁊ hoſtiā deo ī odorē ſuauitatis. Fornicatio aūt ⁊ oīs īmūdicia aut auaricia. nec noīeť ī vobis ſicut decet ſctōs aut turpitudo aut ſtultiloquiū. aut ſcurrilitas que ad rē nō ꝑtinet ſ; magis graciarū actio. Hoc autē ſcitote intelligentes ꝙ oīs fornicator aut īmūdꝰ aut auarꝰ. qd̄ eſt ydolorū ſuitꝰ nō hz hereditatem in regno xp̄i et dei.

(vt abſtineatis vos a fornicatōe) Ly. tāq; a deo ꝓhibita (vt ſciat vnuſqſq; vr̄m ſuū vas poſſidere). i. vxorē ꝓpriā (in ſctifica- tione ⁊ honore) Glo. vt ſciat q̄ñq; etiam ab vſu licito abſtinere locis ⁊ tꝑibꝰ ſacris ⁊ etiā tꝑe puerperij et mēſtrui (nō ī paſſione d̄ſiderij). i. nō ſemꝑ ſatiſfaciendo deſiderijs carnis (ſicut ⁊ gētes) faciūt (q̄ ignorāt deū) Ain. ꝑ verā fidē ꝓpter qd̄ non debetis aſſimilari eis (⁊ ne q̄s ſupergrediať) ſcz ꝑ violētiā (neq; circūueniat) per fraudulentiā (in negocio) occulto (frēz ſuū). i. ꝓximū ſuū (qm̄ vindex ē dn̄s). i. vindictā faciet (de oībꝰ his) ſcz de oī īmundicia. de oī iniuria. ⁊ de om̄i fraudulentia (ſicut p̄dixi- mꝰ vobis) ī doctrinis nr̄is (teſtificati ſumꝰ) teſtīonio ſcp̄turaꝝ (nō eī vo. nos deꝰ) Ain. ꝑ internā īſpirationē et aptā p̄dicatōez (ī īmūdiciā). i. vt īmundicie ſeruiamꝰ (ſ; ī ſctifica- tionē) vt ſctē viuamꝰ ⁊ ī ſctitate ei ſuiamꝰ. (in xp̄o ieſu dn̄o nr̄o) Ain. i. cū auxilio ⁊ adiutorio dn̄i nr̄i ieſu xp̄i

Estote imitatores dei ⁊c̄. Ain initiū illiꝰ ep̄le ſcribit ap̄lus. oīs ſmo malꝰ ex ore vr̄o nō ꝓcedat. ſ; ſi q̄s bonꝰ eſt ad edificatōz ñ ſidꝫ vt det grām audiētibꝰ. Tūc ſeq̄ť p̄ns ep̄la ⁊ ī hac ep̄la ap̄ls pau. ꝓponit doctrinā exēplarē qua īducere poſſit nos ad declinationē mali ⁊ opationē boni. ⁊ ꝓponit nobis in exēplō dn̄m nr̄m ieſū xp̄m. qr ipſe ē exēplar veriſſimū oīm bonoꝝ dicit. (Frēs. Eſtote imitatores ⁊c̄.) Ain. mandatis eiꝰ obtꝑando. qr carus filiꝰ mādatꝭ p̄ꝛ̄nalibꝰ obtꝑat. Nota ꝙ ſumus filij cari ꝓpť imaginē creatōis cariores ꝓpť imaginē recreatōis cariſſimi ꝓpť imaginē glīficationis (⁊ ābulate ī di.) vera ⁊ reali (ſicut xp̄s dilexit nos) ſincere et ex corde (⁊ tradidit ſemetipſū) ñ aliū (ꝓ nobis) cū adhuc inimici eramꝰ. Ro. vi. (oblationē ⁊ hoſtiā deo) in cruce (ī odorē ſuaui.) Ly. q̄ oblatio acceptiſſima fuit deo. qr ꝓceſſit ex magna charitate (fornicatio aūt). i. luxuria (⁊ oīſ īmūdicia) Ly. vt ꝑ h̄ includanť oīa ad viciū luxurie ꝑtinētia (aut auaricia). i. īmoderata cupiditas hn̄di tēꝑalia (nec noīeť in vo) Ain. i. nō dꝫ famari de vobis (ſicut decet ſctōs). i. xp̄ianos q̄ dicunť ſcti. qr xp̄i ſāguīe r̄dēpti (aut turpi.) Gor. q̄ fit oſculꝭ ⁊ āplexibꝰ mlꝭieꝝ (ſtultiloq̄ū) Ain. i. inhoneſtus ⁊ īdecēs ſmo (aut ſcur.) Gor. ſcz ī v̄bis idcoꝭ ⁊ ad riſū ꝓuocātibꝰ (q̄ ad rē ñ ꝑ) Ain. q̄ ñ ē edificatiā ꝓximi nec vtilꝭ loq̄nti (ſ; magra) ſup. magꝭ noīeť ī vobis (h̄ autē ſci. in.). i. ſcripturas diuinas (ꝙ oīs forni.). i. luxurioſus cū ſaluta (aut īmūdꝰ) q̄cūq; alio mō luxurioſꝰ (aut auarꝰ) Gor. i. vſurpās res alienas et nimis dilligēs ꝓprias (qd̄ ē ydo. ſ.) qr cultū deo debitū offert auro ⁊ argēto (ñ hꝫ he. ī re. xp̄i ⁊ dī)

Ṡoꝛ.in regno celoꝝ qꝺ̊ eſt dei ⁊ xp̄i.qꝛ hō
interioꝛ reficit̃ ĩ viſione diuinitatis hō ex
terioꝛ ĩ viſione hũanitatis xp̄i(nemo vos
ſeducat)Glo.i.ſeoꝛſũ a veritate doctrine
xp̄i ducat(inanibꝰ v̈bis).i.ꝑſuaſionibus

mo dũ naturalē ſicut alij hoīes.⁊ ſine vlla
ꝓmiſſione natꝰ ē(qui aũt de libera).i.de
vxoꝛe ꝓpꝛia ſcꝫ yſaac(ꝑ repꝛomiſſionē).ſ.
diuinā.qꝛ ex ꝓmiſſione angeli ſara conce
pit ⁊ cũ miraculo.qꝛ pꝰ centũ ānoꝝ erat ⁊

deceptoꝛijs(ꝓpt̃ h̊ ei)
q̄ dicta ſunt ⁊ ꝓhibita
(venit ira dei).i.vin/
dicta (ĩ filios diffi).i.
in pctōres q̄ de ſalute
ꝓpꝛia diffidebant (no
lite ḡ fieri ꝑtici.eoꝛũ)
ſcꝫ opa eoꝝ imitando.
(eratis eĩ aliqñ tene/
bꝛe)Ly.i.ĩuoluti tene
bꝛis ignoꝛātie tp̄e gen
tilitatis(nunc aũt).i.
poſt cōuerſionē veſtrā
ad fidē xp̄i (lux ĩ do.)
.i.lucidi facti eſtis per
donũ gr̄e q̄ illuſtrat in
tellectũ in fide(vt filij
lucis am.)Ly.ꝓcedē/
do de v̈tute in v̈tutē.
(fructꝰ eĩ lucis).i.ſctē
vite.ſ.(ē in oĩ bonita/
te)ſcꝫ coꝛdiũ (⁊ iuſti/
cia ⁊ veritate)
Criptũ ē qm̄ ⁊c̃.
ſ. Añ initiũ illius
epl'e ſcribit ſcūs
Pau.di.Emulamĩ āt
ĩ bono ſꝑ ⁊ nō tm̄ cum
p̄ñs ſũ apꝺ̊ vos filioli
mei q̄s iterũ parturio
donec xp̄s refoꝛmet̃ ĩ
vobis.Tũc poſt pau/
ca ſeq̄t̃ epl'a hodierna
(Scriptũ ē qm̄ abꝛaā
duos filios habuit.)
Ubi notandum ꝙ nos
oēs filij dei ſumꝰ ꝑ cre

Nemo vos ſeducat inanibꝰ
verb̄ ꝓpt̃ hec eĩ venit ira dei
ĩ filios diffidētie.Nolite er/
go effici ꝑticipes eoꝝ.Era=
tis eñ aliqñ tenebꝛe.Nunc
aũt lux ĩ dño vt filij luc̃ am
bulate.Fructꝰ eĩ lucis ē ĩ oĩ
bonitate ⁊ iuſticia ⁊ veritate

Dñ.iiij. ĩ q̄dra.ad gal.iiij

Criptum eſt

qm̄ abꝛahā duos fili=
os habuit.vnũ de ancilla/et
vnũ de libera.Sed q̄ de an
cilla ſꝫm carnē natꝰ eſt.Qui
aũt de libera per repꝛomiſſi
onē.Que ſunt ꝑ allegoꝛiā
dicta.Hec eĩ ſunt duo teſta
mēta.Unũ q̄dē in mōte ſy=
na ĩ ſuitutē generās que eſt
agar.Syna eĩ mons ē ĩ ara
bia q̄ ꝯiunctꝰ eſt ei q̄ nũc eſt
hierl'm ⁊ ſuit cuꝫ filijs ſuis.
Illa aũt q̄ ſurſũ ē hierl'm li/
bera ē.q̄ ē mr̃ nr̃a.Scriptũ
eſt eñ.Letare ſterilis q̄ nō

mr̃.xc.ānoꝝ (q̄ ſunt ꝑ
allegoꝛiā dicta).i.per
ſenſũ alterũ q̄ꝫ vident̃
v̈ba ſonare.qꝛ iā dicta
debēt intelligi miſtice
qꝛ miſticũ ſenſum hñt
Pro q̄ notādũ ꝙ.ē q̄/
druplex ſacre ſcp̄ture
ſenſus.Hiſtoꝛicꝰ qñ fa
ctũ narrat̃.Tropoloi
cus cuꝫ ex his q̄ facta
ſunt aliq̄ faciēda oſtē/
dunt̃.Allegoꝛicus cũ
ꝑ id qꝺ̊ factũ eſt aliq̄d
futuꝝ ītelligit̃.Ana/
gogicꝰ ſꝫm Aug.ē per
quē de ſupnis ⁊ et̃nis
tractat̃.Uerſus.Lr̃a
geſta docet q̄d credis
allegoꝛia Moꝛales q̄d
agas q̄ tendis anago/
gia(h̊ eĩ ſũt).i.ſignifi
cant(duo teſtā).ſ.ve.
⁊ no.(vnũ q̄dē datũ)
.ſ.ve.te.(ĩ mōte ſina)
ſcꝫ ipſi moyſi ĩ duabꝰ
tabul' lapideis(in ſer
uitutē ge.)ſupple iu/
deos q̄ timoꝛe pene et
ꝓmiſſione tꝑaliũ ſuie
rũt ⁊ obedierũt deo.nō
filialit̃.ſ; ſuilit̃ (que ē
agar).i.q̄ ſignificat̃ ꝑ
agar ancillā(Syna eĩ
mons ē ĩ arabia).ſ.mi
noꝛi ſꝫm haymonē qui
ſua magnitudīe diuer

ationē ſ; nō oēs ꝑ grām.⁊ q̄ h̊ in p̄ñti filiꝰ
dei ꝑ grām ñ fuerit ĩ futuro filiꝰ gl'ie ñ erit
Et ſic duplices filios hꝫ deꝰ ꝺ̊ q̄bꝰ dꝛ ĩ ho
dierna epl'a ꝑ typũ filioꝝ abꝛae cum dicit̃
(Scriptũ ē eĩ)Gen.xxi.(qm̄ abꝛaā duos
filios ha.)yſmael ⁊ yſaac(vnũ).i.yſmael
(de ancilla)ſcꝫ agar que erat ancilla ſare
vxoꝛis abꝛae(⁊ vnũ de li.).i.de vxoꝛe pꝛo
pꝛia ſcꝫ yſaac quē ſara genuit(ſ; is qui de
ancilla).i.yſmael(ſꝫm carnē natꝰ ē).i.per

ſas ꝓuincias tangit.⁊ ſui extremitate vi/
cinꝰ ē t̃re ꝓmiſſionis(q̄ cōiũctꝰ ē).i.vici/
nus ē(ei)ſcꝫ t̃re ꝓmiſſiōis(q̄ nũc ē ierl'm
⁊ ſer.cũ fi.ſuis)Ly.i.cũ iudeis ĩ ſuitute
legis(Illa aũt ierl'm).i.eccl'ia de gētibꝰ
congregata(q̄ ſurſũ ē)q̄ ad affectionē vel
ſpem celeſtiũ(libera ē)Glo.i.in libertate
euāgelij poſita ē(q̄ ē mr̃ nr̃a)ſcꝫ ſpũaliter
nos generās ꝑ baptiſmũ (de q̄ ſcp̄tũ eſt)
Eſa.liiij.(Letare ſteril' q̄ nō paris)Ly.i.

paris.erumpe ꝛ clama q̄ nō
parturis.q₂ multi filij deſer
te.magis q̄ꝫ ei⁹que hȝ virū.
Nos aūt frēs ſm yſaac pro⸗
miſſionis filij ſum⁹.Sȝ quō
tūc is q̇ ſm carnē natus fue
rat.pſequebaꝭ eū q̇ ſm ſpm̄
ita ꝛ nūc.Sȝ q̇d dicit ſcp̄tu
ra.Eijce ancillā ꝛ filiū eius
Nō ei heres erit fili⁹ancille
cū filio libere.Itaqꝫ frēs nō
ſum⁹ ancille filij.ſȝ libere.q̄
libertate xp̄s nos liberauit.

Dō i paſſiōe dn̄i.ad he.ix

Rēs.criſtuſ

aſſiſtēs pontifex futu
roꝝ bonoꝝ p̄āpli⁹ et pfecti⁹
tabnaculū n̄ manufactū.i.n̄
h⁹ creatōis.neqꝫ p ſāguinē
hircoꝝ aut vituloꝝ.ſ per p
priū ſāguinē itroiuit ſemel i
ſctā eťna redēptōne inuēta.

eccleſ'a gentiū. de q̄ venit xp̄ianitas que erat ſterilis ab opib⁹ boniſ an̄ aduētū xp̄i (erūpe).ſ.q̄ꝫtū ad gaudiū itrinſecū (ꝛ clama) q̄ꝫtū ad gaudiū extrinſecū (q̇ nō ptu⸗ris) Hoꝛ.i. ad generādū filios xp̄o nō conaris (q₂ multi filij deſerte).i. de ſuitute gētilitatis ad xp̄m cōuerſe q̄ aute erat deſerta a deo ꝓpꝭ ei⁹ ydolatriā. (magł q̄ꝫ ei⁹ q̄ hȝ viꝝ) .i. ſinagoge q̄ i monte ſynai deſponſata fuit deo i ſuſceptiōe legis. q₂ ſicut mulier regiꝭ a viro ſic ꝛ iudei i ve.te. regebāꝭ p legē moyſi (Nos aūt fratres) ſcȝ xp̄iani (ſȝ yſaac).i.ad ſilitudinē ei⁹ (pmiſſionis filij ſum⁹) ſcȝ geniti p grām in baptiſmo (ſ quō).i. quēadmodū (tūc is).i.yſmahel (q̇ ſm carnē).ſ.(nat⁹ fuerat pſeq̇baꝭ eū qui ſm ſpm̄).i. yſaac qui ſm pmiſſionē.ſ.ſpūſ ſcti ex mr̄e ſterili nat⁹ eſt (ita ꝛ nūc).i. i pn̄ti mali pſequenꝭ bonos (ſ q̇d d̄t ſcp̄tura) Ge. xxi. (Eijce ancillā).i. ſynagogā (ꝛ filiū ei⁹) .i.quēlibet de ſynagoga. Hoꝛ.ad lr̄am. Cuȝ eñ vidiſſet ſara yſmahel ludētē cū filio ſuo yſaac ꝛ n̄ placuiſſet ei lud⁹ iſte.dixit abrae (Eijce ancillā ꝛ filiū ei⁹) q̇ āmonit⁹ a dn̄o acq̇euit ei ꝛ eiecit agar ꝛ yſmael.p q̇ꝺ figuratū fuit q̄ ſynagoga cū ceremonialib⁹ et obſuatōnib⁹ ſuis a ꝯſoꝛtio fideliū erat in aduētu xp̄i abijciēda (n̄ ei he.erit fi.an.) Hoꝛ.i.inde⁹ fili⁹ ſynagoge (cū fi.li.).i.cū xp̄iano filio ecclie. In bonis ei tpalib⁹ p⸗mixti ſūt mali cum bonis. imo qn̄qꝫ mali pl⁹ hn̄t de tpalib⁹.ſ i hereditate ſoli boni pticipāt. Vn̄ abꝛahā filijs cōcubinarū largit⁹ ē munera.ſ yſaac ſuauit hereditatē. Gen̄.xxv. (Itaqꝫ frēs n̄ ſu.an.fi.) Hoꝛ.i. ſynagoge vt ſuiam⁹ legi ꝛ ſuituti legaliū ſubiecti (ſ libere).i.ecclie militāť (q̄ li.) ſcȝ a ſuitute legis (xp̄s nos li.) Ly. qui p ſuā bn̄dictā paſſionē legalia euacuauit.

Rēs.xp̄s aſſiſtēs ꝛc. An̄ initiū illi⁹ eplē ſcribit s.pau.di.q̇ erat i ve.te. tabnaculū factū p̄muȝ in q̇ erāt candelabꝛa ꝛ mēſa ꝛ ꝓpoſitio panū. q̇ꝺ d̄ ſctā. Poſt ſcd̄m tabnaculū q̇ꝺ d̄ ſctā ſctōꝝ. Aureū hn̄s thuribulū ꝛ archā teſtamēti circūtectaȝ ex oī pte auro.in q̇ erat vꝛna aurea ꝛ māna ꝛ vga aarō que fronduit ꝛ tabule teſti. In p̄oꝛi quidē tabernaculo ſp itroibāt ſacerdotes ſacrificioꝝ officia ꝯſumantes. In ſcd̄o aūt ſemel i āno ſolus pōtifex.n̄ ſine ſanguine quē offerret pro ſua ꝛ ppli ignoꝛantia. Que pabola ē tpe inſtantis. Tūc ſeq̇ꝭ eplā ho.i q̄ agiꝭ de xp̄i ſanguinis aſpſione.ꝛ ſue moꝛtł paſſiōe. Etoñdit pau.efficatiā dn̄ice paſſionis i r̄dēptōe hūani generł di. (xp̄s aſſi).ſ. deo pr̄i ad interpellādū p nobis. Vn̄.i. Iob.ij Aduocatū habemus apud patreȝ xp̄m ihm q̇ eſt ꝓpiciatio p pctīs nr̄is. (pontifex) Hoꝛ. ad hoſtiā p nobis offerēdā.ꝛ datoꝛ. (futuroꝝ bonoꝝ) ſcȝ gr̄e ꝛ glie. Ps̄.lxxxiij. Gratiā ꝛ gloꝛiā dabit dn̄s. Iſte introiuit tabernaculū.i.celū (p̄āpli⁹).i.valde amplū q₂ plures capit.ſ.oēs ſctōs (ꝛ pfecti⁹ taber.) Ly. q̄ꝫ fuit tabernaculū moyſi.q₂ fuit mobile ꝛ poꝛtabile de loco ad locuȝ. Illud aūt ē imobile ꝛ eťnū (nō manufactū.i.nō hui⁹ creatōis).i.hūane factōis. ſ diuino creatū ē celū (neqꝫ p ſang.hircoꝝ aut vi.) ſic̄ itrabat pōtifex ve.te. (ſ p p. ſāguinē) quē p nobis effudit (itroiuit) i aſcēſione (i ſctā).i.i celū (eťna re.inē.) ē in.q̇ nō poteꝛat iueniri in veteri teſta,

(Si enim sanguis hircorum aut thaurorum ⁊ ci nis vitule)mixtus aq̃(aſpſus)q̃ ſignifica bat futurã paſſionẽ xpi(inquinatos ſctiſi cat ad emundationẽ carnis)ſm legẽ.oĩs aĩa q̃ tetigerat morticinũ ĩmũda erat ſep tem dieb⁹ itavt nõ lice ret ei ingredi taberna culũ.ꝑ aſpſionẽ enim aq̃ expiatõis mũdabatur q̃ ad emũdatõnẽ carnis q2 aĩaꝫ emũdare ñ po terat(q̃tomagis ſan guis xpi q̃ ꝑ ſpm̃ſcm̃) ſupple iubentẽ(ſemet ipſũ obtulit)volunta rie(ĩmaculatũ).i. abſ q3 oĩ pctõ(dõ pr̃i emũ dabit).i.pfecte mũda bit(ↄſciam nr̃am).i.ñ ſolũ carnẽ.ſ3 etiã aĩam (ab opibus mortuis) Vin.i.a pctĩs mortali bus q̃ dicũtur opa mor tua.q2 auferũt vitam grẽ ⁊ faciũt obnoxiuꝫ mortis etne(ad ſerui endũ deo viuẽti).i.ſi mus apti ⁊ ydonei ſer uitores dei viuẽtis(et ideo)ihs xps(noui te ſtamẽti mediator ẽ)in ter deum et hoĩem(vt morte intercidẽte)Ly. .i.xpi morte interueniẽ te ꝑ quã no.te.ẽ cõfir matũ.q2 paſſio xpi fu it noui teſtamẽti cõfir matio(ĩ redemptionẽ earũ ꝓuaricationũ).i. trãſgreſſionũ(q̃ erant ſub priori teſtamẽto) .i.in ve.teſta.q̃s ꝓuaricatõnes vet⁹ teſtm̃ auferre ñ poterat.ſ3 ꝑ xpi mortẽ ſunt obla te(repromiſſionẽ accipiãt etne heredita tis).i.etnã hereditatẽ ſepe ꝓmiſſã accipi ant ꝑ efficatiã paſſionis xpi(q̃ vocati ſũt) Vin.i.q̃ ꝑdeſtinati ſunt ad etnã vitam in xpo ieſu dño noſtro.

Si enim ſanguis hircorũ aut thaurorum ⁊ cinis vitule aſp ſus.inquinatos ſctiſicat ad emũdatõnẽ carnis. q̃tomagis ſãguis xpi q̃ ꝑ ſpm̃ſctm̃ ſemetipm obtulit immacula tũ deo emũdauit ↄſciam no ſtrã ab opib⁹mortuisad ſer uiẽdũ deo viuẽti.Et iõ no ui teſtamẽti mediator eſt vt morte intercedẽte ĩ redẽptiõꝫ eaꝝ ꝓuaricationũ q̃ erãt ſub ꝓori teſtõ repromiſſionẽ ac cipiãt q̃ vocati ſunt etne he reditatis.ĩ xpo ihu dño nr̃o.

Dñica in ramis palmarũ ad Philippenſes.ij.

Hoc enim ſenti

te in vobis qð et in xpo ihu q̃ cũ ĩ forma dei eẽt nõ rapi nã arbitrat⁹ ẽ eẽ ſe eq̃lẽ deo ſ3 ſeipm exinaniuit formã ſer ui accipiẽs ĩ ſilĩtudinẽ hoĩꝫ fact⁹ ⁊ habitu inuẽtus vt hõ

b Hoc enim ſentite ⁊c̃.Añ initiũ illius epl̃e ſcribit s.paulus di.Implete gaudiũ meũ vt idẽ ſapiatis,eandẽ chari tatem hñtes.nihil ꝑ cõtentionẽ agentes: neq3 ꝑ inanẽ gloriã.ſ3 ĩ hũilitate ſuperiores ſibinuicẽ arbitrãtes.Tũc ſequitur epl̃a ho dierna(Hoc enim ſentite in vobis qð et in xpo ieſu.)Ubi ſciẽdũ q2 ſequens ſeptima na maior vocatur.eo q2 maius et prolixius hꝫ officiũ.⁊ ꝑ h̃ nobis da tur intelligi q2 iſto ſa cratiſſimo tpe magis q̃ alijs tpib⁹ deo ſeruire debem⁹.Itẽ dr̃ ſancta qm̃ in ea impij iuſtifi cantur.q2 in ea peniten tes abſoluuntur.⁊ eccle recõciliantur.Itẽ dr̃ pe noſa.q2 dñs nr̃ ieſus xps in ea laborauit et penas pro nobis ſuſti nuit ⁊ nos ꝑ ſuã ama ram paſſionẽ redemit. Idcirco apl̃s paulus ĩ hac epl̃a hortatur nos ad xpi imitationeꝫ di cens(Frẽs.Hoc eniꝫ ſentite)Hor.i.exprimẽ to agnoſcite(in vob) ſc3 mẽbris.q2 mẽbra debẽt ſentire dolorem capitis(qð ⁊ in xpo ie ſu)ſupple qui fuit hu milis.quã humilitatẽ hr̃e debetis inter⁹ in corde.⁊ ñ ſolũ exteri⁹ ſicut hypocrite(Qui) ſc3 xps(cũ ĩ forma dei eẽt).i.vn⁹ in eſſentia cũ deo pr̃e(nõ rapinã arbitrat⁹ ẽ)dicẽdo(eẽ ſe eq̃lẽ deo)ſc3 pr̃i ſm diuinã naturã ſicut an gelus lucifer.⁊ p̃mi pētes.q̃ ſm Aug. voluerũt rape diuinitatẽ ⁊ ꝑdiderũt feli citatẽ(ſ3 ſemetipm exinaniuit).i.maxime hũiliauit(formã ſui accip.)Vin.i.hũani tatẽ aſſumẽs.in q̃ nobis ſuiret(ĩ ſilitudi nẽ hoĩm fact⁹)ſc3 paſſibil et mortal ſilis alijs hoĩb⁹ ⁊ alios defect⁹ nãe hũane aſſu mẽdo(⁊ hitu).i.ĩ ↄuerſatõe(iuẽt⁹)ſc3 ẽ (vt hõ)q2 inter hoĩes duxit vitã cõem.Lu. vij.Uenit fili⁹ hoĩs mãducãs ⁊ bibens,

(Humiliauit ſemetipſum) Ly. ad dandū nobis exēplū (fact⁹ obediēs) ſcꝫ deo pr̄i. (vſq3 ad mortē. mortē aūt crucis) Hor. q̄ erat pena latronū. Sapi. ij. morte turpiſſi ma cōdēnem⁹ eū (ꝓpter qđ ⁊ deus) ſcꝫ pr̄ (exaltauit illū) Ly. in

huc ĩmutat hoīem ⁊ opa. Et vocat̃ pctm̄ hic vet⁹ fermētū. qꝛ facit hoīes fieri ſil'es ade. Facitq3 nos diſſil'es ih̄u xp̄o. c⁹ vita erat ĩ nouitate ſctītatis ⁊ veritatis et gr̄e (vt ſitis). i. ͤe poſſitis (noua cōſperſio)

ſua reſurrectōe ⁊ aſcē ſione. xp̄s gloriam ſui corpis ⁊ ei⁹ exaltatōeꝫ ad celos meruit p ſuā paſſionē. (Et donauit illi nomē qđ eſt ſup oē nomē) Hor. hoc nomē ſcꝫ de⁹. vt ſcꝫ ille qui eſt hō dicat̃ deus ⁊ ve racit̃ ſit (vt in noīe ie ſu oē genu flectat̃ cele ſtiū terreſtriū et infer noꝝ) Ly. i. vt oēs ſibi exhibeāt reuerentiam angeli. hoīes et demo nes (⁊ oīs lingua con fiteat̃) ſcꝫ corpalis et ſpūalis. i. hūana ⁊ an gelica (qꝛ dñs nr̄ ih̄s xp̄s in glīa ē dei pr̄is) Ly. qꝛ ſm deitatem eſt vna glīa pr̄is ⁊ filij.

Humiliauit ſemetipm̄ fact⁹ obediēs vſq3 ad mortē. mortem aūt crucis. Propter qđ ⁊ deus exaltauit illū ⁊ donauit illi nomen qđ ē ſup oīe nomē vt ĩ noīe ieſu oē genu flectat̃ celeſtiū terreſtriū et infernoꝝ. Et oīs lingua cōfiteat̃ quia dñs ieſus xp̄s in gloria eſt dei patris.

In die paſche. j. Cor. v.

Expurgate vetus fermentū vt ſitis noua ꝯſperſio ſicut eſtis azimi. Etem̄ paſca nr̄m ĩmolatus eſt xp̄s itaq3 epulemur. nō in fermēto veteri neq3 in fermēto malicie ⁊ neq̄cie. ſ3 ĩ azimis ſinceritat̃ ⁊ veritat̃

Feria ſcđa paſche. Act. x

[S]tans petrus ĩ medio plebis dixit. Uiri frēs vos ſcitis ꝙ factū eſt verbū p vniuerſā iudeā.

.i. mūda farina ⁊ alba aq̄ gr̄e conglutinata ē autē cōſperſio farina p aquā cōglutinata ſine fermento et ſignificat xp̄ifideles aq̄ baptiſ matis ablutos ĩ chari tate cōglutinatos. Nota vet⁹ fermētū đꝛ der alt ſauer deyck. Noua cōſperſio. die neue be ſprengung (ſicut eſtis azimi). i. ſicut fuiſtis ĩ baptiſmo ſine fermēto pctī puri effecti ſic ma neatis. q. d. Uos tene mini ad h̄. qꝛ facti eſt̃ azimi. i. puri ĩ baptiſ mo (etem̄). i. ꝓpterea xp̄s q̄ ē (paſca nr̄ꝫ). i. vet⁹ agn⁹ paſchal' (im molat⁹ ē) ſupple ĩ cru ce corpalit̃. ⁊ in altari ſacramētal'r (itaq3). i. ꝓterea (epulemur). i. mādu cem⁹ cibū iſtum (nō ĩ fer. vete.) Uin. i. ꝯſcīa alicui⁹ pctī mor talis (neq3 ĩ fer. neq̄. ⁊ malicie) Tho. malicia đꝛ pctm̄ qđ q̄s ꝯmittit in aliū. Neq̄ciā in ſe metipm̄ (ſ3 in azimis) Hor. i. ĩ puritate (ſin ceritat̃) ſcꝫ ad deū (⁊ ỽitat̃) ad ꝓxīm

E xpurgate vet⁹ fermētū vt ſi tis ⁊c̄. Añ ini tiū illi⁹ ep'le ſcribit s. paulus di. Neſcit̃ qꝛ modicū fermentū totā maſſam corrūpit. Tūc ſequit̃ ep'la hodierna. Ubi notandum ꝙ hoc tpe xp̄s trāſiuit a mor talitate ad ĩmortalita tem ad quā etiā in ge nerali facit noſ trāſire qui paſcha digne cele brami⁹ ⁊ digne cōicam⁹ ⁊ ad h̄ monet nos ap'ls in p̄nti ep'la đt (Expurgate ve. fer.) .i. corruptionem cuiuſlibet pctī mortalis Sciēdū ꝙ p fermentū hic ap'ls intelligit pctm̄. qꝛ ſicut fermētū corpale ſi diu manet in maſſa añq3 ex eo fit panis totā maſ ſam corrūpit ⁊ ĩmutat faciteq3 ipſā acidā. Sic ipm̄ pctm̄ totā maſſaꝫ generis hūani corrūpit ĩ trāſgreſſione primi hoīs. Et ad

Tans petr⁹ ⁊c̄. Añ ĩitiū illi⁹ ep'le ſcribit ſ. lu. ꝙ petr⁹ ap'ls dixit. In veritate cōperi qm̄ nō ē pſonarū acceptor de⁹. ſ3 in oī gente qui timet eū ⁊ opatur iuſticiā accept⁹ ē illi. Tunc ſequit̃ p̄ns ep'la (In dieb⁹ illis. Stans petr⁹ in medio plebis dixit. Uiri frēs vos ſcitis) Ly. qꝛ int̃ iudeos habitaſtis (ꝙ factū eſt verbū) Uin. i. res p verbū ſignata (p vniuerſam iudeā. Incipiēs em̄ a galilea) ibi

incepit ieſus p̄dicare. vt habet Luce. iiij.
(poſt baptiſmũ) q2 ante nõ legit publice
p̄dicaſſe (q̄ p̄dicauit Johãnes ieſum a na
zareth). i. qd̃ miſteriũ xp̄i venturi iohan/
nes p̄dicauit. vt p3 in euãgelijs (quõ vn/
xit eũ deus) ſc3 ieſum
in hũana natura (ſpiri
tuſancto). i. plenitudi
ne gratie (et v̄tute) in
operatione miraculorũ.
(qui trãſiuit bñfacien
do) quãtũ ad informa
tionẽ populi (⁊ ſanan
do) mẽte ⁊ corpe (oẽs
oppreſſos a dyabolo
qm̃ de⁹ erat cu3 illo) p
plenitudinem gr̃e (Et
nos teſtes ſum⁹ oĩm q̄
fecit ĩ regione iudeoꝝ
⁊ hierl'm. quẽ occiderũt
ſuſpendẽtes in ligno.
Hũc de⁹ ſuſcitauit ter
cia die. ⁊ dedit eũ ma/
nifeſtũ fieri) Ly. p mlˈ/
ta argumenta reſurre/
ctionẽ ſuã declarãdo.
(nõ oĩ populo. ſ3 teſti/
bus p̄ordinat' a deo)
Ly. reſurrectio chriſti
primo manifeſtata eſt
apl'is ⁊ exiſtẽtib⁹ cum
ipſis. p q̄s poſtmodu3
alijs maĩfeſtata ẽ (no/
bis q̄ mãducauimus ⁊
bibim⁹ cũ illo) ad de/
clarandã veritatẽ ſue
reſurrectõis (poſtq̄3 re
ſurrexit a mortuis. et
p̄cepit nobis predica/
re pplˈo ⁊ teſtificari. q2
ipſe ẽ qui cõſtitut⁹ ẽ a
deo) ſc3 pr̄e (iudex vi/
uoꝝ) ſc3 qui viuit vita
gr̃e (⁊ mortuoꝝ). i. int
quoꝝ q̄ mortui ſt̃ mor
te culpe. ꝓpt̃ qd̃ dicit
Joh. vi. Pr̄ oẽ iudi/
cium dedit filio (huic
oẽs pphete teſtimoniũ
phibẽt) q. d. Nos ſoli
nõ ſum⁹ teſtes ei⁹ ſed

Incipiẽs em̃ a galilea poſt
baptiſmũ qd̃ p̄dicauit iohã
nes ieſũ a nazareth quõ vn
xit eũ de⁹ ſpũſctõ et virtute
q̄ ptrãſiuit bñfaciendo et ſa
nando oẽs oppreſſos a dya
bolo. qm̃ de⁹ erat cu3 illo. et
nos teſtes ſum⁹ oĩm q̄ fecit ĩ
regione iudeoru3 et hierl'm
quẽ occiderũt ſuſpẽdẽtes ĩ
ligno. Hũc de⁹ ſuſcitauit ter
cia die. Et dedit eũ maniſe/
ſtũ fieri nõ oĩ pplˈo ſ3 teſtibus
p̄ordinatis a deo. nobis qui
mãducauim⁹ ⁊ bibim⁹ cũ il/
lo poſtq̄3 reſurrexit a mortu
is. Et p̄cepit nobis p̄dicare
pplˈo teſtificari. q2 ipſe ẽ q̄ cõ
ſtitut⁹ ẽ a dõ iudex viuoꝝ
⁊ mortuorũ: Huic oẽs pphe
te teſtioniũ phibẽt remiſſio/
nẽ pctõꝝ accipe p nomẽ ei⁹
omnes qui credunt in eum.

Feria. iij. paſche. Act. xiij.

Vrgẽs pau
lus et manu ſilentiũ
indicẽs ait. Uiri frẽs filij ge
neris abraã ⁊ qui ĩ vobis ti
ment deũ vobis v̄bũ ſalutiſ
hui⁹ miſſũ eſt. Qui em̃ habi
tabant hierl'm et principes
eius ignorantes ihesũ ⁊ vo

etiã pphete antiqui diuinit⁹ inſpirati qui
pphetauerũt de xp̄o (remiſſionẽ pctõꝝ ac
cipere p nomẽ ei⁹) Johel. ij. Quicũq3 in/
uocauerit nomẽ dñi ſaluus erit (oẽs qui
credũt in eũ) Glo. ordi. fide cũ opetib⁹:

ſ Vrgens paul⁹
⁊ manu ſilẽtiũ
indicens. Ĩn
initiũ illi⁹ epl'e ſcribit
s. Lucas q̄ s. paulus
dixit iudeis. Quomõ
olim filij iſrael poſtula
uerũt ſibi regẽ ⁊ dedit
illis de⁹ ſaul filiu3 cis
vir de tribu beniamin
ãnis. xl. Et poſt hũc de
dit illis dauid regem.
de cui⁹ ſemine natus ẽ
xp̄s ſaluator p̄dicante
iohãne ante faciẽ ad/
uẽtus eius baptiſmu3
pnĩe oĩ populo iſrael.
Cũ aũt ĩpleret iohan/
nes curſũ ſuũ dicebat.
Quẽ me arbitrami eẽ
nõ ſũ ego. S3 ecce ve/
nit poſt me cui⁹ nõ ſu3
dign⁹ calciamẽta pedũ
ſoluere. Tũc ſequitur
epl'a pñs. (In diebus
illis. Surgẽs paulus
et manu ſilentiũ indi/
cens) Ly. vt melius a
tãta multitudine audi
retur (ait viri frẽs filij
generis abraã et qui ĩ
vobiſ timẽt deũ vobis
v̄bũ) ſc3 ĩcarnatũ (ſa/
lutis hui⁹ miſſũ ẽ) ſc3
principalit̃. Tũ quia
ih̃s xp̄s iudeis ĩ ꝓpria
pſona p̄dicauit. Tum
q2 ĩ medio iudee ſc3 in
hierl'm opat⁹ ẽ ſalutẽ.
(qui em̃ habitauit hie
ruſalẽ) Ly. q̄tũ ad vul
gares (⁊ p̄ncipes ei⁹)
q̄tũ ad maiores (igno
rantes ieſũ) ſc3 eẽ xp̄3
veꝝ deũ ⁊ ſaluatorem
hoĩm (⁊ voces pphēta

rum q̄ ꝑ omīe ſabbatuꝫ
legunt̄.iudicātes)ſcꝫ
ieſum morte eē dignū.
(ipleuerūt) ꝓphetias
p̄dictas de eꝰ paſſione
ſꝫ qð dꝛ Eſa.liij.Tāq̄
ouis ad occiſionē du/
cet̄.Itē hiere.xi.Ego
quaſi agnꝰ manſuetꝰ q̄
portat̄ ad victimā (et
nullā cām mortis īue/
niētes in eo) ſicut pꝫ
ex euāgelio ⁊ pylati te
ſtimonio(petiert a py/
lato vt int̄ficerēt eū)ꝑ
milites ipſiꝰ.Et lꝫ pri
mo reſtiterit tñ finalit̄
petitioni eoꝝ acq̄euit
iudeoꝝ fauore ⁊ ceſa/
ris timore(Cūqꝫ con/
ſūmaſſent oīa q̄ de eo
ſcripta erāt)ſcꝫ ipſi ꝑ/
uerſi iudei(deponētes
eū de ligno)ſcꝫ ipſi bo
ni iudei. Ioſeph ð ari
mathia ⁊ Nicodemus
(poſuerūt eū in monu
mēto.Deꝰ xᵒ)ſcꝫ pr̄.
ſuſcitauit eū).ſ.hoīeꝫ
xp̄m (a mortuis tercia
die q̄ viſus ē)viuens.
(ꝑ dies mltos).i.qua
dragīta(his).i.aplis
(q̄ ſimul aſcēderat cū
eo de galylea ī hierl'm
q̄ vſqꝫ nūc ſunt teſtes
eiꝰ ad plebē) ꝑ opatio
nē miraculoꝝ in noīe
ipſiꝰ(⁊ nos vobis an
nūciamꝰ eā q̄ ad pr̄es
nr̄os repromiſſio facta
eſt)ſcꝫ de xp̄i incarna/
tione ⁊ paſſione et eiꝰ
reſurrectiōe(qm̄ hanc
deꝰ adīpleuit filijs ve/
ſtris reſuſcitās ieſum
chriſtum.

Periēs petrꝰ
a os ⁊c̄.Añ ini/
tium illiꝰ eplē
ſcribit s.lu. ī eodē ca.
q̄ ſctūs petrꝰ dixit ad

ces ꝓphetarū q̄ ꝑ omne ſab/
batū legunt̄.iudicantes im
pleuerūt.Et nullaꝫ cauſam
mortis inuenientes ī eo.pe-
tierunt a pylato vt interfice
rent euꝫ.Cūqꝫ cōſūmaſſent
oīa q̄ de eo ſcripta erāt. de-
ponētes eū de ligno poſue/
rūt in monumēto.Deus xᵒ
ſuſcitauit eū a mortuis ter/
cia die q̄ viſus ē ꝑ dies mul-
tos his qui ſimul aſcēderāt
cū eo de galilea in hierl'm q̄
vſqꝫ nunc ſunt teſtes eiꝰ ad
plebē.Et nos vobis annun
ciamꝰ eā q̄ ad pr̄es nr̄os re-
promiſſio facta eſt qm̄ hanc
deus adimpleuit filijs vr̄is
reſuſcitans ihesum xp̄m do
minum noſtrum.

Feria q̄rta paſche.Act.iij

Periens pe
trus os ſuum dixit.
Uiri iſrahelite et q̄ timetis
deū audite.Deus abrahā ⁊
deꝰ yſaac ⁊ deꝰ iacob.deꝰ pa
trū nr̄oꝝ glr̄ificauit filiū ſuū
ieſum quē vos q̄dē tradidi
ſtis ⁊ negaſtis ante faciē py
pylati iudicanti illo dimitti
Uos aūt ſanctū ⁊ iuſtū ne-
gaſtis ⁊ petiſtis virū homi-
cidā donari vobis. autoreꝫ
vero vite interfeciſtis.queꝫ
deꝰ ſuſcitauit a mortuis.cu/
ius nos teſtes ſumꝰ.Et nūc
frēs ſcio. qꝛ ꝑ ignorantiā fe-
ciſtis ſicut ⁊ p̄ncipes veſtri.

quendā virū claudum
ex vtero mr̄is ſue.Ar/
gentū ⁊ aurū nō ē mi/
hi.qð aūt habeo h̄ ti/
bi do. In noīe ieſu na
zareni ſurge ⁊ ambula
qui ſtatī ſurrexit ⁊ am
bulauit.Et oīs pplꝰs
ā̄mirabat̄ ī eo qð cōti/
gerat illi.Tunc ſtatim
ſequit̄ epl'a hodi.(In
diebꝰ illis.Aperiēs pe
trus os ſuū dixit.Uiri
iſrahelite ⁊ qui timetꝭ
deū:audite.Deꝰ abra
ham ⁊ deꝰ yſaac ⁊ deꝰ
iacob) Ly. vtit̄ h̄ mð
loquendi. qꝛ cōis erat
apud iudeos ī aſſertio
nibꝰ xitatis talit̄ iura
re(deꝰ patꝝ nr̄oꝝ)q̄ ē
oīpotēs(glr̄ificauit fi/
liū ſuū ieſū) eū reſuſci
tādo ⁊ ad ſuā dexterā
collocādo(quē vos q̄.
tra.)ſcꝫ pylato ad int̄
ficiēdū(⁊ ne.a.fa.py)
dicēdo nō hēmꝰ regeꝫ
niſi ceſarē (iudi.illo)
.ſ.pylato(dimitti)ſup
ple debere ieſū ſic īno
centē. Ioh.xix. (vos
aūt ſctm̄ ⁊ iuſtū ne.et
pe.viꝝ ho.do. vobis)
ſcꝫ barrabā q̄ ꝓpt̄ ſedi
tionē ⁊ homicidiū miſ
ſus erat ī carcerē (au/
ctorē xᵒ vite) ſcꝫ ſpi/
ritualis ⁊ corꝑal'(int̄
feciſtis)ī humanitate
aſſūpta(quē deꝰ ſuſci.
a mor.) ꝑ ſuā oīpoten
tiā(cuiꝰ nos teſt.ſu.)
qꝛ comedimꝰ ⁊ bibimꝰ
cū eo pꝰ reſurrectionē
ſuā(⁊ nunc frēs) Ly.
dulcit̄ eos alloquit̄ vt
verbū eius magis re/
cipiatur.(ſcio qꝛ ꝑ ig̃.
fe.ſicut ⁊ principes ve
ſtri) Lyra. alia tamen
fuit ig̃rantia hic ⁊ ibi

Nam principes q̄ erāt litterati p ſcriptu‑ ras q̄ predicte erāt de xp̄o p ei⁹ opa primo cognouerūt de ieſu nazareno ꝙ erat xp̄s in lege ꝛ ꝓphetis ꝓmiſſus. Sꝫ qꝛ cepit p̄‑ dicare ꝯ vicia eoꝝ publice. cōceperūt con tra eū inuidiā ꝛ odiū ꝛ ſic in eis fuit ſubuerſa dicta noticia. qꝛ corru ptio affectōis corrūpit iudiciū rōnis. ꝛ in au‑ gmentū ſue malicie de ceperūt populū ſimpli cem inducentes eū ad petendū mortē xp̄i. vt hꝫ Math. xxvij. Prin cipes aūt ſacerdotū et ſeniores pſuaſerūt po pulis vt peterēt barra bam. ieſum vo pderēt Et ſic pꝫ ꝙ ignorantia principum fuit multo grauior q̄ꝫ populoruꝫ (Deus aūt q̄ p̄nuncia uit p os oīm ꝓphetaꝝ) Glo. or. Uno ore locu ti ſunt oēs ꝓphete de xp̄o (pati xp̄m ſuuꝫ ſic impleuit. Penitemini igit̄) qꝛ feciſtꝭ p igno‑ rantiā (ꝛ ꝯuertimini) de malis vr̄is (vt dele anť pctā veſtra.

Dne qd̄ natū ē ex deo vicit ꝛc̄. O

Ad initiū iſti⁹ epl'e ſcribit ſctūs Jo‑ hānes dicēs. Hec ē eī charitas dei. vt mādata ei⁹ caſtodiam⁹ ꝛ mādata ei⁹ grauia nō ſūt.

Deus aūt qui p̄nunciauit p os oīm ꝓphetarū pati xp̄m ſuū impleuit ſic. Penitemi‑ ni igit̄ ꝛ cōuertimini. vt de‑ leantur peccata veſtra.

Dominica prima poſt pa ſcha. prima Johānis. v.

Omne quod

natū ē ex deo vincit mundū. Et hec ē victoria q̄ vincit mūduꝫ fides noſtra. Quis ē aūt q̄ vincit mūdū niſi q̄ credit qm̄ ih̄s eſt fili⁹ dei. Hic ē q̄ venit p aquā et ſanguinē ih̄s xp̄s. Nō in aq̄ ſolū ſ; in aq̄ et ſanguine. Et ſpūs ē q̄ teſtificat̄, qm̄ xp̄us eſt veritas. Quia tres ſunt qui teſtimoniū dant in celo pr̄. verbū et ſpūſſctūs. et hi tres vnū ſunt. Et tres ſunt qui teſtimonium dant in ter ra. ſpiritus aqua et ſanguis

Tūc ſequit̄ epl'a p̄ns (Omne qd̄ natū eſt ex deo ꝛc̄.) In illa epl'a ſctūs Johes cō‑ mendat fidē catholicā. qꝛ nihil ea poten‑ tius nec nobilius. nec vtilius. nec verius nec certius. ſicut patet in textu ꝛ gloſa p̄ ſentis epl'e. Ad̄ dicit (Omne qd̄ natū ē ex deo) Ain. ſpirituali generatione. Hec au tem ſpūalis natiuitas fit per duo. Primo baptiſmali lauacro. Scd̄o ſpūali r̄medio. (vincit mundū) Ly. tēptatōes ꝛ pſecutio nes mundi (Et hec eſt victoria que vincit mūdū) Ain. qua tēptatio humana ſupat̄ (fides nr̄a) p fidē. qm̄ habitat xp̄s in cor‑ dibus fideliū in quo ē victoria (Quis eſt autē qui vincit mundū. niſi qui credit qm̄ ieſus ē filius dei) ſcꝫ naturalis ꝛ eiuſdeꝫ nature cū eo (Hic eſt q̄ venit) ſupple ad ſaluā dum hoīes (p aquaꝫ) baptiſmi (ꝛ ſāguineꝫ) paſſionis ꝛ redēptōis (ieſus xp̄s. Non ī aq̄ ſolū) Ainc̄. i. nō ſolum ſanctificauit aquā ba‑ ptiſmi (ſ; in aqua ꝛ ſan guine) q̄ fluxerūt de la tere in cruce. dedit vir tutē etiā ceteris ſacr̄is Joh̄. xix. Unus militū lancea latus eius pfo rauit. ꝛ cōtinuo exiuit ſanguis ꝛ aq̄ (Et ſpiri tuſſanct⁹ eſt qui teſtifi catur). i. teſtimonium dedit (qm̄ xp̄s ē veri‑ tas). i. ver⁹ de⁹ ꝛ ver⁹ hō (Quia tres ſunt q̄ teſtimoniū dāt ī celo) Aincētius de diuinita te xp̄i (pr̄ verbū ꝛ ſpi‑ rituſſanct⁹) Pater in baptiſmo chriſti dedit teſtimoniuꝫ de deitate criſti vbi vox pr̄is au‑ dita ē. Hic eſt fili⁹ me⁹ dilect⁹. Math. iij. Itē in mōte trāſfiguratōis qn̄ iteꝝ vox pr̄is audi‑ ta ē. Hic ē fili⁹ me⁹ di‑ lect⁹ Math. xvij. Sil'r vbū vniti carni in vte ro vginis teſtimoniuꝫ dedit ſue deitatis. Prio naſcēdo de vgine ſine corruptōne vginis. Scd̄o hūanitate multa miracula faciēdo q̄ ſoli deo ꝯpetebāt. Sil'r ſpūſſan ctus teſtioniū dedit de deitate chriſti ī ba ptiſmo qn̄ in ſpē columbe ſup eū deſcēdit (ꝛ hi tres vnū ſunt) q̄ntū ad eſſentie vni‑ tatem (ꝛ tres ſunt qui teſtimoniū dant in terra) ſupple de humanitate criſti. que de t̄ra formata ē ſ̄m carnē (ſpūs). i. aīa quā emiſit ī cruce (aq̄ ꝛ ſanguis) q̄ fluxerūt de

latere eius pendentis in cruce (Si teſtio
niũ hoīm accipimꝰ) Ly. tanꝙ̃ ſufficiens
in rebꝰ hũanis. Un̄ de hoc habet Deut.
xix. In ore duoꝝ vł triũ teſtiũ ſtabit om̄e
verbũ (teſtimoniũ dei) .ſ. patris (maius
eſt qm̄ hoc ē teſtimoni
um dei qđ maiꝰ ē. qꝛ te
ſtificatꝰ ē de filio ſuo)
ſcꝫ in baptiſmo ⁊ trãſ
figuratõe ſicut iã dcm̄
ē (ꝗ credit ĩ filiũ đi hꝫ
teſtimoniũ dei patrꝭ in
ſe) ꝙ verũ teſtificatus
ſit de filio ſuo.

Chriſtꝰ paſſus
c eſt ꝓ nobꝭ ⁊c̄.
Un̄ initiũ illiꝰ
epiſtole ſcribit. s. Pe
trus dicẽs. Serui ſub
diti eſtote in oĩ timore
dñis vr̄is nõ tm̄ bonis
⁊ modeſtꝭ. ſꝫ etiã diſco
lis. Hec eſt em̄ gr̄a dei
in xp̄o ieſu. Tunc ſeq̄
tur pñs epiſtola ĩ q̄. s.
Petrꝰ ꝓpõit nobꝭ xp̄i
paſſionē. qꝛ iã paſcali
tpe plus ſeuit hoſtꝭ nr̄
diabolꝰ ꝯ nos vt nos
ecõuerſo ĩ ſuã redigat
ptãtẽ. ſꝫ paſſio xp̄i eſt
ſcutũ ꝯtra oĩa tempta
menta vicioꝝ. Arma
mur aũt ꝑ xp̄i paſſiõeꝫ
ꝯtra ſupbiã. qꝛ xp̄s hu
milis ⁊ abiectꝰ nudus
⁊ nouiſſimꝰ viroꝝ in
cruce pepẽdit. Itẽ cõ
tra auariciã. qꝛ tãtũ ꝓ
priũ nõ habuit vbi ca
put ſuum reclinaret.
Math. viij. Iteꝫ cõtra
gulã. qꝛ aceto ⁊ velle potatꝰ. Cõtra luxu
riã qꝛ flagellatꝰ ē ⁊ cũ ſpinis coronatus.
Itẽ ꝯtra accidiaꝫ. qꝛ exultauit vt gigas
ad currendã viã. p̄s. xviij. ſ. paſſiõis. Itẽ
cõtra irã. qꝛ male eũ tractantibꝰ nõ cõmi
nabatꝛ. Itẽ cõtra inuidiã. qꝛ ꝓ ſuis cruci
fixoribꝰ orauit. Un̄ ep̄la ⁊ euãgeliũ ꝯcor
dant. qꝛ euãgeliũ loq̄tꝛ de bono paſtore. ſi
militer ep̄la dicit quõ xp̄us ꝓ ouibꝰ ſuis

Si teſtimoniũ hominũ ac
cipimꝰ. teſtimoniũ dei ma
ius eſt. Quoniã hoc eſt te
ſtimoniũ dei qđ maiꝰ ē. q̄a
teſtificatus eſt de filio ſuo.
Qui credit in filiũ dei hꝫ te
ſtimoniũ dei patris in ſe

Dñica ſcđa poſt feſtũ pa
ſche. j. Petri. ij.

Chriſtus paſ
ſus ē ꝓ nobis vobis
relinq̄ns exẽplũ vt ſeq̄mini
veſtigia eꝰ. Qui pctm̄ non
fecit nec inuentꝰ eſt dolꝰ in
ore eꝰ Qui cũ malediceretꝛ
nõ maledicebat. Cũ patere
tur nõ cõminabatꝛ. Trade
bat aũt iudicanti ſe iniuſte.
Qui pctã nr̄a ip̄e ꝑtulit in
corꝑe ſuo ſuꝑ lignũ. vt pec
catꝭ mortui iuſticie viuamꝰ
cuiꝰ liuore ſanati eſtis. Era
tis em̄ ſicut oues errãtes. ſꝫ
ꝯuerſi eſtis nũc ad paſtorẽ
⁊ ep̄m animarũ veſtrarum

mortuꝰ ē. Un̄ pe. ap̄ls dicit in v̄bis p̄miſ
ſis (Chriſtꝰ paſſus eſt ꝓ nobꝭ) Ain. i. pe
nã mortꝭ et̄ne hũano grneri debitã exol
uit ꝑ ſuã paſſionē (vobꝭ relinq̄ns exẽplũ)
qđ ſꝑ attendere ⁊ aſpicere debetis (vt ſe
quamini veſtigia eiꝰ)
Ain. q̄ fuerunt vie hu
militatis patientie et
obediẽtie ⁊ charitatꝭ.
vſqꝫ ad mortẽ (ꝗ pcm̄
nõ fecit) Ain. imo nec
facere potuit. qꝛ deus
erat (nec inuẽtꝰ ē ⁊c̄.
.i. ĩ ſmõe eiꝰ. Quia ve
ritas eſt (ꝗ cũ maledi
ceretꝛ) Glo. i. blaſphe
maretꝛ ĩ cruce pendẽs
qn̄ iudei dixerũt. Uach
q̄ deſtruis templũ dei
Si filiꝰ dei es deſcen
de nũc de cruce Alios
ſaluos fecit ſeip̄m nõ
p̄t ſaluũ facere (nõ ma
ledicebat) ſed orabat
patreꝫ ꝓ eis di. pater
ignoſce illis. qꝛ neſci
unt q̄d faciũt Lu. xxiij
(Cũ pateretꝛ) Ai. mor
tis ſuppliciũ in cruce.
(nõ cõminabatꝛ) ſup
ple crucifixoribꝰ ſuis
ꝑ et̄nã penã vł tꝑaleꝫ
ſꝫ plꝰ ſalutẽ eoꝝ ſitie
bat di. ſitio. Iohã. xix.
(Tradebat aũt) .i. tra
di ſe ꝑmittebat ſpõte.
(iudicãti ſe ĩiuſte) Ly
.i. Pylato ꝗ iudeoꝝ
fauore ⁊ ceſaris timo
re ꝯdẽnauit eũ iniuſte
ad mortẽ (ꝗ pctã no. ꝑ
tulit in cor. ſuo.) Ly.
ꝓ ip̄is debita ſuſtinẽdo (ſuꝑ lignũ) crucꝭ
in quo affixꝰ erat. Et hꝫ fecit iđ (vt pecca
tis mortui) .i. paſſiõe (ſanati ſumꝰ) a pec
catoꝝ infirmitatibꝰ (eratꝭ eĩ aliqñ) .i. añ
ꝯuerſionẽ (ſicut oues errãtes) Glo. ſine
paſtore (ſꝫ con. eſtis nũc) ſcꝫ ſpũ ſctõ coo
ꝑante (ad pa.) .i. ad xp̄ꝫ ꝗ paſcit vos cor
pe ⁊ ſãguiẽ ſuo (⁊ epi. ani. ve.) Ly. car ſa
luti ſuꝑītẽdẽdo ⁊ eas a malo cuſtodiẽdo

Dominica tercia poſt feſtũ paſche.j.Petri.ij.

Obſecro vos tanq̃ aduenas ꝛ pe‑regrinos abſtiere vos a car‑nalib⁹ deſiderijs q̃ militant aduerſus aĩam. Cõuerſatõ‑nẽ veſtrã inter gẽtes hñtes bonã. vt in eo qđ detractãt de vobis tanq̃ de malefa‑ctoꝛib⁹ ex bonis opib⁹ vos cõſiderãtes gloꝛificẽt deũ ĩ die viſitatõis. ſubiecti eſto‑te oĩ hũane creature ꝓpter deũ. Siue regi q̃ſi ꝑcelllẽti. ſiue ducib⁹ tãq̃ ab eo miſſis ad vĩdictã malefactoꝝ lau‑dẽ ꝟo bonoꝝ. Quia ſic ẽ vo‑lũtas dei vt bñfacientes ob‑muteſcere faciatis ĩpꝛuden‑tiũ hoĩm ignoꝛãtiaꝫ. Qua‑ſi liberi ꝛ nõ q̃ſi velamẽ hñ‑tes malicie libertatẽ. ſ; ſicut ſui dei. Oẽs honoꝛate fra‑ternitatẽ diligite. deũ tiete. regẽ honoꝛificate. Serui ſb‑diti eſtote in oĩ timoꝛe dñis

Obſecro vos tanq̃ aduenas ꝛc̃.
o An̄ initiũ iſti⁹ eplẽ ſcribit.s. Pe‑trus di. Qui aliqñ nõ ppl's dei. nũc aũt ppl's dei. Qui nõ cõſecuti mĩam. nũc aũt mĩam cõſecuti. Tũc ſtatĩ ſequit̃ pñs epl'a. (Obſe. vos ꝛc̃.) Sed ex quo mõ ẽ tp̃s maij aptũ medici‑nis coꝛpalib⁹ Jſto mõ h; ſe eccl'ia iſto tp̃e qđ eſt aptũ medicine ſpũali q̃ multoplus eſt de‑ſiderãda ꝛ querẽda q̃ medicina coꝛpalis q2 ſanitatẽ eternã conſer‑uat Et oñdit nob̃ ma‑gnũ medicũ aĩarũ bea‑tũ petrũ cui⁹ medicinã ſi fuerim⁹ imitati quã nobis in epl'a hodier‑na ꝓponit eternalit̃ ſa‑ni erim⁹ Et ad iſtã me‑dicinã ſumendã maxi‑me illo tp̃e hoꝛtat̃ nos ĩdẽ medic⁹. b. pe. apl's dicens (Obſecro vos tanq̃ aduenas ꝛ ꝑegri‑nos.) Ly.ſ.a citate ce‑leſti. Heb.xiij. Nõ ha‑bem⁹ hic manẽtẽ ciui‑tatẽ. ſed futurã inq̃ri‑mus tõ ꝑegrini ſum⁹. (abſtinere vos a car. deſiderijs).i.ab his q̃ carnis ſunt: ſicut oꝑa gule. luxurie (q̃ mi. ad‑uerſus aĩaꝫ) reddẽtes eã fetidã. immo moꝛtẽ eternã inferũt. Apl'us Si ſ̃m carnẽ vixeritis moꝛiemini. Roꝝ. viij. (cõuerſationẽ vr̃am ĩ‑ter gẽtes).i. int̃ viuẽ‑tes gẽtiliter. q2 multi xp̃iani gentiliter viuũt licet fidẽ habeãt nõ tñ oꝑa (habentes bo‑nã) nõ ad ꝓpꝛiã laudẽ ſed ad laudẽ dei ꝛ ꝓximi edificationẽ (vt in eo qđ detra. de vobis) Alin. detractoꝛie loquunt̃ de vob̃ (tanq̃ de malefactoꝛib⁹) ac ſi eſſetis ma‑lefactoꝛes (ex bo. operib⁹) q̃ facit̃ (vos cõſiderantes).i. diligenter intuẽtes (glo‑rificẽt deũ) omnis boni auctoꝛẽ (in die vi‑ſitatiõis).i. in die iudicij q̃ erit in futuro qñ viſitabunt̃ boni ꝑmio: mali ſupplicio (ſubiecti eſtote oĩ hu. creature).i. oĩ ho‑mini in poteſtate cõſti‑tuto (ꝓpter deũ) Alin. id eſt in cognitõe iſti⁹ ꝙ oĩs poteſtas ſit a dõ (ſiue regi q̃i ꝑcellẽti) i. q̃ eſt maioꝛ ꝛ ꝑcellẽs alios ĩ dignitate ꝛ ptã‑te (ſiue ducib⁹).i. infe‑rioꝛib⁹ rectoꝛib⁹ (tan‑q̃ ab eo) i. a rege (miſ‑ſis ad vindictã).i. ad penã (malefactoꝝ. lau‑dẽ ꝟo bonoꝝ).i. remu‑neratiõis glie (Quia ſic eſt volũtas dei).ſ. vt ita faciat̃ (vt bñ fa‑cientes).i. bñ cõuerſã‑tes (obmuteſcere faci‑atis).ſ. ſubtrahendo illis materiã loq̃ndi ꝛ detrahẽdi (impꝛu. ho. ignoꝛantiã) q2 ignoꝛã‑tes bonitatẽ veſtrã de‑trahebãt vobis (q̃ſi li‑beri).ſ. ex amoꝛe non ex timoꝛe ſuiat̃ (ꝛ nõ q̃ſi velamen ha. ma. li‑bertatẽ) vt ſic libertas eſſet vobis occaſio et excuſatio mala in pec‑catis. vt.ſ. tanto libe‑rius peccetis q̃nto mi‑nus iugo ſeruitij pre‑mimini (ſed ſicut ſer‑ui dei) ſitis humiliter ſeruientes (omnes ho‑noꝛate) vnũquẽq; ſ̃m ſtatum ſuum honore reuerentie (fraternita‑tem diligite) id eſt fra‑tribus affectuoſam coꝛde et oꝛe et ope‑re exhibete. (deum timete) ſcilicet timo‑re filiali nõ ſeruili (regem honorificate) Lyra. inquantuꝫ gerit perſonam dei (ſer‑ui ſubditi) id eſt obedientes. (eſtote in ti‑moꝛe).i. reuerẽtia (dominis) ſup. veſtr̃

(nō tm̄ bonis).i.ꝟtuoſis (τ modeſtis.ſ etiā diſcolis).i.indiſciplinatis (hec ē eī gr̄a dei) Ly.i.res gratioſa coram deo (in xp̄o ieſu domino noſtro).

Dn̄ica.iiij.p⁹paſca. Ja.j.

Omne datuz

optimū τ oē donū ꝑfectū de ſurſuz ē deſcēdēs a pr̄e luminū apō quē nō eſt trāſmutatio.nec viciſſitudinis obūbratio. volūtarie eī genuit nos ꝟbo ꝟitatis.vt ſimus initiū aliqō creature ei⁹.Scitis frēs mei dilectiſſimi. Sit aūt oīs hō velox ad audiēdū. tard⁹ āt ad loquēdū τ tard⁹ad irā.Ira eī viri iuſticiā dei nō operat̄. Propter qō abijciētes omnē imundiciā τ abundātiā malicie in māſuetudine ſuſcipite iſitum verbū qō pōt ſaluare aīas veſtras.

Omne datū optimū τ omne donū τc̄. Ante initiū illius epl̄e ſcribit .s. Jacob⁹ di. Peccatū cū ꝯſūmatū fuerit generat mortez Nolite itaq̄ errare fratres mei dilectiſſimi. Sequit̄ ſtatī pn̄s epl̄a ī qua ſctā mater eccl̄ia oñdit ꝑ ꝟba beati Jacobi apoſtoli q̄ medicina ſpūalis nullibi q̄renda ſit niſi apō deū datorē ei⁹ a quo deſcēdit τ hec eſt medicina optima. q꞉ ad optimā τ eternā ſanitatē ꝑducit vite eterne. vbi eſt clara viſio eterne trinitatis in qua oīa ꝯgnoſcunt̄ .Vn̄ dī.(Omne datū optimū) qō ē bonū meritoriū faciens hoīem vite eterne dignū(τ oīne donū pfectū).i.bonū gl̄ie q̄ habito nil remanet impꝑectū(deſurſū ē) Hor. a deo nō ab hoīe(deſcen.a pa lumi.) Lin. a q̄ oīs hō illuminat̄. Johan.i.Erat lux vera q̄ illūiat oēm hoīez venientē in hunc mūdū(apō quē non eſt. tranſmutatio)q꞉ omnino īmutabilis eſt Malach.iij.Ego de⁹ τ nō mutor(nec viciſſitudinis obumbratio) Lin.i. obſcuratio intelligētie ꝑ ſucceſſiones cognitōnū ſicut fit in nobis.q꞉ ip̄e vna τ eadē ſcientia τ cognitiōe oīa intelligit. Hor. Nō eī ſuccedūt in eo viciſſim bona τ mala.quia ſola bona dat.mala aūt culpe n̄ dat. Glo. interline. Vbi viciſſitudo ibi τ bona τ mala.ſ ip̄e ſola bona dat.(volūtarie).i.gratis ſine meritis(genuit nos)filios gr̄e q̄ pri⁹ eram⁹ filij ire(ꝟbo veri.).i. euangelij xp̄i q̄ veritas eſt(vt ſim⁹ initiū aliqō) id eſt caput(creature ei⁹) .ſ.principatuz habendo in oīnibus creaturis ei⁹ inferioribus recuperando principatū per gratiam quā primi parentes ꝑdiderūt ꝑ culpā (Scitis).i.ſcire debetis(fra. mei dilectiſſimi).ſ.hoc q̄(Sit oīs homo velox ad audiēdū)ea q̄ ſunt ſalutis. (tardus aūt ad loquēdū).i.cauere ſe debz a multiloquio q꞉ in lib. ſapientie dī. In multiloquio nō deerit peccatū(τ tard⁹ ad irā.) Ly. Nā ira mētis oculū excecat Catho. Ira impedit animū ne poſſit diſcernere verū(ira eī viri) Hor.i.fortis τ deliberata. Nō dic̄ ira pueri q̄ cito trāſit(iuſticiā dī nō opat̄) Al. .i.impedit executionē iuſticie(ꝓpter qō abijcientes omnē immūdiciā) Lin.i.peccatū carnis(abundantiā malicie).i.omne peccatuz mortale qō efficit hominē malū(in māſuetudine).i.in omni trāquillitate animi(ſuſcipite inſi.verbū) Ly.i. ꝟbum fidei qō mentibus humanis dz inſeri. Vuilhelm⁹. Sicut eīn ramuſcul⁹ q̄ trunco agreſti inſerit̄ totū truncū opari facit ſm naturā ſuā.τ cū pri⁹ nō ferret niſi fruct⁹ agreſtes ſol̄ porcis vtiles.poſtea fert fruct⁹ hoīb⁹ delectabiles.Sic hō q̄ an̄ ſuſceptionē ꝟbi dī inutilis erat faciens opa cū q̄b⁹ porci infernales paſcunt̄ . Poſt ſuſceptionē ꝟbi dei erit arbor ferēs fructū gratū deo τ hominib⁹ τ angelis(Qō po.ſal.ani.vr̄as) Vuilhelm⁹ Verbū dī potēs ē ſaluare animas in pn̄ti τ in futuro. In pn̄ti a morte culpe. Vnō pſal.cxviij. In corde meo abſcōdi eloq̄a tua vt nō peccem tibi. In fu-

turo vero a morte gehẽne. Johãnis.viij Amen amen dico vobis ſi q̇s ſmonẽ me-um ſeruauerit mortẽ nõ videbit ineternũ

Stote factores v̾bi dei ꝛ nõ au-di.ꝛc̃. An initiũ illiꝰ epl'e ſcribit s. Jacobꝰ di.

Sit oĩs homo velox ad audendũ. tardꝰ autem ad loquẽdũ. ꝛ tardus ad irã. Tunc ſeq̃tur epiſtola hodierna. (Eſtote factores ver-bi) ad ꝓficiendũ in bono neceſſariũ eſt audire verbũ dei ſicut in p̄cedenti dñica dictũ ẽ. Sʒ qꝛ modicum valet audire v̾bum dei niſi ope cõpleat̃. Jõ in p̄-ſenti epl'a.s. Jacobꝰ nos inſtruit vt qd̓ nos audimus ꝑ opa cõple-amꝰ dicẽs (Eſtote fa-ctores v̾bi dei) Vin.i. ſm v̾bũ dei opamini. (ꝛ nõ auditores tm̃) Glo. nõ ſolo auditu ꝑcipite v̾bũ. ſ; ope ĩple-te (fallẽtes voſmetip-ſos) Glo. ſi ꝑ ſolũ au-ditũ vos ſaluãdos putatis (qꝛ ſi q̇s auditor eſt verbi ꝛ nõ factor. h̾ cõparabit̃ viro cõſiderãti vultũ natiuitat' ſue in ſpeculo) Gorra quẽ hʒ a natiuitate vl' a natura.ſ.vultũ cor-palẽ in q̃ natus ẽ (cõſi derauit eĩ ſe).i.imaginẽ ſuã (ꝛ abijt) ſupple ad negocia ſua auertẽdo ſe a ſpeculo (ꝛ ſtatĩ oblitꝰ eſt qual' fuerit (ſup. diſpoſitio vultꝰ ſui. Gor. ꝓ tanto ponit̃ hic hec ſimilitudo qꝛ ſicut nihil ꝓdeſt homini in ſpeculo vidiſſe maculã ſui vultus ſi illã nõ abſtergit. ſic homini nihil ꝓdeſt audire verbũ p̄dicatõis. niſi illud impleat ope. Nota v̾bũ p̄dicatiõis eſt ſicut ſpeculũ in q̃ hõ cognoſcit defectus ſuos

Dñica.iiij.pꝰ paſca Jac.j.

Stote facto

res verbi dei ꝛ nõ auditores tm̃ fallẽtes voſmet ip̄os. qꝛ ſi q̇s auditor ẽ verbi ꝛ nõ factor hic cõparabit̃ viro ꝯſiderãti vultũ natiuitatis ſue in ſpeculo. Cõſiderabit eĩ ſe ꝛ abijt ꝛ ſtatĩ oblitus eſt q̃lis fuerit. Qui aũt ꝑſpexerit ĩ lege ꝑfecte libertatis ꝛ ꝑmanſerit in ea non auditor obliuioſus factꝰ. ſ; factor operis. hic beatꝰ ĩ facto ſuo erit. Si q̇s ãt putat ſe religioſũ eẽ nõ refrenans linguã ſuã: ſed ſeducẽs cor ſuũ. hꝰ vana ẽ religio. Religio mũda ꝛ ĩmaculata apd̓ deũ ꝛ patrẽ. hec eſt viſitare pupillos ꝛ viduas in tribulatione eoꝝ. ꝛ ĩmaculatũ ſe cuſtodire ab hoc ſeculo.

Dñica rogatõnũ. Ja.vl.

Onfitemĩ al

terutꝝ pctã vr̃a ꝛ ora

(Qui aũt ꝑſpexerit in lege ꝑfecte liber-tatis).i. in lege euangelica q̃ d̾r lex libertatis. qꝛ reſtituit libertati a culpa. in p̄nti ꝑ grãm iuſtificatiõis ꝛ a miſeria in futu-ro gl'iam ĩmortalitatis (ꝛ ꝑmãſerit ĩ ea) ſm eã viuendo (nõ auditor obliuioſus factꝰ ſed factor opis).ſ. implẽdo qd̓ docet euãgeliũ (hic be.in fa.ſuo) id eſt ex ope ſuo (erit. Si q̇s aũt pu. ſe religioſum eſſe) Ly.i. veꝝ ꝛ ꝑfectũ xp̄ianũ eẽ (non refrenãs linguã ſuã) Vin. a verbis impudicicie detractiõis maledictiõis. blaſphemie ꝛ mendacij (ſ; ſeducens cor ſuũ) in h̾ ꝙ putat ſe hoc eẽ in corde qd̓ nõ ẽ in re (hꝰ vana ẽ relig.) nihil hñs ĩ ſe veritatis (religio) Gor. xp̄iana (munda).ſ. in cordis intentiõe (ꝛ immaculata) in opis executiõe (apud deũ ꝛ patrẽ).ſ. accepta (hec eſt vi.pu.) corpal'r in ꝯſolatiõe verboꝝ ꝛ erogatiõe muneꝝ ꝛ ꝓtectõe maloꝝ (ꝛ vidu. ĩ tribula. eaꝝ).ſ. tam corpal'r q̃ ſpũali (ꝛ ĩmaculatũ ſe cuſtodire ab hoc ſe-culo) inquinato. Ly. ſenſus ẽ ꝙ religio xp̄iana ẽ exercere ſe ĩ opibus miſericordie erga ꝓximũ ꝛ in opibꝰ mundicie erga ſeip̄m

c Onfitemini alterutũ peccata ꝛc̃.

Vñ initiũ illiꝰ epiſtole ſcribit. s. Jacobꝰ di. Infirmat̃ q̇s ĩ vobis inducat p̄ſb̾ros eccl'ie ꝛ orẽt ſup eũ. vngẽtes eũ oleo ĩ nomine dñi. Et oratio fidei ſaluabit ĩfirmũ: ꝛ alleuiabit eũ dñs. Et ſi ĩ petĩs ſit dimittent̃ ei. Tũc ſeq̇t̃ epl'a p̄ns (Cõfitemĩ al. pec. vr̃a) nõ aliena (ꝛ orate ꝓ inuicẽ) Ly.

nā cōfeſſor tenet̃ orare ꝓ cōfitēte ⁊ econ- uerſo (vt ſaluemini) q: petēdū eſt qđ ꝑti- net ad ſalutē (multū ei va. dep̄catio iu. aſ ſidua) Gor. nō pctōris. q: pctōres nō ſūt digni vt exaudiant̃ Johā. ix. Sciuꝰ qm̄ pctōres, deꝰ nō exau- dit (Helyas erat hō ſi milis nobis paſſibil'.) .i. fragilis. nā timore mortl' fugit a facie hie ſabelis. iij. Regl'. xix. q: nōdū in paradiſum tranſlatꝰ (⁊ orōne) .ſ. vna (orauit.) corde et ore (vt nō plu. ſup ter rā) .ſ. iſrael ſpecialiter (⁊ nō pluit ānos tres ⁊ men. ſex) Ly. nā ꝓpt̃ maliciā regl' achab fu it illa plaga inducta: ad domādā ip̄ius ſup biā ⁊ idolatrie duriciā (rurſum orauit) Glo. poſtq̄ꝫ ꝑ tanti tp̄is me dia cor regis ⁊ ppl'i ad penitentiā inflexū vi- dit. Tūc rurſū orauit seml' (⁊ celū dedit plu uiā ⁊ terra dedit fru- ctū ſuū) Si ergo hely as vna oratiōe tāta i- petrauit. q̇d ergo mul ti fideles multis orōi- bus impetrare nō va- lent (Frēs mei q̇s aūt ex vo. erra. a veritate) Lyr. fidei vel moꝝ (et ꝯuerterit q̇s eū) Ly. i. ad viā veritatis redu- xerit (ſcire debȝ qm̄ q̇ cōuer. fe. pec. ab erro. vie ſue) Gor. id ē vite Nā vita noſtra eſt que dā via. aut in infernū ſi ē mala. aut in ꝑadiſū ſi ē bona (ſal. ani. eiꝰ a morte) Gor. eterna. Si magne mer- cedis ē a morte eripe. corpꝰ cito moritur quanti meriti ē a morte liberare aīam ī ce leſti patria ſine fine victurā (Et ope. mul titudinem peccatoꝝ) ab aſpectu eterni iu dicis ad ea punienda.

te ꝓ inuicē vt ſaluemi. Multū eni̅ valet dep̄catō iuſti aſſidua. Helyas hō erat ſimil' nobis paſſibilis. ⁊ orōe orauit vt nō plueret ſup terrā ⁊ nō pluit annos tres ⁊ menſes ſex. Et rurſū orauit ⁊ celū dedit pluuiā ⁊ t̃ra dedit fructū ſuuȝ. Frēs mei ſi q̇s ex vobis errauerit a v̄itate ⁊ ꝯuerterit q̇s eū ſcire debȝ qm̄ q̇ cōuerti fecerit pctōrē ab errore vie ſue. ſaluabit aīam eiꝰ a morte ⁊ opit multitudinē pctōrū.

In die aſcēſio. dn̄i. Act. j.

Rimuȝ quidē ſermonē feci de oibus o theophile q̄ cepit ieſus facere ⁊ docere vſqȝ in diem q̄ p̄cipiens aplis ꝑ ſpiritūſanctū quos elegit aſſūptus eſt. Quibꝰ ⁊ p̄buit ſe ip̄m viuū poſt paſſionē ſuā in multis argumentis. per dies q̄dragita apparēs eis

P Rimū q̇dē ſermonē feci ⁊c̄. No tādū q̄ xp̄s dn̄s nr̄ aſcēdere vo- lēs p̄mo diſcipulis ſuis appuit ⁊ eos de incredulitate eoꝝ redarguit ⁊ cū eis comedit. ⁊ eos extra ciuitatē in mōtē exire p̄cepit. Ubi eū vi derūt aſcēdere poſt q̄- draginta dies a reſur- rectiōe cōputando. ſic̄ manifeſte habet̃ ī epi ſtola ⁊ etiā ī euāgelio hodierne feſtiuitatis. Ūn̄ dicit. s. Lu. in epi ſtola p̄ſenti q̄ habet̃ ī principio actuū apl'oꝝ (Primū q̇dē ſmonē feci) .ſ. in euāgelio qđ ego ſcripſi (de oībus) Ly. nō dicit oīa q: oīa facta xp̄i nō p̄ſūt ꝑ ſin- gula ſcribi. ſm̄ qđ dici tur Johā. vl. Sūt āt ⁊ alia multa q̄ fecit ih̄s. q̄ ſi ſcribant̃ ꝑ ſingl'a. nec ip̄m arbitror mun dū cape eos q̇ ſcriben di ſūt libros. Sȝ notā ter dicit (de oībꝰ) q: d̄ ꝑtinētibꝰ ad xp̄i ꝯce- ptionē natiuitatē vitā ⁊ mortē. reſurrectiōeȝ ⁊ aſcēſionē aliq̄ ſcrip- ſit (O theophile) hic erat q̇dā ep̄us aſie cui ſcp̄ſit euāgeliū ⁊ eidē ſcp̄ſit hūc libꝝ .ſ. actꝰ apl'oꝝ. de q̇ libro p̄n̄s epl'a ſūpta eſt (q̄ ce. ie. fa. ⁊ do. (Ly. bn̄ ei do cere ⁊ male viuere ni- hil aliđ ē q̄ꝫ ſe ſua vo- ce dānare (vſqꝫ ī diē) ſcȝ aſcēſiōis ſue (q̄ p̄. apo ꝑ ſpūmſctm̄) Ly. q̄ p̄dicarēt euāgeliū ꝑ vniuerſū orbē (q̇s elegit) p̄ ceteris ad hoc officiū apl'atus. (aſſumptꝰ ī) de terra ad celū in ſua hūa- nitate (Quibꝰ ⁊ p̄. ſeip̄m vi. pꝰ paſ. ſu. in mul. argumētis) q: comedit cū eis ⁊ pal pabilē p̄buit ſe eis. ⁊ ſic de alijs argumē- tis (ꝑ di. xl. ap. eis) qđ ſic nō ē intelligē-

dũ.ꝙ in illis q̃draginta dieb⁹ ꝯtinue fue
rit cũ eis. Sʒ in illo tpis ſpacio frequẽter
eis apparuit(⁊ lo. de re. dei).i. de beati/
tudine celeſti(⁊ cõueſcẽs).i. comedẽs cũ
aplis apparuit eis recũbẽtib⁹ in die aſcẽ
ſiõis vt patet in euãge
lio hodierno. (p̃cepit
eis ab hiero. ne diſce/
derent) Ly. donec per
ſpm̃ſcm̃ redderent ap
ti ad publicãdũ euãge
liũ (ſʒ expectarẽt ꝓmi.
pa. quã audi. inq̃t per
oſ meũ) Joh. xiiij. Pa
raclitus aũt ſpũs quẽ
mittet pater in nomĩe
meo ille vos docebit
oĩa. ſ. neceſſaria vobis
⁊ alijs ad ſalutẽ(q2 io
hannes q̃dem baptiza
uit aqua) Li. ſolũ. Nã
eius baptiſm⁹ gratiaʒ
nõ cõferebat(vos aũt
baptiza. ſpũſctõ.) hoc
eĩ intelligẽdũ eſt d̉ re/
ceptione ſpũſſancti in
ſigno viſibili (nõ poſt
multos hos dies).i. ĩ
dieb⁹ pẽthecoſtes(igi
tur q̃ cõuenerãt) Glo.
ordi. i. pñtes aderant.
(interro. eũ di. Dñe ſi
in tpe h̃ reſti. re. iſrl̃.)
Sciendũ ſm̃ Nicolaũ
de ly. ꝙ multi de diſci
pulis xp̄i de regno ei⁹
adhuc carnaliter ſenti
ebãt vtpote nõdũ rece
pta ſpũſſctĩ gratia eſti
mãtes ipm̃ tpaliter re
gnaturũ. ꝓpter qd̉ filij
zebedei petierũt ꝙ vn⁹
ad dexterã ali⁹ ad ſini
ſtrã ſederẽt. Et crede/
bãt regnũ tpale qd̉ ab
latũ erat a iudeis p ro
manos ſtatĩ reſtituen/
dũ. iõ queſierũt. Dñe
ſi in tpe hoc reſtitues
regnũ iſrael. Et q̃m h̃
q̃ſtio erat ſtulta. iõ re/
pulit eã. Vñ ſequit̃ (dixit aũt eis. nõ ẽ ve
ſtrũ noſſe tpa vel mo. q̃ po. pa. in ſua po/
teſtate).q.d. nõ ptinet ad vos hoc ſcire.
vel querere(ſʒ accipietis virtutem. ſupue
nientis ſpiritusſancti in vos.) ad cõſtan
ter ⁊ efficaciter euan/
geliũ p̃dicãdũ p orbeʒ
vniuerſũ(⁊ eritis mi.
teſtes) Glo. or. r̃ſurre
ctiõis mee verbo ⁊ exem
plo ⁊ ſignis(in hieru/
ſalẽ ⁊ in omni iudea ⁊
ſamaria ⁊ vſq3 ad vlti
mũ terre ⁊ cũ hec dixiſ
ſet videntib⁹ illis ele
uatus eſt) de terra ad
celũ(⁊ nubes ſuſcepit
eũ ab ocu. eoꝝ. Cũq3 ĩ
tuerent̃ in celũ euntẽ
illũ) ammirãtes aſcẽſi
onẽ tã glorioſaʒ (ecce
duo viri).i. duo ange
li in ſpecie viroꝝ(aſti
terũt iuxta illos in ve
ſtib⁹ albiſ) ad deſignã
dũ ſolẽnitatẽ aſcẽſio/
nis hui⁹ ſm̃ Greg.(q̃
⁊ dixerũt viri galilei)
natione. eſt eñ galilea
quedam pars iudee d̉
qua erant apoſtoli ſal
tem pro maiori parte.
(quid ſtatis aſpicien/
tes in celuʒ) quaſi di.
Nõ putetis ꝙ ille am
plius habitet vobiſ/
cum ſicut ante fecit.
Videbitis tamen eum
in fine mundi venien/
tem ad iudicium. ideo
ſequitur(hic ieſuſ qui
aſſumptus eſt a vobis
in celuʒ. ſic veniet quẽ
admodum vidiſtis eũ
euntem in celum.) id
eſt ſicut aſcẽdit in for/
ma humanitatis. glo.
ſic ad iudicandum ve
niet.

⁊ loquens de regno dei. Et
cõueſcens p̃cepit eis ab hie
roſolymis ne diſcederẽt ſed
expectarent ꝓmiſſionẽ pa/
tris. quã audiſtis inq̃t p os
meũ. q2 iohannes q̃dem ba
ptizauit aq̃ vos aũt baptiſa
bimini ſpũſctõ. nõ poſt mul
tos hos dies. Igit̃ q̃ cõue/
nerãt interrogabãt eũ dicẽ/
tes. Dñe ſi in tpe hoc reſti/
tues regnũ iſrael. Dixit aũt
eis. Nõ eſt veſtrũ noſſe tpa
vel momẽta q̃ pater poſuit
in ſua poteſtate. Sed acci/
pietis virtutẽ ſupuenientis
ſpũſſancti in vos. Et eritis
mihi teſtes in ierl̃m ⁊ in omĩ
iudea ⁊ ſamaria ⁊ vſq3 ĩ vl/
timũ terre. Et cũ hec dixiſſʒ
videntib⁹ illis eleuat⁹ eſt. ⁊
nubes ſuſcepit eũ ab oculis
eorũ. Cũq3 intuerent̃ in ce/
lũ euntẽ illuʒ. ecce duo viri
aſtiterũt iuxta illos in veſti
bus albis. q̃ ⁊ dixerũt. Viri
galilei q̃d ſtatis aſpiciẽtes
in celũ. hic ieſus q̃ aſſũptus
eſt a vobis in celũ. ſic veni/
et quẽadmodũ vidiſtis euʒ
euntem in ce lum.

Dñica infra octauas aſcẽ
ſionis. j. Petri. iiij.

Estote pru-
dentes et vigilate in
orationibꝰ. Añ omnia autē
mutuā in vobiſmetipis cha
ritatē cōtinuam hñtes. q̄a
charitas operit multitudi-
nē pctōꝝ. Hoſpitales inui-
cē ſine murmuratione vnuſ
quiſq̧ ſic accepit gratiā in
alterutrū illā adminiſtran-
tes. ſicut boni diſpēſatores
multiformis gratie dei. Si
q̄s loquit̄ q̄ſi ſermones dei
Si quis miniſtrat tanq̧ ex
virtute quā āminiſtrat de-
us vt in omnibus honorifi-
cetur deus per ieſum chri-
ſtū dñm noſtrum.

In die penthe. Actuū. ij.

N diebus il
lis. Dū ɔplerēt̄ dies

e Stote prudētes ꝛ vigilate ĩ ora. ꝛc̄. Añ initiū illiꝰ ep̄le ſcribit. s. Petrus ap̄ls dicēs. Et reddēt rationē ei q̄ paratꝰ eſt iudicare viuos et mortuos. Tūc ſequit̄ pñs ep̄la in q̄. b. petrus hortat̄ nos ad virtutes q̄ nos aptos faciūt ad recipiēdū ſpm̄ ſanctū dicens (Eſtote prudentes) Glo. i. futurā ꝓuidentes. Unde Deut. xxxij. Utinā ſaperent ꝛ itelligerēt ac nouiſſima ꝓuiderēt (ꝛ vigi. in orōibꝰ.) Glo. ne animꝰ aliud cogitz q̧ id qḋ ꝓcatur. Nam iſto ſacro tp̄e deuotiōi ꝛ oratōni vacare debemus. ꝛ hoc exēplo marie matris xp̄i ꝛ diſcipuloꝝ. legit̄ em̄ ꝙ tp̄e medio inter aſcenſionē xp̄i ꝛ miſſionē ſpūſ ſancti fuerūt cū ſanctꝭ mulieribꝰ in orōne expectantes ſpiritūſanctū eis ꝓmiſſum. vnde Act. i. dicit̄. Hi oīes erāt vnanimiter cum mulieribꝰ in oratione ꝛ Maria matre ieſu et fratribꝰ ſuis. Exēplo ergo illoꝝ debent fideles eē in tp̄e iſto in preparatione ꝛ expectatione ſpiritusſancti intenti: ꝓparatis em̄ debito modo dabit̄ ſpūſſctūs ad id qḋ īdigebūt i. Corinthe. xij. vnicuiq̧ dat̄ manifeſtatō ſpūs ad vtilitatē (Añ oīa aūt mutuā ĩ vobiſmetipis charitatē cōtinuā habentes) q: charitas excellentior eſt ceteris v̄tutibus. q: cetere virtutes ſine ea nihil valēt ad meritū (q: charitas operit multitudinē pctōꝝ) Glo. ne appareant ad puniendū (hoſpitales inuicē) Glo. i. ſuſceptores hoſpitum (ſine murmuratione) ſ hilarit̄ hoc facite (vnuſq̄ſq̧) ſiue ſit de maioribꝰ ſiue de mediocribꝰ. ſiue de minoribꝰ (ſic accepit grāz) Glo. i. quodlibet donū gratuitum (in alterutrū illā amminiſtrātes) alijs cōmunicantes gratis ꝛ benigne. ſicut membra in vno corpe ſibiinuicē fuiūt Oculus em̄ videt toto corpi. ꝛ pes portat totū corpus (ſicut boni diſpēſatores multiformis grē dei) Lincen. i. multiformiū donoꝝ gratuitorū a deo collatoꝝ. q: non debz eſſe diſpenſator parcꝰ vbi paterfamilias eſt largꝰ (Si q̄s loquit̄) Lyra. exhortatōis verba (q̄ſi ſermones dei) id eſt totū bonū attribuat deo ꝛ nō ſibiipſi. (Si q̄s miniſtrat) egētibꝰ bona tp̄alia (tāq̧ ex v̄tute quā adminiſtrat deus). i. attribuat deo. q̄ dedit ſibi voluntatē ꝛ facultatē ƀ faciendi. (vt in oībꝰ) v̄bis ꝛ factꝭ v̄ris (honorificet̄ deꝰ). i. totū fiet ad honorē dei. (p ie. xp̄m do. nr̄m) q̄ eſt mediator dei ꝛ hoīm.

i N diebꝰ illis. Dū cōplerēt̄ ꝛc̄. Añ initiuz illiꝰ ep̄le ſcribit. s. Lucas. ꝙ poſt aſcēſionez xp̄i vndeci ap̄li ɔgregati ſtatuerūt duos viros. ſ. Joſeph q̄ ɔgnominatꝰ ē iuſtꝰ ꝛ Mathiā ꝛ orātes dixerunt Tu dn̄e q̄ corda noſti oīm. oñde quē elegeris vnū de his duobꝰ accipe locū miniſterij huiꝰ ꝛ ap̄latus de q̄ ꝓuaricatꝰ ē iudas vt abiret in locū ſuū. Et dederūt ſortes eis. ꝛ cecidit ſors ſup mathiā. ꝛ annumeratꝰ ē cū. xi. ap̄lis. Et ſtatī ſequit̄ ep̄la pñs (Dū cōplerent̄ dies penthecoſtes.) hodie celebrat ſancta mater eccl'ia ſolennitatē ſpiritusſancti. in q̄ xp̄s ſe oñdit eē deū. Nam prius oñderat ſe eē dñm terre ꝛ eoꝝ q̄ in t̄ra ſunt. infirmos ſanādo mortuos ſuſcitādo. Oſtenderat etiā ſe dominū maris ꝛ eoꝝ que in mari ſunt cuz ſup

mare ābulauit ⁊ mare ſolidū ſe ei ꝑbuit. Et cū ſtaterē in ore piſcis ꝑdixit inueniē-dū. Oſtenderat etiā ſe dn̄m inferni ⁊ eoꝝ q̄ in inferno ſūt qn̄ cōtriuit portas infer-ni ⁊ oēs aīas de lymbo inferni eduxit.

Oſtenderat etiā ſe do minū aeris ⁊ eoꝝ q̄ in aere ſūt. Et etiā dn̄m ce li ⁊ eoꝝ q̄ in celo ſūt. cū in die aſcēſiōis ꝓpria ꝟtute aſcēdit ꝑ aera. nube lucida ſibi obſe-quēte. ⁊ aſſumptꝰ ē in celū. Oſtenſo ḡ ꝙ erat dn̄s oīm. hodie oſten-dit ſe verū deū. qn̄ ſpi ritūſctm̄ q̄ deꝰ ē miſit aplis. Hodie eī rex no ſtre ieſus chriſtꝰ duo-decim principes fecit. aſſocians eis ſeptua-gītaduos milites. Pri cipes fuerūt duodeciꝫ apl̄i. Septnagītaduo milites fuerūt ſeptua gintaduo diſcipl̄i xp̄i: quos hodie adeo ro-borauit ꝙ ꝑ eos totuꝫ mundū ſibi ſubiuga-uit. Un̄ dicit Bern̄. lꝫ magna ⁊ diuina fu erūt plane miracula q̄ deꝰ geſſit in t̄ris. ꝟ tn̄ bonū ſuꝑ oīa alia emicuit. ꝙ in paucis ſimplicibꝰ totū mūdū ⁊ oēm ſapiētie alti tudinē ſibi ſubiugauit. Un̄ hic dr̄ (Dū cō ple. dies pēthe.) Ly. a paſcha cōputādo q̄nq̄ginta dies. Quīq̄geſima nāqꝫ dies a paſchate in q̄ iudei comedebāt agnū pa-ſchalē celebris erat in ve. teſta. apd̄ iude os in memoriā bn̄ficij leḡ date q̄ fuit da ta in mōte ſynai q̄nq̄geſima die a prīcipio egreſſiōis de egypto. vt habet̄ Exod̄. xix. Et cōuenient̄ illa die infuſum fuit apl̄is ſpūſſctī donū. ꝑ qd̄ lex euangelica impſſa fuit ⁊ firmit̄ ratificata ī cordibꝰ eoꝝ (erāt aūt diſci. ꝑiter in eo. loco). i. in cenaculo grandi ſtrato vbi ꝑ̄us xp̄s cū eis cenā fecī Et nō ſolū apl̄i. ſꝫ etiā alij fideles ⁊ mulie res ꝑiter in eodē loco Et ip̄is ſic cōgrega tis inſimul̄ corde ⁊ aīo (factꝰ ē re. de celo) Un̄, de aere (ſonꝰ tan. adue. ſpi. vehemē

penthecoſtes erāt oēs diſci puli pariter ī eodē loco. Et factꝰ ē repēte de celo ſonus tanq̄ꝫ aduenietis ſpiritꝰ ve-hemētis ⁊ repleuit totā do mū vbi erāt ſedētes. Et ap paruerūt illis diſptite ligue tāq̄ꝫ ignis. ſeditqꝫ ſupra ſin gulos eoꝝ. Et repleti ſunt oēs ſpūſctō ⁊ ceperūt loqui varijs liguis ꝓut ſpūſſctūs dabat eloq̄ illis. Erāt āt in irl̄m habitātes iudei viri re ligioſi ex oī natiōe q̄ ſub ce-lo eſt. Facta āt hac voce cō uenit multitudo ⁊ mēte con

tis) Ly. i. vēti vel tonitrui. Nō tn̄ apl̄i et alij cū eis exiſtētes fuerūt territi deo hoc faciēte ſignū qd̄ dabat eis ſpūſſctūs q̄ eſt cōſolator cordiū (⁊ reple. to. domū) inſo-lita charitate (vbi erāt ſedētes). i. manē-tes (⁊ appa. illis) viſi bilit̄ oculis corpalibꝰ diſptite lingue). i. di-uiſe ligue (tāq̄ꝫ ignis) . i. hn̄tes calorē ignis. Ad deſignandū ſiḡ vi ſibili exteriꝰ inuiſibilē grām ſpūſſcti receptaꝫ interiꝰ. ꝑ quā eēnt fer uidi ī amore dei. ⁊ elo quētes oībꝰ liguis ad publicationē euāgelij (ſeditqꝫ ſu. ſin. eorū.) . i. ſuꝑ quēlibet diſci-puloꝝ inſedit vnꝰ ra-diꝰ igneꝰ hn̄s figuraꝫ linguaꝝ (⁊ reple. ſunt om. ſpūſctō) Ui. ſic ꝙ corda eoꝝ penitꝰ illu-ſtrata ſūt gr̄a ſpūſſcti. Sicꝙ hodierna die di ſcipuli receperūt ſpm̄-ſcm̄ in maiori copia q̄ꝫ ꝑꝰ habuerūt. qꝛ n̄ ſolū receperūt ad ſufficiētiā ſꝫ ēt ad redūdātiā qꝛ ſctitas quā ſpūſſctūs in apl̄is opatꝰ ē: redūdabat in totā eccl̄iam. vn̄ ſeq̄t (⁊ ce. lo. va. lin. ꝓut ſpūſſ. da. elo. ill̄) Glo. apo ſtoli non ſolū loq̄bant̄ ⁊ intelligebāt oīa ydiomata. ſꝫ ip̄is loq̄ntibꝰ in vno idioma te qd̄cūqꝫ eēt illud oēs audiētes q̄ntūcū-qꝫ eēnt diuerſoꝝ idiomatū intelligebāt q̄ libet idioma ꝓpriū diuina ꝟtute hoc faci ente. ſic eīn ꝑ rebellionē ad deū diuiſe ſūt lingue. vt ptꝫ Gen̄. xi. Jta ꝑ īfuſionē ſpūſ ſancti ſūt vnite (erāt aūt ī irl̄m) Ui. q̄ erat ciuitas metropol̄ ī iudea (ha. iu. vi. reli.) Ly. in cultu diuino deuoti ꝓpt̄ ꝟ tēplū vi ſitabāt. ⁊ ibi ſacriſicia offerebāt (ex oī na tiōe q̄ ſb̄ ce. eſt) qꝛ iudei erāt diſpſi in oēs natiōes. ⁊ aliq̄ eoꝝ mag̃ deuoti ꝓpt̄ reue rētiā tēpli veniebāt aliqn̄ ī irl̄m maxīe in ſolēnitatibꝰ magnis. q̄rū vna erat ſolēni tas pēthecoſtes (fa. āt hac vo.) Ui. i. pꝰ q̄ꝫ talis ſonꝰ ī aere vehemēt̄ īſonuit (con

uenit mul.)ſup.ciuitatū ꝛ ꝓuinciaꝝ cir/
cūiacētiū(ꝛ mente con.eſt) Ly.i.ſtupefa
cta ſeu admirata(qm̄ audie.vnuſq̄ſq; lin
gua ſua illos loq̄ntes)Ly. q2 nunq̄ꝫ fuit
auditū vel viſū tale miraculū (ſtupe. aūt
oēs ꝛ mira. dicentes.
Nōne ec.oēs q̄ lo.ga/
lilei ſūt)Uin.q.d.vti/
q̄ꝫ(ꝛ quō nos audiui/
m⁹ vnuſq̄ſq; lin. ſuā)
.i.ꝓpriā (in q̄ na.ſu.)
Uin. q.d.hoc vtiq; eſt
mirabile vel ſupnatu/
raliter Ex iſto ſumit̄ ħ
q̄ primitiui xp̄iani fu/
erūt galilei (parthi et
medi)Ly.hic noīant̄
habitatores diuerſaꝝ
regionū in q̄b⁹ ſūt di/
uerſa idiomata (ꝛ ela
mite.ꝛ q̄ ha. meſopo/
tamiā)Glo.ordi.ē re/
gio q̄ duob⁹ ambitur
fluminib⁹ tigri ꝛ eu/
frate(iudeā ꝛ capa.po
tum ꝛ aſiam).ſ.mino/
rem(frigiā ꝛ pamphi/
liā.egy.ꝛ ptes libie. q̄
eſt circa cirenen.ꝛ ad.
romani).i.pegrināteſ
romani(iudei q̄ꝫ).i.il
li de tribu iuda(ꝛ ꝓſe
liti.cre.ꝛ arabes)Ly.
.i.cōuerſi de gētilitate
ad iudaiſum (audiui/
mus eos).ſ.aplos lo
quētes(nr̄is linguis)
.i. noſtris idiomatib⁹
(magnalia dei).i.mi/
rabilia dicta vel facta
dei.

N dieb⁹ illis.
1 Aperiens pe/
truſ os ſuū ꝛē
Ꝺn̄ initiū illi⁹ eple ſcri
bit.s.Lucas in eodeꝫ
cap̄.q.s.Petr⁹ dixit
iudeis de ieſu chriſto.
Qui ptrāſiuit bn̄faciē
do ꝛ ſanādo oēs opp̄ſ

fuſa eſt.qm̄ audiebat vnuſ-
q̄ſq; lingua ſua illos loquē-
tes.Stupebāt aūt oēs ꝛ mi
rabant̄ dicentes.Nōne ec/
ce oēs iſti q̄ loquūt̄ galilei
ſunt.Et quō nos audiuim⁹
vnuſq̄ſq; liguā noſtrā in q̄
nati ſum⁹.Parti ꝛ medi ꝛ e-
lamite ꝛ q̄ habitāt meſopo
tamiā iudeā ꝛ capadociam
pontū ꝛ aſiaꝫ phrigiā ꝛ pā-
philiā egyptū ꝛ ptes libie q̄
eſt circa cirenen ꝛ aduene ro
mani.Judei q̄ꝫ ꝛ ꝓſeliti.cre
tes ꝛ arabes.Audiuim⁹ coſ
loquentes noſtris linguis
magnalia dei.

Feria ſcda pēthe. Act.x.

N diebus il
lis.Aperiēs petrus
os ſuū dixit.Uiri fratres et
pr̄es nobis p̄cepit dn̄s p̄di-
care pplo ꝛ teſtificari.q2 ip̄e
eſt q̄ cōſtitut⁹ ē a deo iudex
viuoꝝ ꝛ mortuoꝝ.Huic oēſ
ꝓphete teſtimoniū phibent
remiſſioneꝫ pctōꝝ accipe p
nomē ei⁹ oēs q̄ credūt in eū
Adhuc loquēte petro v̄ba
hec cecidit ſpūſſctūs ſuper
oēs q̄ audiebāt v̄bū.Et ob
ſtupuerūt ex circūciſiōe fi/

ſos a diabolo.Et nos teſtes ſum⁹ oīm q̄
fecit in regione iudeoꝝ ꝛ irl'm quē occide
rūt ſuſpēdētes in ligno. Hūc de⁹ ſuſcita/
uit tercia die ꝛ dedit eū manifeſtū fieri nō
oī populo.ſ꧊ teſtib⁹ p̄ordinatis a deo no/
bis q̄ māducauim⁹ et
bibim⁹ cuꝫ illo poſtq̄ꝫ
reſurrexit a mortuis.
Et tūc ſtatim ſeq̄t̄ epi
ſtola hodierna(In di
ebus illis. Aperiens
petr⁹ os ſuū dixit Ui/
ri patres ꝛ frēs nob')
.ſ. q̄ manducauim⁹ et
bibim⁹ cū illo poſt re/
ſurrēctionē ſuā(p̄ce/
pit dn̄s p̄dicare pplo ꝛ
teſtificari. q2 ip̄e eſt q̄
cōſtitut⁹ eſt a deo).ſ.
patre(iudex viuorū et
mortuoꝝ)Ly.i.qui vi
uūt vita gratie.ſ.iuſto
rū ꝛ etiā iniquoꝝ qui
mortui ſūt morte cul/
pe(Huic omnes ꝓphe
te teſtimonium perhi
bent) quaſi dicerent.
Nos ſoli non ſumus
teſtes eius. ſed etiam
omnes prophete anti
qui diuinitus inſpira/
ti qui de eo ſcripſerūt
et predixerunt (remiſ
ſionem peccatoruꝫ ac
cipere per nomen ei⁹)
vt ptꝫ Johel.ij.Qui/
cunq; inuocauerit no
men domini ſalu⁹ erit
(omnes qui credunt
in eū) tam iudei q̄ꝫ gē
tiles(Adhuc petro lo
quēte verba hec ceci/
dit.ſ.ſ.ſup oīs q̄ au/
diebāt v̄bū).ſ.ſup cor
neliū ꝛ ſup oēs q̄ cum
eo ꝯgregati erāt in ſi/
gno viſibili.ſ.ī igneis
linguis(ꝛ obſtu.ex cir
cūci.fide.q̄ vene. cum
petro. quia ī natōes)

Id eſt in gentes (gr̄a ſpūſſancti effuſa ē.) admirantes ꝙ tanta gr̄a daret̄ gentib⁹ ſicut ⁊ iudeis nutritis in lege ⁊ ꝓphetis. (Audiebāt eñ illos loquētes linguis.) .ſ. varijs (⁊ magnificātes deū. Tūc reſpōdit petr⁹) .ſ. illis qui cū eo venerāt admirātib⁹ (nūq̇d aquā q̇s ꝓhibere pōt vt nō baptizent̄ hi q̇ ſpm̄ſctm̄ acceperūt ſicut ⁊ nos). q̄ſi di. nō ex quo .ſ. ſ. non diſtinxit inter nos ⁊ ipſos (iuſſit eos baptizari). ſ. a ſocijs ſuis. (in noīe dñi no. ie. xp̄i) in hac eī forma dabat̄ baptiſm⁹ ī ꝓmitiua eccl'a

In dieb⁹ illis.

i Cuȝ audiſſent apl'i ⁊c̄. Añ initiū illi⁹ epiſtole ſcribit .s. Lucas in eo. ca. ꝙ .ſ. philipp⁹ deſcēdit in ciuitatē Samarie ⁊ ꝑdicabat ill' xp̄m. Intendebāt āt turbe his q̄ a philippo dicebāt̄ vnanimit̄ audiētes et vidētes ſigna q̄ faciebat. Multi eñ eoꝝ q̇ habebāt ſpūs īmūdoſ clamātes voce magna exibāt. Multi aūt paralitici ⁊ claudi curati ſunt. Factū ē autez gaudiū magnū in illa ciuitate. Tunc ſequit̄ pn̄s epl'a (Cū audiſſēt apl'i.) Circa qᷓ ſciēdū ſ₃m Nicolauz de ly. ꝙ philippus iſte tm̄ erat diacon⁹ ꝓpt̄ qᷓ lȝ poſſet baptizare. no tamē man⁹ imponere. nec ꝑ cōſequēs donū ſpūſſā cti dare in ſigno viſibili. hoc enī ꝑtinebat ad apl'os. Añ ē ꝙ ſoli ep̄i in nouo teſtamēto qui ſūt ſucceſſores apl'orū manus imponunt. ꝓpt̄ qᷓ philipp⁹ ſignificauit apl'is illis. vt aliq̄ eoꝝ venirēt ī ſamariā ⁊ ſupplerēt illud qᷓ ad ei⁹ officiuȝ nō ſpectabat. Et hoc ē qᷓ hic dicit̄. (Cuȝ audiſſent apl'i q̇ erant hieroſolimis. qꝛ recepiſſet ſamaria x̄buȝ dei miſerūt ad ipōs petrū ⁊ iohannē.) Glo. or. q̇ erāt colūne (q̇ cū veniſſent orauerūt ꝓ ipīs vt acciperēt ſpm̄ſctm̄ nōdū eī in quēq̄ illoꝝ venerat) Ly. ſcȝ ſigno ſenſibili. venerat tñ in eos inuiſibiliter ſicut ⁊ mō in baptizatos (ſ₃ baptizati tm̄ erāt in nomīe dñi ieſu xp̄i. Tunc imponebāt manus ſuꝑ illos ⁊ accipiebāt ſpm̄ſctm̄.

deles q̄ venerant cū petro. qꝛ et in nationes gratia ſpirituſſancti effuſa eſt. Audiebant eñ illos loquentes linguis ⁊ magnificantes deuz Tunc reſpōdit petrus. Nūquid aquā quis ꝓhibere poteſt vt nō baptizent̄ hi q̄ ſpiritumſanctū acceperunt ſicut ⁊ nos. Et iuſſit eos baptizari in nomine domini noſtri ieſu xp̄i.

Feria tercia pen. Act. viij

In diebus illis. Cū audiſſent apoſtoli qui erāt hieroſolymis quia recepiſſet ſamaria verbum dei miſerūt ad eos petrū ⁊ iohannem. Qui cum veniſſent orauerunt ꝓ ipſis vt acciperent ſpiritūſanctū Nōdū eī in quēq̄ illoꝝ venerat. ſ₃ baptizati tm̄ erāt in noīe dñi ieſu Tūc iponebāt man⁹ ſuper illos ⁊ accipiebant ſpm̄ſctm̄.

Feria q̄rta penth. Act. v.

In diebus illis. Per manus autē apoſtolorum fiebant ſigna ⁊ prodigia multa in plebe.

In dieb⁹ illis.

i Per manus autem ⁊c̄. Ante initium illius epl'e ſcribit .s. Lucas. ꝙ vir q̇dam ananias cū ſaphira vxore ſua vendidit agrum ⁊ defraudauit de precio agri conſcia vxore ſua. ⁊ ꝑtem precij ad pedes apoſtolorum poſuerunt ⁊ ambo ſubitanee obierūt. ⁊ factus eſt timor magnus ī vniuerſa eccleſia. ⁊ in omnes q̇ audierunt hoc Tunc ſequitur epiſtola (per manus autem apoſtoloꝝ ⁊c̄.) Gloſa ord. Unde ſuccendebat̄ zelus ſacerdotum ⁊ iudeoruȝ (in plebe) Ly. non dicit in ꝑncipibus. quia non credebant in chriſtum paucis exceptis: qui occulti chriſtiani erant vt gamaliel nicodemus ⁊ aliqui alij

Et erāt vnanimiter oīs in
porticu ſalomonis. Cetero/
rū aūt nemo audebat cōiū/
gere ſe illis, ſed magnifica/
bat eos ppl'ſ. Magis autē
agebatur credentiū in dn̄o
multitudo virorū ac mulie
rū. ita vt in plateas eijcerēt
infirmos ⁊ ponerēt in lectu
lis ⁊ grabatiſ. vt veniēte pe
tro ſaltē vmbra illi⁹ obūbra
ret quēq̄ illoꝝ ⁊ liberarent
ab īfirmitatib⁹ ſuis. Cōcur/
rebāt āt ⁊ mltitudo viciarū
citatū irl'm afferentes egroſ
⁊ vexatos a ſpiritib⁹ īmun
dis q̄ curabāt oēs ⁊ magni
ficabāt ieſum xp̄m.

In die ſancte trinitatis ſe
cundo Corinthioꝝ. xiij.

Audete pfe
cti eſtote. exhortami
idip̄m ſapite pacē habete ⁊
deus pacis ⁊ dilectiōis erit
vobiſcū. Salutate inuicem
in oſculo ſctō. Salutēt vos

(⁊ erāt oīs vnanimiť .ſ.apl'i. in porticu
ſalomonis) vbi erat locus orōis ⁊ p̄dica
tiōis (ceteroꝝ aūt) .ſ. infideliū (nemo au
debat cōiungere ſe illis) .ſ. ficte timenteſ
penā (ſed magnificabat eos ppl'ſ) ꝓpter
egros ⁊ miracl'a q̄ faci
ebant. Et etiā q̄ȝ bona
ꝓ malis ſuis ꝑſecuto/
ribus reddebāt. (ma/
gis aūt augebať cre/
dentiū in domino mul
titudo virorū ac muli
erum) nullus em̄ ſex⁹
a regno dei excludiť.
(ita vt in plateis) que
late erant (eijcerent in
firmos ⁊ ponerent in
lectulis ⁊ grabatis vt
veniente petro ſaltem
vmbra illi⁹ obumbra
ret quēq̄ illoꝝ ⁊ libe/
rarenť ab infirmitati/
bus ſuis.) Ly. in quo
poniť differentia pe/
tri ad alios apoſtolos
in operatione miracu
lorū. Nam alij apoſto
li curabāt alios infir/
mos ꝑ tactum manuū
ſicut iam ſupra dictuȝ
eſt. Per manus auteȝ
apoſtolorum ⁊c̄. Pe/
trus aūt nō ſolum per
tactū. ſꝫ etiā ꝑ vmbraȝ
qđ maiuſ eſt qđ fiebat
ad oſtendendū q̄ erat
principalis apl'ſ. ꝙ no
minať pꝛīceps aploꝝ.
Et q̄ȝ xp̄s nō legiť cu
raſſe ꝑ vmbrā ſicut pe
trus. iō in petro videť
impletū fuiſſe qđ dixit
xp̄s Jo. xiiij. Qui cre
dit in me opa q̄ ego fa
ciet. ⁊ maiora hoꝝ faciet (Cōcurrebāt au
tē ⁊ mul. vicinarū ciui. in irl'm afferentes
eḡs ⁊ vexatos a ſpiritib⁹ īmundis. Qui
curabanť oēs ⁊ magnificabāt ieſū xp̄m.
g Audete ꝑfecti eſtote ⁊c̄. Ān ini/
tiū illi⁹ ep̄le ſcribit .ſ. pau. ī eo.
ca. Jn ore duoꝝ vel triū teſtiū ſtat oē ver
bū. Tūc ſequiť ep'la p̄ñs (Gaudete ꝑfec.
eſtote) q̄ȝ hodie feſtū ſancte trinitatꝭ pagi
mus neceſſe eſt aliq̄ de ſctā trinitate bre/
uiter loqui. Ān aug. i. li. de trini. Hoc ita
q̄ȝ vera ⁊ pia fide credēdū ē q̄ trinitas ſit
vnus ſol⁹ ⁊ verus de⁹
.ſ. pater ⁊ fili⁹ ⁊ ſpiri/
tuſſctūs ⁊ hec trinitas
vnius eiuſdēq̄ ſubſtā
tie vel eſſentie crediť:
q̄ eſt ſummū bonū Jtē
aug. dicit hec vera ſctā
trinitas nihil mai⁹ eſt
in trib⁹ ꝑſonis ſimul
noīatis q̄ȝ in vna q̄li/
bet ſemel ⁊ ꝑ ſe dicta.
q̄ȝ vnaq̄q̄ ꝑſona ple/
na ē ſbā ī ſe. nō tñ tres
ſbe ſūt ſꝫ vn⁹ de⁹ ⁊ vna
ſba. vna potentia. vna
eternitas. vna magni
tudo. vna bonitas. et
vna eſſentia. pater fili
us ⁊ ſpūſſanct⁹. Jtem
ſciēdū q̄ btā trinitas
fideliter ē credēda ⁊ ñ
curioſe īueſtigāda. vñ
bern. Scrutari ħ teme
ritas ē credere pietas
noſſe vita eťna (Freſ)
Ly. in xͥtate fidei ꝑſi
ſtētes (gaudete) Lyr.
ad xͥtuoſū ei ꝑtinet de
opib⁹ xͥtutū gaudere
(ꝑfe. eſtote). i. ad ꝑfe/
ctionē ꝯſeq̄ndā tēdite
q̄ȝ ſicͨ nauis ī flumine
poſita ꝑ aq̄ motū dſcē
dit niſi remigeť ī ꝯriū
ſic aīa ex corruptiōe
carnis ⁊ ꝓnitate cōti/
nuo ad malū deſcēdit
a ꝑfectiōe niſi conet ī
ꝯriū (exhor.) vos ma
iores illos q̄ ſꝫ mīores (idē ſapi.) .ſ. vos
mīores cū maiorib⁹ (pa. ha.) Li. quā xp̄c
nob hereditarie ꝯſeruādā reliqt. vt patȝ
Job. xiiij. pacē reliq̄ vob ⁊c̄ (⁊ de. pa.). i.
dator ⁊ amator pac (⁊ dile.) q̄ȝ charitas
cōcomitať verā pacē. eo ꝑ charitatē de⁹ ē
in hoīe ⁊ ip̄e in eo (erit vo.) ꝑ grām in ꝑ/

ſenti. ꝛ gloꝛiā in futuro (Gratia dn̄i no. ie
ſu xp̄i ꝛ cha. dei ꝛ cōmu. ſctiſpūs) Guil.
lugdu. in illis verbis innuit trinitatē pſo
naꝝ. Primo pſonā filij ibi. gratia dn̄i no
ſtri ieſu xp̄i. Scd̄o pſonā patris ibi. ꝛ cha
ritas dei. ſ. pris. Ter
tio pſonā ſpūſſcti ibi.
Et cōmunicatō ſctiſpi
ritus ſit ſp cū oib⁹ vo
bis Amen.
Altitudo diui
o tiaꝝ ſapientie
ꝛc̄. Vn̄ initiū
illi⁹ eple ſcribit ſctūs
paul⁹ in eodē cap. di.
Noli altū ſape ſ3 time
Tūc ſequit pn̄s epla.
(O al. diuitiaꝝ) Hoꝛ.
.i. abundātie ꝛ copioſi
tatis (ſapiētie.) q̄ ē de
diuinis ꝛ ſpūalib⁹ de
qua Eſa. xl. dicit. Nō
eſt inueſtigatio ſapiē
tie ei⁹. Et in p̄s. cxlvi.
Et ſapiētie ei⁹ nō ē nu
mer⁹ (ꝛ ſcientie dei) q̄
eſt de reb⁹ hūanis. ad
Col. iij. In ip̄o ſūt om
nes theſauri ſapiētie ꝛ
ſciētie (q̄3 incōpre. ſūt
iudi. ei⁹) Hor. i. diſpo
ſitiōes eius de oib⁹ re
bus. vn̄ p̄s. xxxv. Iu
dicia ei⁹ abiſſus mul
ta (ꝛ inueſti. vie eius)
.i. impletiōes diſpoſi
tiōis. in q̄b⁹ oib⁹ ē mi
ſericoꝛdia et veritas.
Vn̄ p̄s. xxiiij. Vniuer
ſe vie dn̄i miſcōia ꝛ ve
ritas. Quoꝝ rōnes a
nobis nō pn̄t attingi.
Vn̄ Eccs. viij. Intellexi q͛ oīm opeꝝ dei
nullā poſſit hō inuenire rōem (q̄s eni co
gnouit ſen. dn̄i) de diſpoſitiōe rerū. q. di.
null⁹) aut q̄s conſi. ei⁹ fuit) Gin. dans ei
cōſilia q̄liter ſic vl ſic res diſponeret. q. d.
nullus (aut q̄s prioꝛ dedit illi ꝛ retribuet
ei). q. di. null⁹. q2 hoc eſt impoſſibile. q̄a
omnē ꝟtutē nō ſolū opandi. ſ3 etiā cogitā
di ꝛ eſſendi ab ipſo habem⁹. qđ declarat

oēs ſcti. Gratia dn̄i nr̄i ieſu
criſti ꝛ charitas dei ꝛ cōmu
nicatio ſanctiſpiritus ſit ſp
cū omnib⁹ vobis. Amen.

In feſto ſctē trinitatꝭ Ro
manoꝝ. xj.

Altitudo di
o uitiaꝝ ſapientie ꝛ ſci
entie dei q̄3 icōphēſibilia ſt
iudicia ei⁹ ꝛ inueſtigabiles
vie ei⁹. Quis eni cognouit
ſenſū dn̄i aut q̄s cōſiliariuſ
eius fuit. aut q̄s prioꝛ dedit
illi ꝛ retribuet ei. Qm̄ ex ip
ſo ꝛ p ip̄m ꝛ in ip̄o ſunt oia.
Ipſi honoꝛ ꝛ gloꝛia in ſecu
la ſeculoꝝ Amen.

In feſto coꝛpis xp̄i pꝛima
Coꝛinthioꝝ. xj.

Conuenienti
buſ ergo vobis i vnū
iā nō ē dn̄icā cenā māduca
re. Vnuſquiſq3 enim ſuā ce
nā p̄ſumit ad manducādu3

hic cōſequent dicēs (qm̄ ex ip̄o ꝛ p ip̄m ꝛ
in ip̄o ſunt oia) Hoꝛ. ſupioꝛa inferioꝛa et
media ſpūalia ꝛ corpalia. ꝛ ex vtriſq3 cō
poſita. Et in iſtis ꝟbis innuit apl's trini
tatē pſonaꝝ in eſſentia diuina. p hoc q͛ di
cit ex ip̄o innuit pſo
nā patris. p hoc q͛ dic
p ip̄m. innuit pſonā fi
lij. p hoc q͛ dicit i ip̄o.
innuit pſonā ſpūſſcti.
Ecce diſtictio ſeu plu
ralitas pſonaꝝ (Ipſi
honoꝛ ꝛ glīa) ecce vni
tas eſſentie. Nō eni di
cit ip̄is. ſ3 ip̄i honoꝛ et
glīa in ſecula ſeculoꝝ
Amen.
Conueniētib⁹
c ergo vob ꝛc̄.
Vn̄ initiū illi⁹
eple ſcribit. s. Paul⁹
in eodē ca. ip̄is coꝛin
thijs di. Si q̄s aūt vi
det cōtentioſus eſſe.
nos talē cōſuetudinē
nō habem⁹ neq3 eccle
ſia dei. Hoc aūt p̄cipio
nō laudās q͛ nō in me
li⁹. ſ3 in deteri⁹ cōueni
tis. Tūc poſtmodū ſe
quit pn̄s epla (Cōue.
vo. in vnū) S3 ex quo
hodie pagit feſtō coꝛ
poris xp̄i ſiē hoc ſacra
mentū p⁹ cenā a xp̄o i
ſtitutū eſt. Euāgeliū ꝛ
epla cōcoꝛdāt. q2 i euā
gelio habet de fructu
digne ꝯmunicātiū vbi
dr̄. Qui māducat hūc
panē viuet ineternu3.
Sic p oppoſitū in epi
ſtola hodierna habet de picul idigne cō
municātiū. ſic. pt3 in textu eple pꝛeſentis
(Frēs Cōue. vo. in vnū) Ly. ad pcipien
dū euchariſtie ſacr̄m (iā nō ē). i. nō l3 vob
dn̄i. ce. mā. Vnuſ. ei ce. ſu. p̄. ad mā.) Ly.
an̄ ſūptionē ſacramēti p̄pabat ſibi cibaria
ꝛ poꝛtabāt ad eccl'iam comedentes an̄q3
ſumerent ſacramentū. ꝛ ſic laute comede
bant. ꝛ bibebāt. Paupes aūt eſuriebant

Ergo dicit(ꝛ alius q̄dē eſurit aliꝰ āt ebꝛi
us eſt. Nūq̄d do. nō ha. ad mādu. ꝛ bibē/
dū). ſ. domos nō cōſecratas(aut eccl'iam
dei cōtemnitis)Ly. q. d. certitudinaliter
in hoc ē cōtemptꝰ eccl'ie q̄ ꝯſecrata eſt (ꝛ
ꝯfunditis eos) i. paupes(q̄ñ bñt). ſ. lau
te comedere corā tāta
multitudine (q̄d dicā
vobis)Ly. ſup hoc fa
cto(laudo vos) ſup. ī
alijs(in hoc ñ laudo)
ꝫ vitupo(Ego eñi ac/
cepi a dño)Lyr. mihi
reuelante)qᷓ ꝛ tradi/
di vobis. qm̄ dñs ie/
ſus)q̄ ē īſtitutoꝛ ſacr̄o
rū ꝛ non aliꝰ(in q̄ no
cte tradebat̄) Goꝛ. i.
imminēte paſſiōe cuiꝰ
nocte traditio facta ē
in veſpere noctis (ac/
cepit panē) ꝛ bñdixit.
vt hr̄ Mat. xxvi. (ꝛ ḡ/
tias agens)Ly. vt do
ceret nos in oībꝰ gr̄as
agere deo(fregit ꝛ di.
Accipite ꝛ mādu. hoc
eſt coꝛ. meū). ſ. ꝯtentū
ſub ſpē pāis. qꝛ panis
trāſſubſtantiat̄ in veꝝ
coꝛpꝰ xp̄i diuina ꝟtu
te ꝑ cōuerſionē ſol' ac/
cidentibꝰ remanētibꝰ
(qᷓ ꝓ vo. tradet̄. Hoc
facite in meā cōmemo
rationē)Goꝛ. i. in me/
moriaꝫ mee mortis et
paſſionis(Similit̄ et
calicē) . ſ. accepit (pꝰ
q̄ꝫ cenauit)ꝛ vinū ī ca
lice cōtentū cōſecrauit
in ſanguinē ſuū(dicēſ
Hic calix)Goꝛ. i. con/
tentū ī hoc calice(no/
uū teſtamētū eſt ī meo
ſanguine)Ly. qꝛ no/
uū teſtamentū ꝯfirma
tū eſt ſanguīe xp̄i effu
ſo(Hoc fa. q̄tienſ. bi/
betis) Goꝛ. ſ. ſāguinē
meū in ſpē vini(ī. meā

Et aliꝰ q̄dē eſurit alius aūt
ebꝛiꝰ eſt. Nūq̄d domos nō
habetis ad manducandū ꝛ
bibēdū. Aut eccl'iam dei cō
temnitiſ ꝛ ꝯfunditis eos qui
nō hñt. Quid dicā vobis.
Laudo vos in hoc nō lau/
do. Ego eī accepi a dño qᷓ
ꝛ tradidi vobis. qm̄ dñs ie/
ſus in qua nocte tradebat̄
accepit panē ꝛ gr̄as agens
fregit ꝛ dixit. Accipite ꝛ mā
ducate. Hoc ē coꝛpꝰ meum
qᷓ ꝓ vobis tradet̄. Hoc fa
cite in meā cōmemoratione
Silr̄ ꝛ calicē poſtq̄ꝫ cenauit
dicēs. Hic calix nouū teſta
mentū eſt in meo ſanguine
Hoc facite q̄tiēſcūqꝫ bibetiſ
in meā ꝯmemoratōꝫ. Quo
tiēſcūqꝫ eī māducabitis pa
nē hūc ꝛ calicē bibetis moꝛ
tē dñi annunciabitis donec
veniat. Itaqꝫ q̄cūqꝫ mādu
cauerit panē ꝛ biberit calicē
dñi indigne reꝰ erit coꝛpis ꝛ
ſanguis dñi. Probet aūt ſe
ip̄m homo ꝛ ſic de pane illo
edat ꝛ de calice bibat. Qui
eñi māducat ꝛ bibit idigne
iudiciū ſibi māducat ꝛ bibit
nō diiudicās coꝛpꝰ dñi.

cōme.). i. in memoriā paſſionis mee(q̄ti/
enſcūqꝫ eī mā. panē hūc ꝛ ca. bibet') Ly.
i. hoc ſacr̄m ī q̄ ſub ſpē panis cōtinet̄ veꝝ
coꝛpus chꝛiſti ꝛ ſub ſpecie vini verus ſan
guis xp̄i(mortem domini annūciabitis)
ipſam rep̄ſentado per hoc ſacramentum
(donec veniat) . ſ. ad
iudiciū . ꝑ qᷓ intelligi
tur q̄ celebratio hꝰ ſa
cramēti nō deficiet in
eccl'ia vſqꝫ in finē mū/
di. Mat. vl. Ecce ego
vobiſcū ſuꝫ vſqꝫ ad cō
ſūmationē ſeculi(Ita
qꝫ q̄cūqꝫ man. pa. ꝛ bi.
calicē do. īdigne)Ly.
ſcꝫ cū voluntate peccā
di moꝛtaliter de futu/
ro vl' impenitēs de pꝛe
terito(reꝰ erit coꝛpis
ꝛ ſanguinis dñi)Glo.
i. penas moꝛtis xp̄i ex
oluet. i. puniet̄ ac ſi cri
ſtum occideret(Pro/
bet aūt ſeipſū homo)
Ly. ſ. ꝓpꝛiā cōſcientiā
diligenter examinādo
ꝛ emēdādo(ꝛ ſic d̄ pa
ne illo edat). ſ. fructu
e ſe(ꝛ de calice bibat)
Ly. fit aūt hic mentio
de duplici ſpecie . ſ. pa
nis ꝛ vini. Nā in p̄mi
tiua eccl'ia ſic dabat̄ ñ
delibꝰ ꝫ ꝓpter piculū
effuſiōis ſanguis: mō
dat̄ laicis tm̄ ſub ſpe
cie panis. Sacerdos
tñ celebrās accipit ſb̄
vtraqꝫ. nō tm̄ ꝓ ſe. ſed
etiā ꝓ alijs(qui eī mā
ducat ꝛ bibit idigne)
Goꝛ. i. irreuerenter. vl'
exiſtens in crimine)iu
diciū ſibi manducat ꝛ
bibit). i. ad ſuā dāna/
tionē ſumit(nō diiudi
cans coꝛ. dñi)Ly. i. di
ſcernēs ab alijs cibis
ſumēs eodeꝫ mō ſicut
alios cibos coꝛꝑales.

Eus char. eſt. In hoc apparuit
d &c. Añ initiũ illi⁹ eplẽ ſcribit. s.
Johan. di. Ipſi de mundo ſũt &
idõ de mũdo loquunť & mund⁹ eos audit.
Nos ex deo ſum⁹ chariſſimi diligam⁹ in-

minẽ debemus diligere (Deũ nemo vidit
vnq̃) Ain. in p̄ſenti deus nõ poteſt vide-
ri ſicut eſt. ß ſolũ in futura vita. vñ Aug.
dicit. ꝙ conceſſum fuit paulo & moyſi vi-
dere diuinã eſſentiã ß hoc fuit in raptu &

uicẽ. qꝛ charitas ex d̃o
eſt. Tũc ſequiť epiſto
la hodierna (De⁹ cha
ritas ẽ) Abi. s. Johs
apl's & euãgeliſta quẽ
xp̄us p̄ ceteris dilexit.
maxime cõmendat no
bis charitatẽ dei & p-
ximi. Sic ſilr in euãge
lio hodierno. s. Lu. di
cit nobis de quodã di
uite q̃ nec circa deum
nec circa pximũ. ſ. pau
perẽ lazarũ aliq̃ dile-
ctõe mouebať. ß indu
ebať purpura & biſſo &
epulabať q̃tidie ſplen
dide. idõ ſepult⁹ eſt ĩ in
ferno. Et ſi volum⁹ h̃
malũ euadere. tũc de-
bem⁹ deũ & pximũ di-
ligere (qꝛ de⁹ charitas
eſt) Ly. increata ſicut
eſt bonitas & ſapiẽtia.
(in hoc) velut ĩ certiſ-
ſimo ſigno (apparuit
charitas dei ĩ nobis)
. i. oñſa eſt erga nos (q̃
niã filiũ ſuũ vni.) non
ſeruũ (miſit). ſ. de⁹ pa
ter (in mundũ). ſ. ĩ hu
manitate aſſũpta. (vt
viuam⁹ p eũ) Ain. & ñ
iudicemur p eũ (in h̃)
i. in hac miſſiõe (ẽ cha
ritas manifeſta nõ q̃ſi
nos dile. deũ. ß qm̃ ip
ſe prioꝛ dile. nos). ſcʒ

Dñica prima p⁹ feſtũ trinitatis. j. Johan. iiij.

Eus caritas

eſt. In hoc apparuit
charitas dei in nobis q̃niaʒ
filiũ ſuũ vnigenitũ miſit de
us in mũdũ vt viuam⁹ p eũ
In hoc ẽ charitas nõ quaſi
nos dilexerim⁹ deũ. ß qm̃ ip
ſe prioꝛ dilexit nos & miſit fi
liũ ſuũ ppiciationẽ p pctis
nr̃is. Chariſſimi ſi de⁹ dile-
xit nos & nos debem⁹ alte-
rutrũ diligere. Deuʒ nemo
vidit vnq̃. Si diligam⁹ in
uicẽ de⁹ in nobis manet. et
charitas ei⁹ in nobis pfecta
eſt. In hoc intelligim⁹ qm̃ ĩ
eo manem⁹ & ip̃e in nobis q̃
niã de ſpũſctõ dedit nobis.
Et nos vidim⁹ & teſtifica-
mur. qm̃ pater miſit filiũ ſu
um ſaluatoꝛẽ mundi. Quiſ
quis cõfeſſus fuerit quoniã
ieſus eſt filius dei. deus in
eo manet & ip̃e ĩ deo Et nos

tranſitoꝛie & nõ manſi
ue. qꝛ tunc fuerunt ra
pti extra ſenſus corpiſ
(Si diligam⁹ inuicẽ)
ſcʒ ex ſincera charita-
te) deus in nobis ma-
net) p gratiã inhabitã
tẽ (& charitas eius in
nobis pfecta eſt) Tũc
eñ charitas d̃i pfecta
eſt in nobis. qñ eũ dili
gim⁹. nõ ſolum in ſe. ß
etiã in ſua imagine. i. ĩ
homine (in hoc intel-
ligim⁹). i. ꝯgnoſcim⁹
(quoniã in eo mane-
mus) p charitatẽ qua
deũ diligim⁹ (& ip̃e in
nobis) p charitateʒ q̃
nos diligit (quoniam
de ſpũſctõ). ſ. ab ip̃o p
cedente (dedit nob. &
nos) Ly. i. ego iohan
nes & alij apli mecum
(vidim⁹). ſ. ei⁹ huma
nitatẽ oculis corpali-
bus. & ei⁹ diuinitateʒ
oculis mentalib⁹ non
in ſe. ſed in effectibus
ſuis. qꝛ viderũt eũ fa-
cientẽ miracula. Xtu-
tem toti⁹ creature trãſ
cendentia (& teſtifica-
mur) de viſis q̃ vidim⁹
(qm̃ pa. miſit filiũ ſuũ
um) eiuſdẽ nature et
ptãtis cum eo (ſalua-
toꝛẽ mũdi) p paſſionẽ

p̄deſtinando. vocando. iuſtificãdo (& mi-
ſit filiũ ſuũ ppiciationẽ) Ain. Et de⁹ no-
bis ppiciať p ip̃m (p pec. nr̃is). ſ. tollen
bis (Chariſſimi ſi de⁹ dile. nos & nos de
bem⁹ alterutꝝ). ſ. exemplo xp̄i inuicẽ (di
ligere) Ain. Si de⁹ diligit nos tũc debe-
mus diligere id q̃d de⁹ diligit. ſed de⁹ di-
ligit oẽm hoiem. ergo & nos quẽlibet ho

in humanitate aſſũpta (q̃ſq̃s ꝯfeſſus fue
rit) Hoꝛ. ſ. cõfeſſiõe pfecta. coꝛdis: oꝛis: &
operis. Nõ diminuta vni⁹ vocis. Añ apo
ſtolus. Cõfiteť ſe noſſe deũ factis ãt ne
gant (qm̃ ieſus ẽ fili⁹ dei) ita ꝙ idẽ ẽ fili⁹
dei & fili⁹ hoĩs (deus in eo manet). ſ. per
grãm (& ip̃e in deo) vt in refugio. Añ ps.
lxxxix. Domĩe refugiũ tu fact⁹ es nob (&

nos).ſ.apl'i(cognouimꝰ).ſ.ꝙ ieſus ē fi/
lius dei(⁊ cre.chari.quã hꝫ deꝰ in nob̄)
Ly.i.credimꝰ ipm ſpẽaliter habitare no
biſcũ p charitatẽ(deus cha.eſt) Vñ Au/
guſti.ſup illo v̈bo. Si ſingulis locis ſa/
cre ſcripture nihil aliõ
diceret de charitate.
niſi ꝙ deꝰ charitas eſt
non aliud q̃ꝫ charita/
tem querere debere/
mus. Non enim chari
tas poterat altioꝛ cõ/
mendari q̃ꝫ ꝙ deꝰ dice
ret(⁊ q̃ ma.in cha. in
deo manet) Au. tãq̃ꝫ
palmites in vite. tãq̃ꝫ
mẽbrũ in coꝛpe(⁊ deꝰ
in eo)manet tanq̃ꝫ ha
bitatoꝛ in domo. tãq̃ꝫ
ſpõſus in thalamo. tã
q̃ꝫ ſacerdos ĩ tẽplo.vñ
Berñ.qꝛ deꝰ charitas
eſt ⁊ iõ charitate nihil
meliꝰ eſt.⁊ q̃ manet in
charitate ĩ dõ manet.
iõ charitate nihil eſt ſe
curiꝰ.⁊ deꝰ in eo.⁊ ĩ dõ
charitate nihil iocũdi
us(ĩ hoc pfecta ē cha
ritas dei vobiſcũ) .i.p
fecta oñdit(vt fiduci
am ha.in die iudicij.)
Au. Si talẽ fiduciaꝫ
habemꝰ ad deũ ꝙ au/
demꝰ ſecure apparere
in conſpectu eiꝰ ⁊ red/
dere ei votũ.tunc ĩdu
bitant habemꝰ pfectã
charitatẽ(qꝛ ſicut ille
eſt)Ly.bñfaciẽs õ ce/
lo iuſtis ⁊ iniuſtis(⁊ nos ſumꝰ in h̄ mun
do).ſ.p amoꝛe eius amicos ⁊ inimicos:
diligẽdo(timoꝛ nõ eſt in charitate)qõ in
telligit de timoꝛe ſeruili.inq̃ntũ ſeruilis
eſt.nõ autem intelligit de filiali. qꝛ ille ti
moꝛ ſtat cũ charitate pfecta(ſ₃ pfecta cha
ritas foꝛas mittit timoꝛẽ)qꝛ charitas eti
am quẽcũq̃ꝫ excludit timoꝛẽ ſeruilẽ(quo
niam timoꝛ penã habet) .i.timoꝛi ſeruili
pena debet qꝛ facit cauere peccatũ ſolũ/
mõ ne puniat,nõ pter deteſtationem vi
cij.nec pter vitandã offenſã dei ſicut fur
q̃ñq̃ꝫ dimittit furari.pter ſuſpendiũ. (q̃
autẽ timet)Ly.hoc mõ(non eſt pfectꝰ in
charitate).i.nõ hꝫ charitatẽ ipm pficien
tẽ(nos ergo diligamꝰ deũ)Hoꝛ. dilectõe
pfecta(q̃m de.pri. di/
lexit nos) q̃ꝫ nos ipm
ĩmo cũ adhuc inimici
eſſemꝰ dilexit inimicos
vt faceret amicos.di/
lexit iniuſtos vt faceret
iuſtos.dilexit egros vt
faceret ſanos(ſi q̃s di
xerit q̃m diligo deum.
⁊ fratrẽ ſuũ oderit)q̃
eſt imago dei(mẽdax
eſt)Ly.qꝛ dilectio p/
ximi includit in dile/
ctõne dei(q̃ nõ diligit
fratrẽ ſuũ quẽ videt)
Hoꝛ.vñ eũ pleniꝰ co/
gnoſcit(deũ quẽ non
videt).i.quẽ minꝰ co/
gnoſcit(quõ põt dili/
gere)Vñ aug. Inuiſa
quippe diligere poſſu
mus incognita nequa
q̃ꝫ(⁊ hoc man.habe.a
deo).ſ.de dilectõe dei
⁊ pximi.(vt q̃ diligit
deũ) Hoꝛ.pter ſe(di
ligat ⁊ fratrẽ ſuũ)pt̄
deũ.Duo eñi ſunt mã
data charitatis .ſ. dei
⁊ pximi.nec põt vnus
diligi ſine alio.

cognouimꝰ ⁊ credidimꝰ cha
ritati quã deus hꝫ in nobis
Deus charitas eſt.⁊ q̃ ma/
net ĩ charitate ĩ deo manet
⁊ deꝰ in eo. In hoc pfecta ē
charitas dei nobiſcũ. vt fi/
duciã habeamꝰ in die iudi/
cij.qꝛ ſicut ille eſt ⁊ nos ſu/
mus ĩ hoc mũdo. timoꝛ nõ
eſt ĩ charitate. ſ₃ pfecta cha/
ritas foꝛas mittit timoꝛẽ. q̊
niã timoꝛ penã habet. Qui
autẽ timet nõ eſt pfectus in
charitate. Nos ergo diliga
mus deũ.q̃m deus prioꝛ di
lexit nos Si q̃s dixerit quo
niã diligo deũ ⁊ fratrẽ ſuuꝫ
oderit mendax eſt. Qui ei
non diligit fratrẽ ſuũ quem
videt. deum quẽ nõ videt
quomõ p̃t diligere? Et hoc
mãdatũ habemꝰ a deo vt q̃
diligit deũ diligat ⁊ frẽꝫ ſuũ

Dõ.ij.pꝰ feſtũ tri.j.Jo.iij

N Olite mira. ſi
odit vos mun
dus ⁊c̃.Vñ in
itiũ illiꝰ epl'e ſcribit.s.
Johan.in eodem capi.di.Chariſſimi hec
eſt annunciatio quã audiſtis ab initio vt
diligatis alterutrũ.nõ ſicut chayn qui ex
maligno erat ⁊ occidit fratrẽ ſuũ.⁊ pter
q̃d occidit eũ.q̃m opera eiꝰ maligna erãt
fratris aũt eiꝰ iuſta.Tũc ſtatĩ ſequit pñs
epiſtola que ꝯcoꝛdat cũ euãgelio hodier
no.in quo euãgelio agit de cena vite eter
ne.ad quã cenam puenit p charitatẽ dei
⁊ pximi de qua habetur plenius in pre/
ſenti epiſtola,Vñ dicit Johã,Chariſſimi

Olite mirari ſi vos odit mundꝰ

Nos ſcimꝰ quoniā tranſlati ſumꝰ de morte ad vitā q̊niaꝫ diligimꝰ fratres. Qui nō diligit manet in morte. Omnis q̄ odit fratrē ſuum homicida ē. Et ſcitis q̊niaꝫ omnis homicida nō hꝫ vitā eternā in ſe manentē: in hoc cognouimꝰ charitatē dei q̊niā ille ꝓ nobis animā ſuā poſuit ⁊ nos debemus animas ꝓ fribꝰ ponere. Qui hūerit ſbam hꝰ mūdi ⁊ viderit frēm ſuū neceſſe habere ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo q̊mō charitas dei māet i eo. Filioli mei ñ diligamꝰ v̄bo neq; lingua ſ; oper ⁊ veritate.

Dñica tercia poſt feſtū trinitatis. i. Petri. v.

Vmiliamini

ſub potēti manu dei: vt vos exaltet i tpe viſitatōnis omnē ſollicitudinē veſtram proiicientes in eum:

(Nolite mirari) q̄ſi inſolitū (ſi odit vos mundꝰ) .i. mundi amatores qꝛ nō ē nouū illud iurgiū. ſ; fuit a pn̄cipio mūdi inter bonos ⁊ malos. Sicut ptꝫ inter chayn ⁊ abel. inter iſaac ⁊ iſmael. inter iacob ⁊ eſau (Nos ſcimus) Ly. certitudīe fidei (q̊niā tranſlati ſumꝰ de morte) .ſ. culpe (ad vitā) grē (q̄m diligimꝰ frēs) qꝛ opa bona ī caritate facta ſunt meritoria (q̄ nō diligit manet in morte) qꝛ caret charitate q̄ eſt vita aīe (oīs q̄ odit fratrē ſuū homicida eſt) qꝛ p̄mo occidit animā ꝓpriā. Scd̄o aīam ꝓximi q̄ntū in ſe eſt. qꝛ ꝓuocat ip̄m ad odiū mutuum (⁊ ſcitis q̄m oīs homicida ñ hꝫ vitā eternā) Hoꝛ. i. nō hꝫ xp̄m q̄ eſt vita eterna (in ſe manentē) hoc dicit ad differentiā vite nature. q̄ eſt vita trāſiēs (in hꝰ) tanq; in ſigno certiſſimo (cognouimꝰ charitatem dei) .i. xp̄i erga nos (quoniā ille ꝓ nobis) indignis (animā ſuā) .i. vitā coꝛpalem. (poſuit) .i. morti crucis expoſuit (⁊ noſ) exemplo eius (debemus anīas) Ly. i. vitā coꝛporalē (ꝓ fratribꝰ ponere) .i. ꝓ ſalute eoꝝ ſpūali ponere. Et hoc debitū pꝫ ex oꝛdīe charitatꝭ. ſm̄ quē deꝰ ē ſuper oīa diligēdꝰ. ⁊ pꝰ ip̄m aīa ꝓpꝛia. ⁊ tercio loco aīa ꝓximi. quarto ⁊ vltimo ꝓpꝛiū coꝛpꝰ (q̄ habuerit ſubſtantiā huiꝰ mūdi) Ain. i. bona tpalia (⁊ viderit fratrē ſuū) .i. ꝓximū ſuū (neceſſe habere) Ly. ſ. neceſſitatē extremā (⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo) .i. affectū iteriorē nō cōpatiendo ei ⁊ ſubuētionē denegādo. (q̊niā charitas dei) Hoꝛ. q̄ a deo īfuudiꝭ ⁊ qua deꝰ diligiꝭ (manet in eo) q̄ſi d. nullo mō qꝛ nō pōt diligi deus ſine ꝓximo. nec ecōuerſo. etiā qꝛ charitas ē benigna .i. larga egenis. ⁊ ī caſu extreme neceſſitatꝭ. teneꝭ etiā q̄libet de neceſſario dare. vñ amb. Paſce fame morientē ſi nō pauiſti occidiſti. (Filioli mei) .ſ. quos ꝑ euangeliū genui (nō dili. ver. neq; lin.) verbo tm̄ diligit q̄ hoc qđ ꝓmittit nō ſoluit (ſed opere) .i. exhibitōe beneficiꝫ (⁊ veritate) ſcꝫ pure intentōnis. Glo. vt ſimplici intentione beneficia p̄ſtemꝰ. non ꝓpter iactantiā nec ꝓpter temporale lucrū.

Vmiliamini ſub potenti manu dei ⁊c̄. Añ initiū illiꝰ ep̄le ſcribit .s. Petrus in eodē cap. Deꝰ ſupbis reſiſtit humilibus aūt dat grām. Tūc ſtatī ſequiꝭ ep̄la p̄ñs. in qua btūs Petrꝰ docet nos quō habere debeamꝰ nos ad deū dicens (Humiliamini) Hoꝛ. humilitate voluntaria nō coacta. (ſub po. manu dei) vł nos humiliabimꝰ nos ei. vł ip̄e opp̄met nos. qꝛ manū eius effugere impoſſibile eſt (vt vos exaltet) qꝛ oīs q̄ ſe humiliat exaltabiꝭ. vt patet. Lu. xviij. (in tempoꝛe viſitatiōis) .i. in die iudicij. q̄ñ deus iudicabit munduꝫ ⁊ reddet tūc vniculq; ſm̄ opera ſua (omnē ſollicitudinē veſtraꝫ) ſcꝫ coꝛpis ⁊ anime (ꝓiicientes in eum) vñ Aug. proiicite in deū nō eſt tā crudelis vt ſe ſubtrahat ⁊ te

qñiã ipſi cura eſt de vobis.
Sobrij eſtote ꝛ vigilate. q̇a
aduerſarius veſter dyabo/
lus tanꝗ̃ leo rugiẽs circuit
q̃rens quẽ deuoret. Cui reſi
ſtite fortes ĩ fide. ſciẽtes ean
dem paſſionẽ ei q̃ in mũdo
eſt veſtre fraternitati fieri.
Deus aũt oĩs grẽ qui voca
uit nos in eternã ſuã gloriã
in xp̄o ieſu ipſi gloria et im=
periũ in ſcl'a ſcl'oꝝ Amen.

Dñica quarta poſt feſtum
trinitatis. Roma. viij.

xiſtimo eniȝ
qꝛ nõ ſunt condigne
paſſiones hui⁹ tp̄is ad futu
ram gloriã que reuelabit' in
nobis. Nã expectatio crea/
ture reuelationẽ filiorũ dei
expectat. Vanitati eñi crea
tura ſubiecta eſt nõ volens
ſed ꝓpter eũ q̇ ſubiecit eam
in ſpe. quia ꝛ ipſa creatura li
berabit' a ſeruitute corrupti
nis ĩ libertatẽ gl'ie filioꝝ dei.
Scimus eñi ꝙ oĩs creatura

cadere ꝑmittat (qm̃ ipſi cura ẽ de vobis)
ſcȝ ſp̃elis (ſobrij eſtote) in victu ꝛ veſtitu
(ꝛ vigilate). i. diligent' a pctĩs cauete (qꝛ
aduerſarius veſter dyabolus) q̇ ſemꝑ bo/
nis ꝛ fidelib⁹ aduerſat' (tãꝗ̃ leo rugiẽs)
ꝑ ſeuitiã (circuit) ꝑma
liciã (q̃rens quẽ deuo
ret) incorporãdo ſibi ꝑ
mortalẽ culpã (cui re/
ſiſtite) Hor. ei⁹ ſugge/
ſtionib⁹ nõ acq̇eſcẽdo
vñ Jaco. iiij. Reſiſtite
dyabolo ꝛ fugiet a vo
bis (fortes ĩ fide) tãꝗ̃
in ſcuto (ſciẽtes eadẽ
paſſionẽ). i. conſimile
tribulationem ꝛ tẽpta
tionẽ quã vos ſuſtine
tis (ei) fieri ſcȝ a dya/
bolo (q̇ in mũdo ẽ v̄re
fraternitati). i. veſtris
fratrib⁹ ꝑ mundũ diſꝑ
ſis. q. d. nõ puteτis ten
tatione carere. eo ꝙ fi/
deles eſtis. ĩmo magl
tentabimini. ergo ca/
uete vos diligenter ne
ſuꝑabimini. vñ Eccĩ. ij
Fili accedẽs ad ſerui/
tutẽ dei ſta in iuſticia
ꝛ timore ꝛ p̄para ani/
mã tuã ad tẽptationẽ
(deus aũt) ſcȝ q̇ ẽ da/
tor. (oĩs grẽ) Hor. q̇a
bonoꝝ tp̄aliũ natura/
liũ ſp̄ualiũ ꝛ eternorũ
(q̇ vocauit nos) voca
tione interiori ꝑ inſpi
rationẽ ꝛ exteriori per
p̄dicationẽ (in eternã
ſuaȝ gloriã) ſcȝ finalit'
cõſequendã (in xp̄o ie
ſu). i. ꝑ xp̄m ieſũ (ipſi
gloria ꝛ ĩperiũ) ſcȝ ad
alios (in ſecula ſcl'oꝝ). i. in eternum.

e xiſtimo eñi qꝛ nõ ſũt cõdigne paſ
ſiones ꝛc̄. Ante initiũ illius epi/
ſtole ſcribit ſctũs paulus in eodẽ
capitulo dicens. Si filij ꝛ heredes. here/
des quidẽ dei. coheredes aũt xp̄i. ſi tamẽ
cõpatimur vt ſimul glorificemur. Tũc ſta

tim. ſequit' p̄ns epl'a in qua apl's Paulus
hortat' nos vt patienter toleremꝰ paſſio/
nes ꝛ ꝑſecutiones hui⁹ mundi. quia ad fu
turã gloriã nõ ꝑuenit'. niſi ꝑ tolerantiam
patienter paſſionũ ꝛ qualeſcũꝗ̃ ſint tales
paſſiones tp̄ales. non
tñ ſunt cõdigne ad fu/
turã gloriã. hoc oñdit
apl'us paulus qui fuit
raptus vſꝗ̃ in terciuȝ
celũ ꝛ vidit magnitu/
dinẽ glorie celeſtis. Et
viſis illis gaudijs poſt
hoc dixit (Frẽs exiſti/
mo) Vin. idẽ vere ſcio
(ꝙ nõ ſũt cõdigne). i.
eq̇les (paſſiones hui⁹
tp̄is) Hor. tp̄ales ꝛ mo
mentaneę (ad futuraȝ
gloriã) ſcȝ ꝓmerendã.
(q̇ reuelabit' ĩ nobis)
Vin. tã malis ꝗ̃ bonis
ſed diuerſimode. qꝛ ꝗ̃
uis gl'ia futura ab oĩ/
bus ꝯgnoſcet' ꝛ videt'
tñ h̄ erit bonis ad gau
dium ꝛ ſalutẽ. Malis
ad oẽm triſticiã et pe/
nã (nã expectatio crea
ture) Ly. i. hoĩs qui ẽ
oĩs creatura. vt patet
Mar. vlti. Predicate
euãgeliũ oĩ creature. i.
hoĩ (reuelatõnẽ filioꝝ
dei) Ly. in btĩtudĩe ce
leſti vbi de⁹ clare vide
bitur. (expectat) ſcȝ ꝑ
patiẽtiã (Vanitati ei)
. i. paſſibilitati. morti ꝛ
incinerationi (creatu/
ra). i. humana natura
(ſubiecta ẽ nõ volẽs)
. i. ꝓpria volũtate. et h̄
ꝓpt' pctm̃ ade qḋ nõ ẽ
volũtariũ in vobis (h̄ ꝓpt' eũ). i. ꝓpt' deũ
(qui ſubiecit eã in ſpe) ſcȝ reſurrectionis
future (qꝛ et ipſa creatura). i. humana na
tura (liberabit' a ſeruitute corruptõis). ſ.
qñ in reſurrectõe ex gloria anime erit cor
pus ĩmortale (Scimus eni ꝙ omnis cre/
atura) ſcilicet irrationalis.

(ingemiſcit ꝛ ꝑturit vſqꝫ adhuc) hic apl's inducit nos ad tolerantiā paſſionis du-plici exēplo. Primū eſt creaturaꝝ irratio nabiliū q̄ ſuſtinēt multa. ꝛ tñ non habent ſpem remuneratōis ſicut nos habemus. Scdm exēplū ē ipſoꝝ aplo'ꝝ q̄ primit⁹ ꝛ ple-nius ceteris credētib⁹ ſpm̄ſctm̄ ſuſceperūt et patient' tolerabāt mul ta aduerſa ꝛ dilationē glorie ī ſpe reſurrectio nis future. ergo dr (nō ſolū illa) ſcz irrationa lis creatura (ſꝫ et noſ-ipſi) ſcz apl'i (primitiaſ ſpūs hñtes) Ly. ī ma-iori plenitudine ſpirit-tūſctm̄ habētes (ꝛ ipſi intra nos gemim⁹) ex iſtentes in tribulatio-nibus (adoptionem fi lioꝝ dei expectātes). i. premiū qd̄ reſeruat' fi lijs adoptionis (redē ptionē corꝑis nr̄i) q̄a tunc erit corpus īmor tale et ſic redimetur a corruptōe (in xp̄o ieſu dn̄o noſtro.

Omnes vnani mes eſtote ꝛc̄. Vñ initiū illi⁹ ep'le ſcribit ſctūs Pe trus ī eodē ca. di. Mu lieres ſubdite ſint vi-ris ſuis. Sic̄ ſara obe diebat abrae dn̄m ei⁹ vocās cuius eſtis filie bn̄facientes. Tunc ſe quitur epiſtola hodier na in qua apl's petrus inſtruit noſ quomodo vnuſq̄ſqꝫ ſe ad alterū habere debeat dicens. (Omñes vnanimes in orōne eſtote) Hoꝛ. i. coꝛ vnū ꝛ animā vnā habentes non diſſentientes (compatien-tes) adinuicē ſicut mēbra vnius corporis myſtici ipſius xp̄i. ꝑ hoc alleuiat' ille qui patit' cuꝫ ꝑcipit alios ſibi cōpatientes, vt dicit ph's. ij. rhetoricoꝝ (frat'nitatis ama tores). i. fraterne vnitatis ꝛ cōcordie con ſeruatores (modeſti) ſcz in oībus debitū modū ſeruādo (miſericordes) ſcz elemo-ſynas indigentibus tribuēdo (humiles) ſcz oīa bona deo attri-buendo ꝛ nihil vobis (nō reddentes malū ꝑ malo) in fact' iniurio-ſis (nec maledictū pro maledicto) verbis con-tentioſis (ſꝫ ecōtrario bn̄dicētes) verbis be-nignis ꝛ pacificis (q2 in hoc vocati eſtis). ſ. ad fidē xp̄i (vt benedi ctionē) dei. ſcz de qua dr Math. xxv. Venite benedicti p̄ris mei ꝛc̄. (hereditate poſſidea-tis) ſcz celeſte regnum qd̄ nō dat' maledicis. Vñ apl's. Neqꝫ male-dici neqꝫ rapaces re-gnū dei poſſidebūt (q̄ eīm vult vitā diligere) ſcz vitā beatā in q̄ nul lus morit' (ꝛ videre di es bonos) ſcz in beati tudine celeſti vbi dies noctib⁹ nō interrūpun tur faciat ſcz qd̄ ſequi tur (coerceat linguam ſuaꝫ a malo). i. a malo colloquio in apto. Vñ apl's. i. Coꝝ. xv. Cor-rūpunt bonos mores colloquia praua (ꝛ la-bia eius ne loquantur dolū). i. malū in occul to ꝑximū decipiendo. (declinet aūt a malo) in ope (ꝛ faciat bonū) he enī ſūt due ꝑtes iu-ſticie (inq̄rat pacē) cū ꝑximo etiā īiurioſo (ꝛ ſeq̄t' eā). ſ. ꝑfecte (q2 oculi dn̄i ſup iuſtoſ) ad remunerādū (ꝛ aures ei⁹). i. volūtateſ (ī p̄ces eoꝝ) exaudiēdi (vult⁹ aūt dn̄i) ſcz ire ꝛ indignationis (ſup facientes mala) ad puniendū eos (ꝛ quis eſt) hō vel etiā

ĩgemiſcit ꝛ parturit vſqꝫ ad huc. Non ſolū aūt illa. ſed ꝛ noſipſi primitias ſpūs ha-bentes. Et ipſi intra nos ge mim⁹ adoptionē filioꝝ dei expectātes redēptionē cor-poris nr̄i ī xp̄o ieſu dn̄o nr̄o

Dn̄ica q̄nta poſt feſtū tri-nitatis. j. Petri. iij.

Omnes vna-nimes in orōne eſto te compatientes. fraternita tis amatores. miſericordes. modeſti. hūiles nō redden-tes malū ꝑ malo vel maledi ctū ꝑ maledicto. ſꝫ ecōtrario bn̄dicētes. Quia in h̄ voca ti eſtis vt bn̄dictioneꝫ here-ditate poſſideatis. q̄ ei vult vitā diligere et videre dies bonos coerceat linguā ſuā a malo ꝛ labia ei⁹ ne loquan tur dolū. Declinet aūt a ma lo et faciat bonū inq̄rat pa-cem ꝛ ſeq̄tur eam. quia oculi dn̄i ſup iuſtos ꝛ aures ei⁹ in preces eoꝝ. Vultus aūt dn̄i ſup facientes mala. Et q̄s ē

dyabolus(qui vobis noceat)id ē nocere poſſit ſcꝫ a bono violenť retrahēdo. q.d. nullus(ſi boni)nota boni ē hic genitiui caſus(emulatores).i.amatores (fuerit̄ꝫ et ſi quid).i.modicū(patimini) in p̄nti tpe(ꝓpter iuſticiā.beati) eſtis iā in ſpe: tandem in re.vt dicit̄ Mathei.v.Beati q̄ ꝑſecutionē patiunť ꝓpter iuſticiā. qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ (Timorem autem eoꝝ ne timueritis)Ly.i.timorē eijcientem a bono virtutis (vt nō conturbemini) impatienť aduerſa ſuſtinendo (dn̄m autem xp̄m ſanctificate).i.firmate(ī cordibꝰ vr̄is) ſcꝫ ſibi firmiter adherendo.

q Vicūq₃ baptizati ſumus in xp̄o ⁊c̄. Vñ initium illiꝰ epl̄e ſcribit ſanctꝰ paulus dicens. Vbi abūdauit delictū ſupabundauit et gr̄a. Et ſicut regnauit peccatū in mortē.ſic ⁊ gratia regnat ꝑ iuſticiā in vitā eternā ꝑ ihm xp̄m dn̄m noſtrū.Tunc ſeq̄tur epl̄a hodierna in q̄ apl̄s hortatur nos ad vite ꝑfectionē que cōſiſtit in hoc ꝙ peccatꝭ mortui ſoli deo viuamus.Vñ dicit (Frēs. Quicūq₃ baptizati ſumus)id eſt nos cuiuſcunq₃ cōditionis ⁊ ſexus fuerimus(in xp̄o iheſu)id eſt in forma tradita a xp̄o in euāgelio Mathei vltimo.Euntes in mūdum vniuerſum predicate euangeliū omni creature baptizantes eos in noīe p̄ris ⁊ filij ⁊ ſp̄ūſſancti. illa forma verboꝝ non debet mutari ⁊ nihil debet addi vľ minui (in morte ipſius baptizati ſumus).i. in virtute mortis ipſius.Baptiſmus eñi habet virtutē ex paſſione xp̄i. In cuiꝰ ſignū

q̄ vobis noceat ſi boni emulatores fueritis.Sed ⁊ ſi q̄d patimini ꝓpter iuſticiā bti. Timorē aūt eoꝝ ne timueritis vt nō cōturbemini. Dominū autē xp̄m ſanctificate in cordibus veſtris.

Dn̄ica ſexta poſt feſtū trinitatis.Roma.vj.

Vicūq₃ baptizati ſumus in xp̄o ieſu in morte ipſiꝰ baptizati ſumuſ.Conſepulti eñi ſumꝰ cū illo ꝑ baptiſmū in mortē vt quō ſurrexit xp̄us a mortuis ꝑ gloriā p̄ris ita et nos in nouitate vite ambulemꝰ. Si eñi complantati facti ſumus ſimilitudini mortis eiꝰ ſimul ⁊ reſurrectōis erimus Hoc ſcientes.quia vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt vt deſtruať corpus pcti.

de latere ipſius xp̄i exiuit ſanguis ⁊ aqua vt patet Johānis.xix.vt ſignificaretur ꝙ aqua baptiſmi habet virtutē₃ a ſanguine paſſiobis xp̄i (Cōſepulti eī ſumꝰ cū illo ꝑ bapť.ī mortē).q.d.ī baptiſmo ſiľes ſumꝰ morti xp̄i. Vbi notandum ꝙ baptiſmus tenet ſimilitudinē mortis xp̄i in tribus. Primo quia baptiſmus totum baptizatū in ſe includit.⁊ tegit ſicut ſepultura totuꝫ xp̄m incluſit.Secūdo quia ſicut triduo fuit ibi incluſus.ſic fit trina immerſio in baptiſmo.niſi vſus aliter habeat. Tercio qꝛ ſicut ſepultus plene q̄eſcit ab oī moleſtia. ſic baptiſatꝰ ab omni culpa ⁊ pena quia totum relaxať in baptiſmo(vt quomodo ſurrexit xp̄s a mortuis)id eſt a loco mortuorū ſcꝫ de ſepulchro (per gloriā patris) id eſt ad laudē et gloriaꝫ dei patris(ita ⁊ nos in nouitatevite ambulemus)de bono in melius ꝑficiendo (ſi eñi complantati) Vincē. id eſt firmiter adherēdo xp̄o ſicē radix plante adheret(facti ſumꝰ ſimilitudī mortis eiꝰ) id eſt ſicut chriſtꝰ poſt mortem reſurrexit corporaliter ſic ⁊ nos poſtq̄₃ et ſemel mortui fuerimus peccato debemus fieri noui homines ſp̄ūaliter(ſimul ⁊ reſurrectōis erimus).i.ſicut ip̄e ſurrexit a morte pene ad vitā glorie ſic ⁊ nos a morte culpe ad vitā gratie(hoc ſcientes. quia vetus hō nr̄).i. fomes peccati quē ab adā q̄ eſt vetus hō traximꝰ(ſimul crucifixus ē).i.delibutus eſt in baptiſmo vt iā nos cogere nō poſſit ad peccandum(vt deſtruatur corpus peccati)id eſt congeries prauorum operum.

(vt vltra nõ ſeruiamus peccato)ſed deo. quia nemo põt duobus dñis ſeruire. Mathei.vi.(qui eñi mortuus ẽ pctõ)Ly.i.cõfiguratus morti xp̃i ꝑ baptiſmũ(iuſtificatus eſt pctõ)quia baptiſm⁹ delet culpam ꝛ penã(ſi autẽ mortui ſumus cum xp̃o credimus qꝛ ſimul etiam viuemus cũ eo)Glo.ſcꝫ in gloria celeſti(ſcientes ꝙ xp̃s reſurgẽs ex mortuis iã non morit᷑ mors illi vltra nõ dominabit᷑)Ly.quia reſurrexit ad vitã imortalem(ꝙ eñi mortuus eſt pctõ)ſcꝫ xp̃s ꝓ peccato tollendo(mortu⁹ eſt ſemel)quia vnica mors chriſti ſufficit ad tollendũ oĩa peccata p̃terita.p̃ſentia ꝛ futura (ꝙ aũt viuit)ſcꝫ ipſe xp̃us(viuit deo).i.ad ſimilitudinẽ dei pr̃is. vt ſicut pr̃ nõ põt mori ſic nec xp̃s filius dei ꝛ hoĩs(ita ꝛ vos eſtimate vos mortuos quidẽ eſſe peccato)ꝑ totalẽ diuiſionẽ culpe.Et notanter dicit eſtimate. nõ ꝓ certo reputate qꝛ neſcit hõ ſi finalr̃ mortuus eſt peccato. Juxta illud Eccs.ix. Neſcit homo an odio vel amore dignus ſit(viuentes autẽ deo)id ẽ ad honorẽ dei(in xp̃o ieſu dño noſtro)id eſt in fide eſu xp̃i.

vt vltra nõ ſeruiamus pctõ Qui eñi mortuus ẽ iuſtificatus ẽ a pctõ. Si aũt mortui ſum⁹ cũ xp̃o.credim⁹. quia ſimul etiã viuem⁹ cum xp̃o. Scientes ꝙ xp̃s reſurgens ex mortuis iam nõ moritur. mors illi vltra nõ dñabitur. Qꝛ eñi mortuus ẽ pctõ mortuus ẽ ſemel. Qꝛ autẽ viuit viuit deo.ita ꝛ vos exiſtimate vos mortuos quidẽ eſſe peccato viuentes autẽ deo in xp̃o ieſu dño noſtro.

Dñica ſeptima. Rom. vj.

Umanũ dico ꝓpter infirmitatẽ carnis veſtre. ſicut eñi exhibuiſtis mẽbra veſtra ſeruire imũdicie ꝛ iniquitati ad iniquitatẽ.ita nũc exhibete mẽbra veſtra ſeruire iuſticie in ſanctificationẽ. Cũ eñi ſerui eſſetis peccati liberi fuiſtis iuſticie. quẽ ergo fructũ habuiſtis tũc in illis i qb⁹ nũc erubeſcitis. Nã finis illorꝫ mors eſt.nunc vero liberati

Umanum dico
b ꝓpter infirmitatẽ ꝛc̃. Ante initiũ illius ep̃le ſcribit ſctũs Paulus in eodẽ capi.di. Frẽs ſerui fuiſtis peccati.liberati autẽ nũc a peccato ſerui facti eſtis iuſticie. Tunc ſtatim ſequit᷑ pñs epiſtola in qua apoſtolus paulus hortat᷑ nos ad faciendũ bona opera ꝛ ad viuendũ ſm iuſticiam dicẽs(Humanũ dico)Glo. id eſt quoddam leue vobis precipio. Onus eñi iuſticie quod vult eis imponere leue eſt. vt patet Math.xi. Jugũ eñi meũ ſuaue ẽ. ꝛ onus meũ leue(propter infirmitatem carnis veſtre)caro eñi in principio creatõiſ fuit fortis ꝛ ſana ꝛ obediens anime. ſꝫ ꝓpter peccatũ facta ẽ debilis et infirma aggrauans et deprimens animã. vñ Sapie.ix. Corpus qd̃ corrũpit᷑ aggrauat animam(ſicut eñi exhibuiſtis mẽbra veſtra ſeruire immũdicie)Glo. id eſt ad ſeruiẽdũ peccatis carnalib⁹(ꝛ iniquitati)id eſt peccatiſ ſpiritualibus(ad iniquitatẽ)id eſt ad mali conſummationem. (ita nunc exhibete mẽbra veſtra)Ly.per bonam cõſuetudinẽ abilitantes ea(ſeruire iuſticie)quaſi diceret illud eſt leue. ſcꝫ ꝙ non plus laboris requirit᷑ in ſeruitio dei.qui ducit ad gloriã ꝙ̃ i ſeruitio dyaboli q̃ ducit ad gehennã(in ſanctificationem).i.ſanctitatis conſummationẽ(cum eñi ſerui eſſetis peccati.liberi fuiſt̃ iuſticie) Ly.i. ſpoliati a bono iuſticie(quẽ ergo fructum)id eſt vtilitatem (habuiſtis tunc in illis)ſupple peccatis. (in quibus nũc)id eſt poſt penitẽtiã(erubeſcitis)quaſi diceret nullã vtilitatẽ habuiſt̃ ſed maximũ damnum(nam finis illorũ)ſcꝫ peccato ſeruientium(mors eſt)ſcꝫ eterna(nũc vero liberati a peccato)Lyra per ei⁹ dimiſſionẽ

(serui autē facti deo)ꝑ iuſticie operatio-
nem(habetis fructū veſtrū) Uin.i.vtili-
tatem veſtram(in ſanctificationē) Lyra.
id eſt in grām in preſenti(finem vero)ſcʒ
vltimū(vitam eternā).i.in futuro gloriā
eternā (ſtipēdia enim
peccati)Uin.i.premia
tiones que debent mi
litibꝰ dyaboli (mors
eſt)ſcʒ culpe et conſe-
quenter eterne pene.
(gratia autē dei) id ē
premiū ꝓ bono opere
in gratia dei factū(vi-
ta eterna in xp̄o iheſu
dn̄o noſtro).i. ꝑ xp̄m
ieſum dn̄m noſtrū tanꝗ̄
mediatorem.

D Ebitores ſumꝰ
mus nō carni vt
ſm̄ carnem ⁊c̄.
Ante initiū illius ep̄le
ſcribit ſctūs paulꝰ di:
Qui em̄ ſm̄ carnē ſūt
q̄ carnis ſunt ſapiūt.q̄
xo ſm̄ ſpm̄ ſūt q̄ ſunt
ſpūs ſentiūt. nam pru
dentia carnis mors ē.
prudentia aūt ſpūs vi
ta ⁊ pax. Qm̄ ſapiētia
carnis inimica eſt deo
Tunc ſequit̄ preſens
epiſtola.in qua ap̄lus
hortat̄ nos ad morti-
ficationeʒ carnis ⁊ ad
imitationē ſpūs vel ra
tionis.vt ſm̄ ſpiritum
viuamꝰ ⁊ ad hoc addu
cit rōnes.ſcʒ ꝓpter de-
bitum.et ꝓpter future
mercedis magnitudi-
nem. Un̄ dicit (Frēs.
Debitores ſumus)ſcʒ
ſpūiſancto vel rōni ꝓ-
prie (non carni vt ſm̄
carnē viuamꝰ)ſcʒ in voluptatibꝰ carnis.
ſi em̄ ſm̄ carnē) Hor.i.ſm̄ carnis deſide-
ria ⁊ voluptates(vixeritis)vita corpora
li(moriemini)morte ſpūali ⁊ et̄na(ſi aūt
ſpū).i.rōne(facta).i.opa(carnis morti-
ficaueritis)penitꝰ ea abijciēdo ⁊ fugien-
do(viuetis)vita ſpūali hic ī iuſticia et in
futuro in gl̄ia(q̇cūq; em̄ ſpū dei agunt̄)
Hor.i.regunt̄ (hi filij dei ſunt) ſeruiētes
ei nō timore ſeruili ſed ex timore filiali(ſi
em̄ accepiſtis ſpm̄ ſeruitutis iterū ī timo
re)ſicut in veteri legē
que fuit lex timoris(ſꝫ
accepiſt ſpm̄ adoptio
nis filioꝝ dei).i.ſpm̄-
ſanctū datorē bonoꝝ
per quē fit adoptio fi-
liorum dei.qđ ex boni
tate eſt ⁊ miſericordia
dei (in quo clamamꝰ
abba pr̄) Ly.abba pr̄
duo ſunt noīa idem ſi
gnificantia.vnum he-
braicū.alterū latinum
ad ſignificandū dupli
cem dei paternitatem.
Una eſt cōis bonis et
malis.quia eſt pr̄ crea
tionis oīm hoīm.Alia
ſpālis gr̄e adoptione
de qua hic dr̄(ipſe em̄
ſpūs teſtimonium red
dit ſpiritui noſtro)cū
em̄ ſpūs noſter ꝑ ſpiri
tumſanctū bonuʒ agit
eſt ſignum diuine filia
tionis. Hoc aūt ſigno
quaſi quoddā teſtimo
nio nos certificat (ꝙ
ſumus filij dei)Uincē
tius.non per naturam
ſicut xp̄s.ſed per ado-
ptionē per ſpm̄ſanctū
(ſi autē filij dei) Hor.
ſumꝰ(⁊ heredes) eri-
mus (heredes quideʒ
dei)cuiꝰ beatitudineʒ
fruimur(coheredes au
tem xp̄i)in quo ⁊ cum
quo beati erimus.

a peccato ſerui aūt facti deo
habetis fructū veſtꝝ in ſan-
ctificationē.finē vero vitaʒ
eternā.Stipēdia enī pecca
ti mors ē.grā āt dei vita eter
na.in xp̄o ieſu dn̄o noſtro.

Dominica octaua Roma
norum octauo.

Ebitores ſu
mus non carni vt ſm̄
carnē viuamꝰ.Si eī ſm̄ car
nē vixeritis moriemini. Si
aūt ſpū facta carnis mortifi
caueritis.viuetis.Quicūq;
eī ſpū dei agunt̄.hi ſūt filij
dei.Nō eī accepiſtis ſpm̄ ſ-
uitutis iteꝝ ī timore.ſꝫ acce-
piſtis ſpm̄ adoptōis filiorū
dei in q̊ clamamus abba pr̄
Ipē eī ſpūs teſtimoniū red-
dit ſpūi nr̄o ꝙ ſumꝰ filij dei.
Si aūt filij ⁊ heredes.Here
des q̇dē dī coheredeſ āt xp̄i

Domīca nona.j.Coꝝ.x.

On ſimꝰ cō-
cupiſcentes maloruʒ

N On ſimꝰ cōcupiſcētes maloꝝ ⁊c̄.
Pro intellectu illius ep̄le atten-
dere oportet bn̄ficia populo iudai
co in deſerto exhibita a deo.ſcʒ tranſitū ꝑ
mare rubrū.defenſionē colūne.cibationē
manne.⁊ ſic de alijs. que oīa deꝰ miracu-

loſe eis exhibuit. ipſi autē de tantis beneficijs ingrati exiſtentes ꝯcupierūt carnes comedere paruipendentes manna. Item ydolatriā cōmiſerūt adorando vitulum. Itē fornicati ſunt cū madianitis contra ꝑceptū dñi. Itē cōtra moyſen et aaron murmurauerūt ꝛ ſic de alijs Et ideo plagas in hodierna epl'a expreſſas incurrerūt. Monet ergo nos ſctūs paulus in hodierna epl'a ne talia faciam⁹. qꝛ ſi ſimiles eis fuerim⁹ in culpa erimus eis ſimiles in pena. ꝗ dicit (Frēs nō ſim⁹ cōcupiſcentes maloꝝ) quo ad affectū (ſicut ꝛ illi cōcupierūt) de qbus dꝛ pſ. lxxvij. Concupierūt concupiſcentia ꝛc̄. et Nūe. xi. dꝛ vulgus ꝑmiſcuū flagrauit ꝛc̄. q. d. nō peccemus ſicut ꝛ illi ne ſimilit' puniamur ſicut ꝛ illi (neqꝫ idolatre efficiamini) Ain. honorē ſoli deo debitū idolis ꝛ creaturis nullo modo exhibeatis (ſicut qdam ex ipſis) ſcꝫ ex filijs iſrael fuerūt q ſibi vitulū cōflatilē fecerūt ꝛ ipm ꝓ deo adorauerunt. vt hꝫ Nume. xxv (quēadmodū ſcriptū ē) Exodi. xxxij. (ſedit populus māducare) corā ydolo. ſcꝫ vitulo (ꝛ ſurrexerūt ludere). i. ludos facere ſicut choreas in veneratione vituli. Notandū ꝙ ſicut olim fuerunt diuerſa ydola inter infideles. ita ꝛ nūc inter xp̄ianos. qꝛ aliqui colunt diuitias. aliq honores. aliq corporis delicias. aliq pueros ꝛ vxores. Vñ Aug⁹. hoc ab hoīe colit' qd̄ pre ceteris diligit' (neqꝫ fornicemur) Ain. i. actū luxurioſum extra ꝓpriā coniugē nullo mō ꝑpetremus (ſicut quidā ex ipſis fornicati ſunt) Ly. ſcꝫ cū mulierib⁹ madianitis. vt hꝫ Nūeri. xxv. (ꝛ ceciderūt vna die. xxiij. milia) Ly. nec eſt hoc ꝯ illud qd̄ hꝫ Nūe. xxv. ꝙ ceciderūt. xxiiij. milia. qꝛ minor numerus concludit' in maiore. ꝛ ideo cōcluditur qd̄ verū eſt de maiori. eſt etiā verum de minori (neqꝫ tēptem⁹ xp̄m) Hor. diffidendo de ei⁹ potentia (ſicut quidā eoꝝ tēptauerūt) ſcꝫ ipm deū dicentes illud pſ. lxxvij nunqd poterit ꝛc̄. (et a ſerpentib⁹ perierūt) quia dñs irat⁹ miſit cōtra eos ſerpentes ignitos ꝛ quēcūqꝫ momorderūt ſtatim moriebāt' donec moyſes ex iuſſu dñi ſerpētē eneū erexit ad cui⁹ aſpectum ſanabant'. vt hꝫ Nūe. xxi. (neqꝫ murmurauerītis) ſcꝫ cōtra deū vel ꝑlatos ei⁹ (ſicut quidā eoꝝ murmurauerunt) cōtra moyſen. Nume. xvi. ꝛ Exodi. xvi. murmurauit oīs cōgregatio ꝛc̄. (et perierūt ab exterminatore) ſcꝫ ab angelo eos ꝑcutiente. (hec aūt oīa in figura cōtingebant illis) ſcꝫ ad deſignādū ꝙ ſic vel graui⁹ fiet nobis ſi fuerim⁹ ſimiles eis (ſcripta ſunt aūt ad correctionē noſtrā) Ain. punitiones ꝛ pene inflicte iudeis in veteri teſtamēto ſunt ſcripte ad noſtrā correctionē vt viſis vel auditis illis penis caueam⁹ peccata cōſimilia. ne in illas vel maiores penas incidam⁹ (in quos fines ſeculoꝝ deuenerunt) Ly. i. in nos qui ſumus iam in ſexta etate ſeculi et durat vſqꝫ in finē mundi (ita qui ſe exiſtimat ſtare) Ain. i. opinat' ſe eſſe in gratia ſiue ī charitate dei (videat). i. caueat (ne cadat) ſcꝫ ab illa grā ꝑ peccatum mortale (tēptatio vos nō apprehendat niſi humana) Ain. q. d. ſi tēptatio īſurgit ī vobis videatis ꝙ vos nō apphendat ꝑ cōſenſum. qꝛ ſi cōſenſū adhibueritis. nō eſt tēptatio

ſicut ꝛ illi concupierūt. neqꝫ idolatre efficiamini ſicut qdā ex ipis. quēadmodū ſcriptum ē. Sedit popul⁹ manducare ꝛ bibere ꝛ ſurrexerūt ludere. Neqꝫ fornicemur ſicut qdā ex ipis fornicati ſūt et ceciderūt vna die vigintitria milia. Neqꝫ tēptemus xp̄m ſicut quidā eoꝝ tēptauerunt ꝛ a ſerpentibus perierunt neqꝫ murmurauerītis ſicut quidam murmurauerunt. ꝛ perierunt ab exterminatore. Hec autem omnia i figura ꝯtingebat illis. Scripta ſunt aūt ad correctionē noſtram i quos fines ſeculorum deuenerunt Itaqꝫ qui ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat. Temptatio vos non apprehendat niſi humana.

humana ſ dyabolica. vñ Grego. in paſto
rali. Humanū ē in corde tēptationē ꝑpeti
demoniacū vero in tēptatōis certamine ſu-
perari (fidelꝭ aūt deꝰ ē) Ly. in ꝓmiſſis im-
plendis (q̄ nō patiet vos temptari ſupra
id qd̄ poteſtis) q2 ꝓmi
ſit adiutoriū in tēpta-
tionibꝰ poſitis ſi fide-
liter recurrant ad ipm̄
(ſ faciet cū tēptatōne
etiā ꝓuentū) vos adiu
uando. vt ipſa tēptatio
vobis ꝓueniat ad au-
gmentū meriti ꝑ eius
ſupationē (vt poſſitis
ſuſtinere) Ain. ne ca-
datis in pctm̄ ⁊ in con
ſenſū. vñ Aug. dyabo-
lus plerūqꝫ vult noce-
re ⁊ nō pōt. q2 ptās eiꝰ
eſt ſub ptāte dei. Nam
ſi tantuꝫ poſſet nocere
dyabolus q̄ntū vellet
aliquis iuſtoꝝ non re-
maneret.

Scitis qm̄ cū ⁊c̄
An initiū illiꝰ
ep'le ſcribit ſan
ctus paulꝰ d. ꝙ ſi noſ-
metipſos dijudicare-
mus nō vtiqꝫ iudicare
mur. Dum aūt iudica
mur a dño corripimur
vt nō cū hoc mūdo dā
nemur. Tūc ſeq̄ epl'a

fidelis aūt deus ē qui nō pa
tietur vos tēptari ſupra id
quod poteſtis. Sꝫ faciet cū
temptatiōe etiā ꝓuentuꝫ vt
poſſitis ſuſtinere.

Dominica. x. j. Coꝝ. xij.

Scitis quoni

am cū gētes eſſetꝭ ad
ſimulacra muta ꝓut duce-
bamini eūtes. Ideo notum
vobis facio ꝙ nemo ī ſpū di
loquens dicit anathema ie-
ſu. Et nemo pōt dicere dñs
ieſus niſi ī ſpirituſancto. Di
uiſiones vero gratiarū ſunt
idem autem ſpiritus. Et di-
uiſiones miniſtrationū ſunt
idē autē dominꝰ. Et diuiſio
nes opationū ſūt. idē vero de
us q̄ operat̄ oīa in omnibꝰ.

hodierna in q̄ apl's loq̄t̄ de donis ſpūſcti
oſtendens ꝙ oīm donoꝝ auctorē ſpūſſan
ctus. ⁊ nullus pōt facere aliqd̄ bonū me-
ritoriuꝫ ſaltē vite et'ne niſi in ſpūſctō. Et
hoc apl's oñdit expimēto vite p̄terite di.
(Scitis qm̄ cū gētes eſſetis) Ly. ſcꝫ gen
tilit̄ viuentes abſqꝫ dei gr̄a ante cōuerſio
nē ad fidē (ad ſimulacra muta euntes) ea
adorando. Colebāt eīm gētes ydola mar-
tis. mercurij. ⁊ ſic de alijs. ⁊ dicebant̄ mu
ta. q2 ꝑ ſe vel ex ſe nō habebāt aptitudinē
loquendi q̄uis dyabolus ꝑ ea q̄nqꝫ dedit
reſpōſa (ꝓut ducebamini) ſcꝫ a maligno
ſpū ſicut equus ⁊ mulus in quibꝰ nō ē in-
tellectus (ideo notū vobis facio ꝙ nemo
in ſpū dei loquēs) Ly. gr̄a dei vtens (di-
cit anathema ieſu). i. blaſphemiā aliq̄uā
di. ieſu dño nr̄o (⁊ nemo pōt dicere dñs ie
ſus) cōfitēdo ipm̄ ſuū dñm ⁊ ſaluatorē ſcꝫ
ꝙ ipſe ſit veracit̄ dñs ⁊ ipſe ſeruus eius.
(niſi in ſpūſctō). i. ꝑ ſpm̄ſctm̄ a q̄ eſt om̄e
verū. Vñ Amb. Om̄e
verū a q̄cūqꝫ dicatur a
ſpūſctō eſt (diuiſiones
vero gr̄aꝝ ſunt) nota ꝙ
gr̄as hic appellat di-
uerſos gradꝰ ⁊ ordies
q̄ ſunt in eccl'ia (idem
aūt ſpūs) ſcꝫ ſctūs eſt
diſtributor graduū et
ordinū ⁊ officioꝝ (⁊ di
uiſiones miſtrationuꝫ
ſunt). i. diuerſi effectꝰ
gratie quibꝰ alij ſerui-
unt alijs. ⁊ ſic ordināt
in ꝓximū. hoc exēpluꝫ
dedit nobis xp̄s. vnde
Math. xx. Filiꝰ hoīs
nō hꝫ ⁊c̄. Itē. i. Pet.
iiij. Vnuſq̄ſqꝫ ſicut ac-
cepit ⁊c̄. (idē āt dñs)
. i. xp̄s filius dei dans
ſingulis pro volūtate
ſua (et diuiſiones opa
tionuꝫ ſunt). i. diuerſi
actus gr̄e quantuꝫ ad
ſe. per quā gratiā facit
opera meritoria que-
dam maiora. quedam
minora opera (idē vero
deus) ſcꝫ pater. Et no
tandū ꝙ apl's ponit hic tria noīa vt intel
ligat̄ ꝙ totiꝰ trinitatis ſunt dona gratia
rū quo ad ꝑſonā ſpūſſancti dicit idē autē
ſpūs. quo ad ꝑſonā filij. idē aūt dñs q̄ ad
ꝑſonā patris dicit. idē aūt deus. ſ ne vi-
deret̄ diſtinctio ſubſtantie ⁊ opationis
ſubiungit identitatē ſubſtantie ⁊ opatio-
nis trium ꝑſonaꝝ (q̄). ſ. deus pater. deꝰ
filius. ⁊ deus ſpūſſanctus. vnus exiſtens
deus (opat̄ oīa). ſ. neceſſaria ſaluti (in oī
bus) nō oīa in ſingulis q2 vni nō tribuit
oīa ſ in oībꝰ oīa. vt qd̄ q̄s in ſe nō hꝫ ha-
beat in alio. ſicut in humano corpore ocu
lus ſolus videt. ſ nō ſibi ſoli. ſed toti cor
pori vt ſic maneat charitas ⁊ hūilitas. vñ
Eſa. xxvi. Oīa opa nr̄a opatꝰ es in nobis

Unicuiq; āt dat̄ manifeſtatio ſpūs ad vtilitatē. Aliȷ̄ q̄dē ꝑ ſpm̄ dat̄ ſermo ſapiētie Aliȷ̄ aūt ſmo ſciētie ſm eundē ſpm̄. alteri fides in eodē ſpū. Aliȷ̄ gr̄a ſanitatū ī vno ſpū. Aliȷ̄ opatio v̄tutū. Aliȷ̄ ꝓphetia. Aliȷ̄ diſcretio ſpirituū. Aliȷ̄ genera liguarum. Aliȷ̄ iterp̄tatio ſmonū. Hec āt oīa opat̄ vn⁹ atq; idē ſpūs diuidēſ ſingul' ꝓut vlt

Dn̄ica.xi.j.Corinth.xv.

Otum vobis

facio euāgeliū quod predicaui vobis. quod ⁊ accepiſtis in q̊ ⁊ ſtatis ꝑ q̊d et ſaluamini. q̄ ratione predicaueri vobis ſi tenetis. niſi fruſtra crediditis. Tradidi enī vobis in primis q̊d ⁊ accepi qm̄ xp̄s mortu⁹ eſt pro peccatis noſtris. ſm ſcripturas. ⁊ quia ſepultus eſt. ⁊ q2 reſurrexit tertia die ſm ſcripturas. ⁊ q2 viſ⁹ ē cephe. ⁊ poſt hec vndecī. Deinde vi

(Unicuiq; aūt) ſcꝫ fideliū (datur manifeſtatio ſpūs). i. gr̄a que manifeſtat ſpm̄ ineſſe (ad vtilitatē) ſcꝫ eccleſie (Alij quidē ꝑ ſpm̄) ſcꝫ ſctm̄ (datur ſermo ſapīe) ſcꝫ loquendi de contēplatōe celeſtiū (Alij autē ſermo ſcīe) ſcꝫ loquendi de actione tpalium (ſm eundē ſpm̄. alteri fides) i. conſtantia vel ſermo fidei (in eodem ſpū. (Alij gr̄a ſanitatum) ſcꝫ curandi infirmos (in vno ſpū. Alij opatio virtutū). i. miraculorū q̄ ſunt ſupra naturā (Alij ꝓphetia) ſcilicet p̄dicere futura (Alij diſcretio ſpirituum) Gor. i. gr̄a diſcernendi quo ſpū ducuntur. i. bono vel malo. quia etiā dyabolus bona ſeductorie dt̄ (Alij genera linguarū). i. loqui diuerſis linguis. (Alij interpretatio ſermonuꝫ). i. interp̄tatio obſcuritatuꝫ ſcripture que ſunt in ꝓphetis et euangelijs et in ep̄la. (Hec aūt oīa) licet diuerſa ſint (opat̄ vnus atq; idē ſpūs diuidēs ſingulis ꝓut vult). i. grat' ⁊ ſicut cuiq; ſcit expedire.

Otū vobis fa-
n cio euāgeliū ⁊c̄
Ante initiū illius ep̄le ſcribit ſanct⁹ paul⁹ di. Si q̄s ignorat ignorobit̄. oīa aūt honeſte ⁊ ſm ordinem fiant in vobis. Tūc ſtatim ſequit̄ p̄ſens ep̄la. in qua ap̄ls cōmendat nobis doctrinam euangelicā per quā ꝑuenitur ad gloriā reſurrectionis dicēs (Fratres). i. O corinthij qui eſtis frēs in xp̄o ſicut oēs in xp̄o per fidem geniti (notū vobis facio) Ly. id eſt ad memoriā reduco (euangeliū). i. doctrinā euangelicā (quod p̄dicaui) id ē denunciaui vobis (q̊ ⁊ accepiſtis) Uincentius. corde credendo ⁊ ore confitendo (ī quo ⁊ ſtatis). i. ꝑmanere et ſtare debetis (per q̊ et ſaluamini) iam in ſpe. ⁊ tandem in re (qua rōne p̄dicaueri vobis) Gor. id eſt per xp̄i reſurrectionem aſtruendo noſtram reſurrectionem (niſi fruſtra credidiſtis). i. ſine aliqua vtilitate. quia fides ſine operibus mortua eſt. (tradidi eīn vobis in primis) Lyra. int̄ p̄ncipalia credenda. quia articuli fidei ſunt principia ex quib⁹ alia credenda deducunt̄ (q̊ et accepi) per reuelationeꝫ a ſpirituſancto (quoniā xp̄s mortu⁹ eſt ꝓ peccat' noſtris) Lyra. nō ſuis. vt patet Eſaie. liij. propter ſcelus ⁊c̄. Itē in eodē capitulo. Ipſe aūt vulneratus ⁊c̄. (ſm ſcripturas) ſcꝫ ipſoꝝ ꝓphetarum q̄ paſſionē xp̄i predixerunt. vn̄ Hiere. xi. Ego quaſi agnus ⁊c̄. Iteꝫ Eſaie. liij. Sicut ouis ad occiſioneꝫ ⁊c̄. (⁊ quia ſepultus eſt) Lyra. vt veritas mortis eius ꝓbaretur (et quia reſurrexit tercia die ſm ſcripturas) vnde Oſee. vi. Uiuificabit nos ⁊c̄. (⁊ quia viſus eſt) Lyra. poſt reſurrectionē ſuam (cephe) id ē petro (⁊ poſt hoc vndecim) ſcꝫ apoſtolis. que apparitio facta fuit poſt dies octo ſue reſurrectionis p̄ſente thoma Johānis. xx. (deinde viſus ē plus q̄ꝫ quingētis fratrib⁹ ſimul) ⁊ illa apparitio facta fuit in galylea ī qua apparuit apoſtolis ⁊ multis alijs xp̄ifide

llbus (ex quib⁹ multi manẽt vſqꝫ adhuc)
viuentes in illo tẽpore. Hor. q̇ teſtes ſunt
huius ſi ab eis requirat̃ (quidã autẽ dor/
mierunt) ſcꝫ morte corporali. que dicitur
dormitio. quia erit ĩ ſpe reſurrectionis fu
ture (deinde viſus eſt
iacobo) ſcꝫ alphei qui
dict⁹ eſt frater domini
⁊ qui fuit eṗs hieroſo
limitanus. qui etiã ſi/
cut dicit haymo voue
rat ſe nõ manducatu/
rum quouſqꝫ dominũ
poſt reſurrectionẽ vi/
diſſet. ideo xp̃us ei ap
paruit. tamen hoc non
legitur in euangelio.
(deinde apoſtolis om
nibus) ſcꝫ viſus eſt. et
hoc factũ ẽ in die aſcẽ
ſionis. vt patet Ma/
thei vltimo (nouiſſime
aũt omniũ) id eſt poſt
aſcenſiõ xp̃i in celũ
(tanqꝫ abortiuo viſus
eſt et mihi) ſcꝫ in via
q̃n iui damaſcũ vt pa/
tet Actuũ. ix. Lyra vo
cat autẽ ſe abortiuum
quia abortiuus dicit̃
fetus qui naſcitur ex/
tra tẽpus debitũ vel q̇
cum violentia ducitur
de vtero. Sic apoſtol⁹
quia alij renati fuerũt
ante aduentũ ſp̃ũſſan
cti. ipſe autẽ poſt. Itẽ
alij conuerſi fuerũt ſponte. ipſe quaſi vio
lenter in actu ꝑſecutionis fidei (Ego em̃
ſum minim⁹ apoſtoloꝝ) quia vltim⁹ tem/
pore (qui nõ ſum dign⁹ vocari apoſtol⁹)
ſcꝫ ſi mea p̃cedentia merita attendantur.
(q̃m ꝑſecutus ſum eccleſiã dei) Lyra. qď
alij nõ fecerunt. ⁊ in hoc minor fuit alijs
apoſtolis. licet ex gratia dei factus fuerit
valde magnus (gratia aũt dei ſum id qď
ſum) ſcꝫ ap̃ls xp̃i. quia ſine gr̃a dei homo
nihil eſt (⁊ gr̃a eius in me vacua nõ fuit)
.i. carens bonis operib⁹. Sequit̃ in textu
poſt epiſtolã illã (ſ; in oĩb⁹ illis abũdan/
tius laboraui) nullus em̃ ap̃loꝝ legit̃ in
tot terris ⁊ ꝓuincijs p̃dicaſſe. nec tot tri/
bulationes in terra ⁊ in mari ſuſtinuiſſe.
Fiduciã talẽ habemus ꝑ xp̃m ⁊c̃.
f Ante initiũ illi⁹ ep̃le ſcribit ſctũs
paulus di. Chriſti bon⁹ odor ſu/
mus deo in hiſq̇ ſalui
fiunt ⁊ in his q̇ ꝑeunt.
et alijs quidem odor
mortis in mortẽ. alijs
autẽ odor vite in vitã
Tunc ſequit̃ preſens
epiſtola. in qua ap̃lus
oſtendit confitendum
eſſe in deo. ⁊ hoc ꝓpter
noſtrũ defectũ ⁊ diui/
num eius adiutorium
qď ſp̃aliter modo tꝑe
gr̃e deus paratus eſt
nobis impendere. Aũ
di. (Fiduciã talem ha
bemus ad deũ) .ſ. qui
eſt vnus in ſubſtantia
et trinus in ꝑſonis (ꝑ
xp̃m) .i. ex merito paſ/
ſionis xp̃i ⁊ ꝑ gratiam
xp̃i poſſumus ſaluari.
(non ꝙ ſufficientes ſi
mus cogitare aliq̃d)
ſupple boni (a nobis
quaſi ex nobis) q̃uis
em̃ omne bonũ quod
agimus ſit a nobis vt
cauſa ſecundaria. non
tamen ex nobis vt cau
ſa primaria. Deus em̃
eſt qui operatur in no
bis velle et perficere.
(ſed ſufficientia noſtra) Hor. i. cogitandi
volendi. faciendi bonũ (ex deo eſt) vt pa
tet Johannis. xv. Sine me nihil poteſtis
facere (qui ⁊ ydoneos nos fecit mĩſtros)
ſcꝫ vita ⁊ ſciẽtia (noui teſtamẽti) .i. euan
gelij (nõ littera) .i. nõ exiſtentis in littera
tm̃ ſicut lex moyſi. quia euãgelij ꝑabolas
non ſemꝑ ad litterã intelligim⁹ (ſed ſp̃ũ)
.i. ad ſenſum ſp̃ualẽ (Littera em̃ occidit)
quia teſtamentũ vetus cognitionẽ pecca/
ti dabat nõ tñ gr̃am (ſp̃ũs aũt) .i. ſp̃ũſſan
ctus qui datur in ſacramentis noui teſta
menti (viuificat) .i. viuere facit (ꝙ ſi mi/
niſtratio mortis) .i. legis moſaice mortē

**ſus ẽ pl⁹ q̃ꝫ q̇ngẽtis fr̃ibus ſi
mul ex q̇b⁹ m̃lti manẽt vſq̃ꝫ
adhuc q̇dã ãt dormierunt.
Deĩde viſ⁹ ẽ iacobo. Deinď
apoſtolis oĩb⁹. Nouiſſime
aũt aũt omniũ tanq̃ꝫ aborti
uo viſus ẽ ⁊ mihi. Ego eni
ſũ minim⁹ ap̃loꝝ q̇ nõ ſũ di
gn⁹ vocari ap̃lus. q̃m ꝑſecu
tus ſum eccl̃iam dei. Gr̃a ãt
dei ſum id quod ſũ ⁊ gratia
eius in me vacua nõ fuit.**

Dñica. xij. ij. Corinth. iij.

Fiduciã talẽ

**habem⁹ ꝑ xp̃ꝫ ad deũ
nõ ꝙ ſufficiẽtes ſim⁹ cogita
re aliq̃d a nob̃ q̃ſi ex nob. ſꝫ
ſufficiẽtia nr̃a ex ďo ẽ. Qui
et idoneos nos fecit mĩſtroſ
noui teſtamẽti. nõ littera. ſ;
ſp̃ũ. Lr̃a ei occidit. ſp̃ũs ãt
viuificat. Qꝫ ſi miniſtratio**

temporalē inferentis trāſgreſſorib⁹ (litte
ris deformata in lapidib⁹).i.ſcripta ī ta/
bulis lapideis (fuit in gloria).i. reueren
tia (ita vt nō poſſent intendere filij iſrael
in faciē moyſi) Nota ꝙ Exodi.xxxij.dici/
tur ꝙ ex colloquio dei
in monte ſynai facies
moyſi fuit facta quaſi
cornuta nō ꝙ fuiſſent
realia cornua.ſed qua
ſi quidā radij ꝓceden/
tes ſurſum angulariť
ī figura cornuū. Et dř
ibidē ꝙ filij iſrael non
potuerūt intendere in
faciē eius. Et cū debe
ret eis loq̄ oportebat
ꝙ velamē apponebat
ante faciem eius. Et
hoc (propter gloriā)
.i.claritatem (vultus
eius que euacuať) q̄a
illa gloria in moyſe nō
diu ꝑmanſit ſ₃ trāſiuit
(quō non magis mini
ſtratio ſpūs) id ē noui
teſtamēti (erit in glo/
ria) ſupple eterna (nā
ſi miniſtratio dānatio
nis).i.veteris legis q̄
ideo diciť miniſtratio
damnationis eo ꝙ nō
poterat ab ea ſaluari.
(in gloria ē.multo ma
gis miniſterium iuſti/
cie) id eſt legis euan/
gelice (abundat ī glo/
ria) id eſt perducit ad gloriam.

mortis lřis deformata ī lapi
dibus fuit in glřia.ita vt nō
poſſent intēdere filij iſrael ī
faciē moyſi ꝓpť glřiam vul/
tus ei⁹ q̄ euacuať.quō ñ ma
gis miniſtratio ſpūs erit in
glřia. Nā ſi miſtratio dānati
onis ī glřia ē mltomagis abū
dat miniſteriū iuſticie ī glřia

Dominica.xiij.Gal.iij.

Brae dicte

ſunt ꝓmiſſiōes ⁊ ſe-
mini ei⁹. Nō dicit ⁊ ſemini-
bus q̄ſi ī multis.ſ₃ q̄ſi ī vno
et ſemini tuo q̄ eſt xp̄s. Hoc
āt dico teſtamētū ꝯfirmatū
a deo q̄ poſt quadringētos
et triginta ānos facta ē lex
non irritum facit ad euacu-
andam ꝓmiſſionem. Nā ſi
ex lege hereditas.iā ñ ex ꝓ

Brae dicte ſunt ꝓmiſſiōes ⁊c̄. Añ
a initiū illi⁹ epl'e ſcribit ſctūs paul⁹
dicēs. Scriptū eſt. Geñ.xv. Credi
dit abraā deo ⁊ reputatū ē ei ad iuſticiam
Tūc ſequiť epl'a pñs (Abrae dicte ſunt ꝓ
miſſiōes ⁊c̄.) Ubi notādū ꝙ galathe gen
tiles fuerūt greci.⁊ ꝑ apl'm paulū ad fidē
xp̄i cōuerſi ſunt. Et recedente ab eis apl'o
ꝑ pſeudo apl'os fuerūt ſeducti et decepti.
ita ꝙ ad obſeruationē legaliū veteris te/
ſtamenti verterenť.quaſi ꝑ fidē xp̄i abſq₃
legalium obſeruatione ſaluari nō poſſent
qđ falſum eſt. Quos apl's ad verā fidem
reuocat in epl'a hodierna dicēs (Fratres
Abrae dicte ſunt) ſupple a deo (ꝓmiſſio/
nes) eterne (⁊ ſemini eius) ſc₃ xp̄o quia
ꝑ eū ꝓmittebať danda benedictio vt pz
Gene.xxij. In ſemine
tuo bñdicenť oēs gen
tes (nō dicit ⁊ ſemini/
bus q̄ſi in multis ſed
q̄ſi in vno ⁊ ſemini tuo
q̄ eſt xp̄s) Ain. Illa ꝓ
miſſio abrahe impleta
fuit qñ xp̄us ex maria
ꝟgine nat⁹ fuit.⁊ poſt
xp̄i aduentum ceſſauit
lex in cerimonijs et fi/
guris (Hoc autē dico
teſtamentū cōfirmatū
a deo) id eſt promiſſi/
ones ille per modum
teſtamenti ſunt confir
mate a deo cum iura/
mento diuino. vt patz
Geñ.xxij. Per memet
ipſū iuraui dt dñs ⁊c̄.
Uincenti⁹. Teſtamen
tum diciť ſcriptura au
tentica voluntate teſta
toris ⁊ teſtiū roborata
Et quia promiſſio illa
fuit iuramento dei fir/
mata. ideo bene diciť
teſtamentu₃ (que poſt
quadringentos et tri/
ginta annos facta ē)
ideo ſic littera conſtru
enda eſt. lex que poſt
quadringentos ⁊ triginta annos facta ē.
id eſt data eſt in monte ſynai a ꝓmiſſione
abrae ipſi moyſi. ⁊ ꝑ tantū tp̄s fuerūt filij
iſrael in egypto. vt hř Exo.xij. Illis ānis
expletis eadē die egreſſus ē oīs exercit⁹.
Cōputanť aūt hi āni a ꝓmiſſione prima
facta abrae vſq₃ ad dationē legis (nō irri
tū facit ad euacuādā ꝓmiſſionē) Ly.i.nō
euacuat ꝓmiſſionē abrae factā q̄ſi irritam
qđ tñ faceret ſi dareť hereditas ⁊ bñdictō
ex lege (nā ſi ex lege hereditas).i. hřitu/
do eťna (iā nō) eſſet (ex ꝓmiſſione) ⁊ ita
euacuareť ⁊ fruſtrareť ꝓmiſſio facta abra
he. ꝙ autē hoc non eſt hoc ꝓbat dicens.

(Abrae aũt per repromiſſionẽ donauit de us)ſupple btitudinẽ ⁊ gloriã ⁊ bñdictio nẽ nõ ꝓpter legẽ. ſ ꝓpter ꝓmiſſionẽ hoc ẽ ꝓpter fidẽ xp̃i ſepe ꝓmiſſi. quia abraã hoc credidit quod deus ſibi ꝓmiſit. ⁊ ſic patꝫ ꝙ omnes antiqui qui iuſtificati ſunt ex ipſa fide chriſti iuſtificati ſunt et non propter opa legis. Nã ipſi cre diderũt hoc futurũ qđ nũc credim⁹ ꝑteritũ et ideo iuſtificati ſunt et non ꝓpter legem. quia abraam iuſtificatus ẽ ⁊ legẽ tñ nõ habuit. qꝛ multo tpe ante legem vixit. Vñ Bernar. di. Multi ante ſaluatoꝛis aduentũ deũ omnipo tentẽ timentes et dili gentes ſue ſalutis gra tiſſimũ ꝓmiſſoꝛem cre dentes. in ꝓmiſſione fi delium ſperantes cer tiſſimũ redemptoꝛẽ in hac fide ⁊ expectatõne ſaluati ſunt. Vñ Aug. Nemo liberat̃ a dãna tione que facta eſt per adã. niſi p fidẽ dñi nr̃i ieſu xp̃i (qđ igit̃ lex) Ly. i. ad quid fuit vti lis. q. d. quia ergo lex nõ iuſtificauit. ſed ſo la fides. quare ergo po ſita eſt ⁊ data. Ad hoc rñdet̃ ꝙ tñ nõ inuti liter data eſt (ꝓpter trãſgreſſiones poſita eſt). i. ꝓpter punitiones peccatoꝝ quia in lege determinant̃ graues pene ꝓ determi natis vicijs quarũ terroꝛe cohibebant̃ ho mines a peccatis (donec veniret ſemen) .i. xp̃s (cui). i. de quo (ꝓmiſerat) vt patet Gen. xxij. In ſemine tuo bñdicent̃ oẽs gentes (oꝛdinata per angelos). i. miniſte rio angeloꝝ. Ly. lex eñ nõ fuit data ĩme diate a deo ſ p angelũ qui loquebat̃ moy ſi in monte ſynai (in manu mediatoꝛis) .i. in ptãte xp̃i. vt ſcꝫ duraret q̃tum vellet qꝛ venit in mundũ qñ ſibi placuit nõ ſtari poſt hoĩs caſum (mediatoꝛ aũt vni⁹ nõ ẽ)

miſſiõe. Abrae aũt p repro miſſionẽ donauit ds. Quid igitur lex ꝓpter trãſgreſſio nẽ poſita ẽ. donec veniret ſe men cui ꝓmiſerat oꝛdinata per ãgelos ĩ manu mediato ris. Mediatoꝛ aũt vni⁹ nõ eſt de⁹ aũt vn⁹ ẽ. Lex ergo aduerſus ꝓmiſſa dei abſit. Si eñ data eſſet lex q̃ poſſꝫ viuificare. ṽe ex lege eẽt iu ſticia. Sꝫ ↄcludit ſcriptura oĩa ſub pctõ. vt ꝓmiſſo ex fi de iħu xp̃i daret̃ credentib⁹

Dominica. xiiij. Gal. v.

Piritu am bulate et deſideria carnis nõ ꝑficietis. Caro eñ ↄcupiſcit aduerſus ſpm̃. ſpi ritus aũt aduerſus carnem

ſ, duoꝝ extremoꝝ q̃ cõiungit (deus autẽ vnus ẽ) ſcꝫ xp̃s qui eſt vnus cũ pr̃e ⁊ ſpũ ſancto. ⁊ hoc eſt ſm diuinã naturã. Et eſt etiã mediatoꝛ dei ⁊ hoĩm recõcilians ho mines deo patri. ⁊ hoc ſm humanã natu ram (lex ergo aduer ſus ꝓmiſſa dei abſit) Vin. q. d. nullo modo lex fuit ↄtra ꝓmiſſa dei q̃uis ꝓmiſſio fuit per fectioꝛ q̃lex (Si enim data eſſet lex que poſſꝫ viuificare) id eſt vitaꝫ eternam conferre (ve re ex lege eſſꝫ iuſticia) et non ex promiſſione abrahe (ſed concluſit ſcriptura) id ẽ lex moy ſi. que eſt lex ſcripta. (omnia ſub peccato) Lyra. inquantũ oſten debat peccatũ nec ta men mundabat (vt ꝓ miſſio) eterne beatitu dinis (ex fide ieſu xp̃i daretur credentibus) Lyra. fide foꝛmata q̃ facit tendere in deum.

ſ Piritu ambu late et deſi. ⁊c̃. Ante initium illi⁹ epiſtole ſcribit ſan ctus Paulus dicens. Omnis lex in vno ſer mone implet̃. Diliges primũ tuũ ſicut teipm̃ Tunc ſequit̃ preſens epiſtola. Vbi notã dum ꝙ epiſtola hodierna ⁊ euangeliũ ho diernũ in hoc concoꝛdãt. quia ſicut euan gelium dicit de decem lepꝛoſis qui ſunt a xp̃o mũdati. Sic ep̃la enumerat opa car nis q̃ leprã ſpũalem q̃ hoꝛribilioꝛ ẽ lepra coꝛpoꝛali inducũt. Hoꝛtat̃ aũt nos ap̃ls in hac ep̃la vt caute ambulem⁹ di. (Spũ ambulate) Vin. i. ſm ſpm̃ diuinum opera vr̃a facite (⁊ deſideria carnis). i. delecta tiones ⁊ ↄcupiſcẽtias que caro ſuggerit (nõ ꝑficietis) id eſt ope nõ implebitis (ca ro eñ concupiſcit aduerſus ſpiritũ) Lyra id eſt ſenſualitas contra rõnẽ (ſpirit⁹ au tem) ſupple econuerſo (aduerſus carnẽ.

Hec enĩ ſibinuicẽ aduerſant vt nõ q̃cũqꝫ vultis faciatis Q̃ ſi ſpũ ducemini nõ eſtis ſub lege. Manifeſta aũt ſunt opa carnis. q̃ ſũt fornicatio immũdicia. ĩpudicicia luxuria. idoloꝝ ſuitꝰ. veneficia. ĩimicicie. ꝯtẽtões. emulationes. ire rixe. diſſenſiões. ſecte. ĩuidie. homicidia. ebrietates. comeſatiões. ⁊ his ſimilia. Que p̃dico vobis ſicut p̃dixi qm̃ q̃ talia agũt regnũ dei nõ ꝯſequẽtur. Fructꝰ aũt ſpũs ẽ charitas. gaudiũ. pax. patiẽtia. lõganimitas. bõitas. benignitas. mãſuetudo. fides modeſtia. cõtinẽtia. caſtitas aduerſꝰ huiuſmodi ñ ẽ lex. Qui aũt ſũt xp̃i carnẽ ſuã crucifixerũt cũ vicijs ⁊ cõcupiſcentijs.

(Hec enĩ ſibinuicẽ aduerſant) ſcꝫ caro ⁊ ſpũs. Caro enĩ natione terreſtris. Spũs aũt celeſtis. ⁊ dũ vnũqḋqꝫ ad patriã ſuaꝫ tendit ſit pugna vehemẽs intantũ (vt nõ q̃cunqꝫ vultis) ſm rõnẽ. illa faciatis. impediti motu ſenſualitatis (ꝙ ſi ſpũ duceminí) Ly. ſequẽtes ĩſtinctũ ſpũſſancti (nõ eſtis ſub lege) Gor. q̃ mala agentibꝰ poſita eſt vt puniant ꝓ exceſſibus ſuis (manifeſta autem ſunt opa carnis) quia ſunt ſenſibilia (q̃ ſunt fornicatio) Ly. ꝯcubitum ad cõcubitũ ſoluti cuꝫ ſoluta (immundicia). Gor. i. penã ꝯ naturaꝫ qḋ eſt innoĩabile (impudicitia) hoc ẽ in geſtibus vel actibus. vel oſculis vel alijs circũſtantijs illicitis (luxuria) eſt nomẽ generale ad vicium illud (ydoloꝝ ſeruitꝰ) Ly. vtpꝫ de ſalemone. iij. Regũ. xi. q̃ ex ardore libidinis cũ mulieribꝰ altenigenis motus fuit ad ſequendũ deos earũ (veneficia) Ly. i. ſortilegia q̃ rõe libidinis ſolẽt fieri (inimicicie) Ly. i. latentes animo (contentiones) in verbis clamoroſis (emulatões) in factis (ire. rixe) in affectu nocendi. vt qñ ſeinnicẽ ꝑcutiunt vel ledũt (diſſenſiones). i. qñ fieri ꝑtes incipiunt ⁊ ſciſmata (ſecte). i. hereſes (inuidie) in animo (homicidia) in facto (ebrietates) Gor. i. aſſidue potationes quo ad ſupfluitatẽ in potu (comeſationes) ſuperflue quo ad cibũ (⁊ his ſimilia) ad que caro ẽ prona. ſicut veſtimentoꝝ ⁊ lectoꝝ ⁊ mollicies balneorum. ⁊ ſic de alijs (que predico vobis) ſcꝫ anteq̃ꝫ veniet dies iudicij. quia tunc penitere nõ poteritis (ſicut predixi) vobis ante hanc epiſtolã (quoniaꝫ qui talia agũt) id eſt aliquid hoꝝ (regnũ dei nõ ꝯſequentur) Ãn. ex hoc ſequit ꝙ illa peccata iam enumerata in littera ſunt peccata mortalia. quia nihil ſeparat a deo niſi mortale peccatũ. Poſt hoc deſcribit vitã ſpiritualem dicẽs (fructus autem ſpũs) id eſt opera ſpirituſſancti (eſt charitas) ſine qua ea que ſequuntur nõ valent. ideo p̃ponitur (gaudium) id eſt puritas conſcientie ⁊ exultatiꝯ mẽtis. ⁊ hec eſt digna leticia (pax). i. concordia ad ꝓximũ quando ſe nõ inquietant ⁊ turbant (patientia) ſcꝫ in tollerantia aduerſitatum (longanimitas) ſcꝫ in expectatõne premioꝝ (bonitas). i. dulcedo animi interiꝰ (benignitas). i. largitas rerũ oſtendens bonitatem animi Job extra ꝑ opera (mãſuetudo) ꝙ eſt tractabilis ⁊ cõnerſatiuꝰ cũ alijs (fides) id eſt certitudo de inuiſibilibꝰ vt credat omnia credenda ⁊ nõ alia (modeſtia) vt homo ſeruet modum in dictis in factis ⁊ in omnibus agendis (continentia) vt homo etiaꝫ aliquando a licito ſe abſtineat propter deum. (caſtitas) vt recte vtatur licitis. vt vxore et huiuſmodi. (aduerſus huiuſmodi) ſcilicet opera (nõ eſt lex) quia iuſto nõ eſt lex poſita. ſed malis impoſita eſt lex. vt iniquitas eorũ per penas legis puniat ſed bonis impoſita ẽ crux xp̃i. ergo dicit (qui autẽ ſunt chriſti) id eſt boni chriſti imitatores (carnem ſuam crucifixerunt) id eſt chriſto crucifixo ſe conformauerũt affligendo carnẽ ſuam cum vicijs et concupiſcentijs) Lyra. ita ꝙ concupiſcentie ⁊ vicia mortua ſunt in eis.

Dñica q̄ndecima. Gal. vj

Si ſpiritu vi/

uimus ſpū ⁊ ambule
mus. Nō efficiamur inanis
glorie cupidi inuicem ꝓuo/
cantes. inuicem inuidētes.
Frēs etſi p̄occupatus fuerit
hō in aliq̊ delicto vos q̄ ſpi
ritales eſtis huiuſmodi in/
ſtruite in ſpū lenitatis. conſi
derans teip̄m ne ⁊ tu tēpte/
ris. Alter alteri⁹ onera por/
tate. ⁊ ſic adimplebitis legē
xp̄i. Nam ſi q̄s exiſtimat ſe
aliq̄d eſſe cū nihil ſit ipſe ſe
ſeducit. Opuſ aūt ſuū ꝓbet
vnuſq̄ſq̧. et ſic in ſemetipſo
tm̄ gloriā habebit ⁊ nō in al
tero. Unuſq̄ſq̧ em̄ on⁹ ſuū
portabit. Cōmunicet autē
his q̄ cathezíſat verbo ei q̄
te cathezíſat in oībus bonis
Nolite errare. deus nō irri/
detur. Que em̄ ſemiauerit
hō hec ⁊ metet qm̄ q̄ ſemiat
in carne ſua. de carne et me/
tet corruptionē. Qui autē

Si ſpiritu viuim⁹ ſpiritu et ꝛc. Ad
f initiā illi⁹ ep̄le ſcribit ſctūs pau/
lus di. Qui ſunt xp̄i carnē ſuam
crucifixerūt cū vicijs ⁊ cōcupiſcētijs. Tūc
ſtatim ſequit̄ ep̄la p̄ñs q̄ cū euāgelio ho/
dierno concordari pōt
hoc mō. In euangelio
d̄r. Nemo pōt duobus
dñis ſeruire. Duo dñi
ſunt caro et ſpūs. In
ep̄la x̄o d̄r q̄lit̄ ſpū ſit
ambulādū ⁊ nō ſm̄ car
nē. Itē in euāgelio ꝓ/
hibet̄ ſollicitudo vite
p̄ñtis. In ep̄la horta/
mur ad opa ſpūs viui
ficantis. Un̄ ap̄lus di
cit (Fratres ſi ſpū viui
mus). i. ꝑ ſp̄m ſanctū
(ſpiritu ⁊ ambulem⁹)
ſequēdo inſtinctū ſpi/
ritusſancti in opibus
nr̄is vel dictamē recte
rōnis. Et q2 bonū op⁹
ꝓut frequēter eſt occa
ſio vane glorie. iō ſub
dit (nō efficiamur ina/
nis glorie cupidi inui
cem ꝓuocantes) Ly/
ra. verbis iniurioſis.
(inuicē inuidentes)
de bonis ꝓximoꝝ do/
lentes. poſt hoc ap̄lus
inducit nos ad mutuā
ſupportationē dicens.
(Frēs ⁊ ſi p̄occupat⁹
fuerit hō) Ly. per ali/
quā paſſionē inſurgen
tem vel ꝑ aliquā igno
rantiā (in aliquo deli
cto) Ubi ſciendum ꝙ
peccatū ē perpetratio
mali ⁊ delictū deſertio
boni (voſq̄ ſpiritales
eſtis). i. ꝑfectiores in
vita ⁊ ſcia (huiuſmodi īſtruite). i. ad bo/
num reducite (in ſpū lenitatis). i. rōnabi
liter ⁊ leniter nō in impetu furoris (conſi
derans teip̄m). i. fragilitatē ꝓpriā (ne et
tu tēpteris). i. in ſimile pctm̄ cadere per/
mittaris ſicut petrus cadere ꝑmiſſus eſt.

vt ſciret cōpati caſib⁹ ſubditoꝝ (Alter al/
terius onera portate). i. īfirmitates mu/
tuas ⁊ labores ſubueniēdo mutuo (et ſic
adimplebis legē xp̄i) q̄ eſt lex charitatis.
Hor. Lex eī moyſi fuit lex t̄ror̄. lex xp̄i lex
amoris. Un̄ Aug. bre/
uis differentia legis ⁊
euāgelij timor ⁊ amor
(Nā ſi q̄s exiſtimat ſe
aliq̄d eſſe). i. magnum
q̄d de ſe ſentiēs in ſu/
perbia (cū nihil ſit) de
ſe niſi vanitas ⁊ pctm̄
vt pz. i. Cor. iiij. quid
habes qd̄ nō accepiſti
(ipſe ſe ſeducit). i. ſe/
orſum a veritate ſedu
cit. quia ꝑ hoc ī ɔtēptū
fratris ⁊ ī alia pctā ca
dit. iō ſubdit̄ (op⁹ aūt
ſuū ꝓbet vnuſq̄ſq̧). i.
diligent̄ examinet (et
ſic in ſemetip̄o tm̄). i.
in teſtimonio ꝓprie cō
ſcientie (gloriā hēbit ⁊
nō ī altero). i. in falſa
laude alteri⁹ cui nō eſt
credēdū (vnuſq̄ſq̧ em̄
onus ſuū portabit). i.
mercedē boni vel mali
opis (cōicet aūt) Ly.
. ſ. p̄lato ⁊ doctori (is)
. i. ille (q̄ cathezíſat)
. i. īſtruit (x̄bo) ſcz do
ctrine (ei q ſe). i. q̄ eū.
(cathezíſat). i. īſtruit
(ī oīb⁹ bonis) q̄ dicit
⁊ docet nō ī malis que
facit. vtz Math. xxiij.
q̄ dicūt facite. ſm̄ opa
x̄o illoꝝ nolite facere
(nolite errare) ſcz cre
dēdo ꝙ poſſitis eis cō
formari in mal' et illici
tis ſicut dicūt q̄dā q̄re
n̄ faciā h̄ exq̄ ſacerdos me⁹ facit (deus nō
irridet̄) Hor. i. nō pōt falli (q̄ em̄ ſemina/
uerit hō) in p̄ñtis vite labore (hec ⁊ me/
tet) in futura retributōe (qm̄ q̄ ſeminat ī
carne ſua) ſcz fouendo vicia carnalia (de
carne ⁊ metet corru.). ſ. pene et̄ne (q̄ autē

ſeminat in ſpū).i.in ſpūalib⁹ opſbus (de ſpū).i. ꝟtutē ſpūſſcti (metet vitā eternā) ꝓ ꝑmio (bonū aūt faciētes ñ deficiam⁹) ſcꝫ a bono inchoato (tpe em̄ ſuo metem⁹ nō deficiētes) qꝛ merces erit eterna (ergo dū tēpus habem⁹) ſcꝫ merendi qd̄ breue eſt. (opemur bonū ad omnes) ſcꝫ generalit̄ (maxime autē ad domeſticos fidei) Gor. id ē ad xp̄ianos fideles q̄ domeſtici dicunt̄. qꝛ nobiſcum ſunt de familia eiuſdē dom⁹. ſcꝫ eccl'ie q̄ domus dei eſt

Obſecro vos ne deficiatis ī ⁊c̄.
o
Ante initiū illius epl'e ſcribit ſctūs paul⁹ dicēs ipſis ephe ſijs. Vos q̄ aliqñ erat̄ longe facti eſtis ꝓpe ī ſanguine xp̄i. Tūc ſeq̄tur pñs epl'a in q̄ apl's docet nos q̄liter nō ſolum in ꝓſperitatib⁹. ſ; etiā in tribulationib⁹ a bono deficere ⁊ retro cedere non debem⁹ dicens (Frēs. Obſecro vos ne deficiat̄) Vin. ſcꝫ in fide ⁊ bonis opibus ſcꝫ me exiſtēte (in tribulationib⁹ meis) .i. in vinculis ⁊ ī carceribus (ꝓ vobis) .i. ꝓ doctrina ⁊ fide quā vobis p̄dicaui (que) ſcꝫ fides (eſt gl'ia vr̄a).i. meritū gl'ie et̄ne (hui⁹ rei gr̄a).i. ꝓpt̄ hāc cauſam ſcꝫ vt nō deficiat̄ in fide ⁊ ſanctitate vite (flecto genua mea).ſ. cordis ⁊ corpis (ad p̄rēꝫ dñi nr̄i ieſu xp̄i) Ly.i. ip̄m deuote dep̄cando (ex q̄ oīs paternitas) ſcꝫ tanq̄ȝ ab autore (in celis).i. in celeſtib⁹ angel' (⁊ in t̄ra).i. in terreſtribus hoīb⁹ (noīat̄ vt det vobis ſm̄ diuitias gl'ie ſue).i. ſm̄ abundātiam bonitatis

ſeminat in ſpiritu. de ſpiritu metet vitā eternā. Bonū āt facientes nō deficiam⁹. tpe enī ſuo nō metem⁹ nō deficientes. Ergo dū tp̄s hēmus opemur bonū ad oēſ maxie aūt ad domeſticos fidei

Dñica. xvj. Eph. iij.

Obſecro vos

ne deficiatis ī tribulatiōib⁹ meis ꝓ vobis q̄ eſt gloria vr̄a. Hui⁹ rei gr̄a flecto genua mea ad p̄rem domini nr̄i ieſu xp̄i. ex q̄ om̄is p̄rnitas in cel' ⁊ in terra nominat̄ vt det vob̄ ſm̄ diuitias gl'ie ſue ꝟtutē corroborari ꝑ ſpm̄ ei⁹ in īteriori homie habitare xp̄m ꝑ fidē in cordib⁹ vr̄is in charitate radicati ⁊ fūdati. vt poſſitiſ cō p̄hēdere cū oīb⁹ ſanctiſ q̄ ſit latitudo. lōgitudo. ſublimitas ⁊ ꝓfundū. Scire etiā ſupereminētē charitatem xp̄i vt īpleami ī oēm plenitudinē dei. Ei aūt q̄ potēs ē oīa

ſue (ꝟtutē) Ly. patiētie in aduerſis (corroborari ꝑ ſpm̄ ei⁹).i. ꝑ ſpm̄ſctm̄ (in interiori hoīe) ſcꝫ in volūtate ⁊ in intellectu. (hītare xp̄m ī cordib⁹ vr̄is ꝑ fidē) q̄ purificat habitaculū cordis vr̄i (in charitate radicati).ſ. queādmodum arbor q̄ quāto ꝓfundi⁹ figit radices in terra tanto min⁹ euellit̄ pōt (⁊ fundati) ad ſimilitudinē ſtabiliſ edificij. qꝛ quanto plus et melius dom⁹ fundat̄. tanto diutius ſtat (vt poſſitis cōp̄hendere) .i. ꝑfecte ītelligēre (cū oībus ſctīs) ſcꝫ apl'is martyrib⁹. ⁊ cōfeſſoribus. ⁊ ꝟginib⁹ ⁊ cū ꝑfectis fidelib⁹ (q̄ ſit) Gor. i. quāta debꝫ eſſe (latitudo) charitatis qꝛ in extēſione vſq; ad inimicos. vt pꝫ Math. v. Diligite īimicos veſtros (longitudo) ſcꝫ charitatis. qꝛ in ꝑſeuerantia meritoꝝ. vt pꝫ Math. x. Qui aūt pſeuerauerit vſq; in finē. hic ſaluus erit (ſublimitas) ſcꝫ charitatis. qꝛ in intētione celeſtiū p̄mioꝝ. vnde Coll'. iij. Que ſurſū ſunt q̄rite. (⁊ ꝓfundū) ſcꝫ charitatis. qꝛ ī hūilitate et cōſideratiōe iudicioꝝ dei. vñ pſ. xxxv. Iudicia dei abyſſus multa. Item oro vt poſſitis. (ſcire) id ē intelligere (etiā ſupeminētē charitatē xp̄i) qꝛ aīaꝫ ſuā ꝓ nob̄ poſuit. vtꝫ Io. xiiij. Maiorē charitatē nemo hꝫ vt aīam ſuā ponat q̄s ꝓ amicis ſuis (vt īpleamini in oēm plenitudinē dei) Vin. in oī fructu iuſticie in p̄ſenti. ⁊ tandē om̄i fructu glorie in futuro (ei aūt).i. deo p̄ri (qui potēs eſt omnia facere) id eſt omnipotens eſt.

facere abundanter ꝙ peti/
m⁹ aut ītelligim⁹ ſm ꝟtutē
q̄ opat̄ i nob̄ ipi glīa i ecclīa
et i xp̄o ieſu i oēs gn̄atōnes
ſeculi ſeculoꝝ. Amen.

Dñ̄. xvij. Ephe. iiij.

Obſecro vos
itaq̄ ego vinct⁹ i dn̄o vt di
gne ambuletis vocatōe q̄ vo
cati eſtis cū om̄i humilitate
et māſuetudine. cū patiētia
ſupportātes inuicē i charita
te. Solliciti ſeruare vnitatē
ſpūs i vīculo pacis Unum
corp⁹ ꝛ vn⁹ ſpūs ſicut voca
ti eſtis i vna ſpe vocatiōis
vr̄e. Unus dn̄s vna fides.
vnū baptiſma. vn⁹ d̄s ꝛ pr̄
oīm q̄ ſup oēs ꝛ p oīa ꝛ i oī/
b⁹ nobis. Qui ē benedictus
in ſecula ſeculorum. Amen.

(ſupabundanter) Hoꝛ. i. ſupra meritū vt
pz Rom̄. viij. Nō ſunt cōdigne paſſiones
hui⁹ tpis ad futurā gloriā (ꝙ petim⁹). i.
plus ꝙ petere ſciam⁹ vel p̄ſumamus (aut
intelligim⁹). i. plus ꝙ intelligere poſſu/
mus. Nō quia noſtra
intellectio ſemp eſt fi/
nita. ſ ſuū poſſe eſt in/
finitū. igit̄ (ſm virtu/
tem) ſcʒ diuinam (que
operat̄ i nobis) Hoꝛ.
vltra quā petere p̄ſu/
memus ſcʒ vt deus hō
fieret ꝛ ꝙ p nobis mo
reretur (Ipſi) ſcʒ deo
patri ſit (gloria in ec/
cleſia) Ain. quā in ſan
guine filij ſui lauit (et
in xp̄o ieſu). i. in eius
filio (in oēs generatio
nes ſeculi ſeculoꝝ). i.
in tota congregatione
mūdi vbi vna genera
tio p̄terit et altera ad/
uenit. ꝛ ſic quodāmo/
do ſuccedūt ſecula ſe/
culis.

Obſecro vos ita
o ꝙ ego vinct⁹ ꝛc̄.
Ante initiū il/
lius ep̄le ſcribit ſctū s
paul⁹ dicēs. Deus qui
potēs eſt oīa facere ſu
perabundant̄ ꝙ peti/
mus aut intelligimus
ſm virtutē que opatur
in nobis. Tūc ſequit̄
preſens epiſtola. Notandū ꝙ preſens epi
ſtola et euangeliū hodiernū concordāt in
hoc quia euangelium dicit de hydropico
quē dn̄s ieſus xp̄s curauit. ꝛ poſt h̄ ſupbi
am phariſeoꝝ increpando concludit di
cens. Qui ſe exaltat humiliabit̄. ꝛ qui ſe
humiliat exaltabit̄. Sic ap̄lus paulus in
epiſtola hodierna docet nos humilitatē.
patientiā ꝛ manſuetudinē. ſicut in epiſto
la patebit. Ergo dicit (Fratres. Obſecro
vos itaq̄) id eſt peto dans per hoc ſuper/
bis nō ſemp imperandi poteſtatem ꝛ exer
cendi. ſed pie āmonēdi. quia ſicut Sene/
ca dicit. Generoſius eſt animus hominis
potius vult verboꝝ dulcedine duci ꝙ im
portunitate trahi. id eſt facilius duci tur/
pia āmonitione ꝙ violenter trahat̄ impe
rio ꝛ poteſtate (ego) ſcʒ paulus (vinct⁹)
id eſt ligatus in carcere. Scripſit em̄ hāc
epiſtolam de roma de/
tentus in carcere p thi
motheū diſcipulū ſuū
(in dn̄o). i. ꝓpter do/
minū (vt digne ambu
letis) pcedēdo de vir/
tute in virtutē (voca/
tione qua vocati eſtis)
ſcʒ ad fidē catholicam
p predicationes meas
(cū omni humilitate)
Ly. ſcʒ interiori ꝙtuʒ
ad cōuerſationem (et
māſuetudinē) vt tra/
ctabiles ſitis (cum pa
tiētia) aduerſoꝝ (ſup/
portātes vos inuicē)
in defectib⁹ ꝛ infirmi/
tatibus (in charitate)
ſcʒ dei ꝛ pximi (ſollici
ti) ſupple ſitis (ſerua/
re vnitatē ſpūs) id eſt
vnitatē ecclīe quā fa/
cit ſpūſſanct⁹ ꝛ p oppo
ſitū e⁹ ſciſma facit dya
bolus (in vinculo pa/
cis) ſicut em̄ vinculuʒ
corporale vnit ligata
int̄ ipm. ſic pax ꝛ tran
quillitas ſeruāt vnita
tem credētiū (vnū cor
pus) ſupple ſitis qđ ē
corpus xp̄i myſticū. ergo debemus eſſe in
charitate ſicut membra corporis (ꝛ vnus
ſpūs) Ain. i. idē velle ꝛ nolle (ſicut voca
ti eſtis i vna ſpe) ſcʒ btītudinis et̄ne (vo
cationis vr̄e) ad fidē catholicā p quā ha/
bebitis vitā eternā (vn⁹ dn̄s) ſcʒ cui ſer/
uitis (vna fides) qꝛ lʒ articuli ſint multi
in fide catholica. tn̄ vna ē fides (vnū bap
tiſma) Ain. q̄ regeneramur (vn⁹ de⁹ et pr̄
oīm) ſcʒ p creationē. ꝛ iō nemo pōt alteri
ſe p̄ferre (q̄ ē ſup oēs) ſcʒ creaturas p ex/
cellētiā (ꝛ p oīa) p gnālem reꝝ gubnatōꝫ
(ꝛ i oīb⁹ nob̄) ſcʒ fidelib⁹ ſpēlit̄ ē p grām
(q̄ eſt bn̄dict⁹ in ſcl'a ſcl'oꝝ Amen.

Dñica.xviij.j.Corinth.j.

Ratias ago

deo meo ſemper pro vobis in gr̃a dei que data ē vobis in xp̃o ieſu. q2 in omnibꝰ diuites facti eſtis in illo in omni verbo. ⁊ in oī ſcientia. ſicut teſtimoniū xp̃i confirmatū ē in vobis. ita vt nihil vobis deſit ī vlla gr̃a expectantibꝰ reuelationē dñi nr̃i ieſu xp̃i. Qui et cõfirmabit vos vſq3 in finē ſine crimine. in die aduētus domini noſtri ieſu chriſti.

Dñica.xix.Eph.iiij.

Enouamini

ſpū mentis veſtre. ⁊ induite nouū hominē q̄ ſ̃m deū creatus eſt. in iuſticia ⁊ ſctītate veritatis. ꝓpter qđ deponētes mēdaciū loq̄mini veritatē vnuſq̄ſq3 cū ꝓxi

s Ratias ago deo meo ⁊c. Añ initiū illiꝰ ep̃le ſcribit ſctūs paulus apl̃s ſalutās amicabilit̃ corinthios di. Gr̃a vobis ⁊ pax a deo patre nr̃o et dño ieſu xp̃o. Tūc ſtatim ſequit̃ p̃ns ep̃la q̄ ꝯcordat cū euāgelio hodierno in hoc. quia in euāgelio legitur de magno mandato dilectionis. qđ abſq3 dono gr̃e ꝑfici non pōt vt ergo hoc mādatū magnū īplere poſſimꝰ tūc apl̃s paulꝰ in ep̃la hodierna nos inducit ad grām obtinēdā. et ꝓncipalit̃ ꝑ gr̃arūactiões q2 gr̃arūactio ē ad plꝰ dandū īuitatio. Ergo apl̃s dt in ep̃la (Gr̃as ago) Gloſa. corde. ore ⁊ ope. Hic mos ē apl̄i. q2 fere oēs ep̃las ſuas incipit a gr̃arūactione (deo meo ſꝑ) Ly. i. oībꝰ horis mihi ad orandū cōgruis ⁊ deputatis (ꝓ vobis) ſicut ꝓ filijs meis chariſſimis (in gr̃a dei). i. ꝓpt̃ gratiam dei (q̄ data eſt vobis in xp̃o ieſu) Ain. .i. ex meritis ⁊ virtute ieſu xp̃i (q2 in oībus) ſcz ꝑtinētibꝰ ad ſalutē (diuites facti eſtis in illo) ſcz xp̃o (in oī verbo) doctrine (et in oī ſciētia). i. intelligētia ſcꝓturaꝝ (ſic teſti. xp̃i) Gor. i. teſtioniū nr̃m đ xp̃o (ꝯfir. ē ī vob) .i. a vobis firmiter retentum (ita vt nihil vobis deſit in vlla gr̃a) ad ſalutē neceſſaria (expectantibꝰ reuelationē) Gor. i. claram viſionē ⁊ cognitionē (dñi noſtri ieſu xp̃i) que erit in patria celeſti (qui ⁊ confirmabit vos) in donis collatis (vſq3 in finem). i. vſq3 ad mortē vt ſitis (ſine crimine) Ly. i. ſine peccato mortali. quia peccatum veniale nō pōt etiā a ꝑfectis omnino vitari. Unde Prouerbi. xxv. Septies in die cadit iuſtus ⁊ reſurget (in die aduentus domini noſtri ieſu chriſti) id eſt in die iudicij. quia q̄ ſine crimine mortali in die mortis inuenietur. in die iudicij ſine crimine preſentabitur.

r Enouamini ſpi mētis veſtre ⁊c. Ante initium illiuſ epiſtole ſcribit ſanctus Paulus dicens. Unus dominus vna fides. vnum baptiſma. vnus deus ⁊ pater omnium. Tunc ſequitur epiſtola hodierna. que in hoc concordat cum euangelio hodierno. quia in euangelio legitur de paralitico quez dñs curauit. Sic ī epiſtola apoſtolus monet paraliticos ī anima vt erigant̃ ſpiritualiter a paraliſī ad bona opa dicēs. (Renouamini) Lyra per gratiam dei. ſpiritu mentis veſtre) id eſt in ſpiritu que eſt mens veſtra (⁊ induite nouū hoiem) Tho. vetus homo eſt adam per quē peccatū in omnes homīes ineroiuit Sed nouus homo eſt xp̃s qui eſt primū principium innouationis et renouationis. quoniam ſicut in adā omnes moriunt̃. ita et in chriſto omnes viuificabuntur (qui) ſcilicet nouus homo xp̃s. (ſ̃m deū creatus eſt). i. a ſpūſancto conceptus eſt in vtero virginis. ⁊ de ea natus ē (in iuſticia) operis (⁊ ſanctitate) cordis. (veritatis) oris. Lyra quia nō fuit in xp̃o duplicitas vel falſitas aliqua vel hypocriſis. vt patet prima Petri. ij. qui peccatnz nō fecit nec inuētus eſt dolus in ore eius (ꝓpter qđ deponētes mēdaciū) Ly. ꝑ qđ proximꝰ đfraudat̃ (loq̄mini veritatē vnuſq̄ſq3 cū ꝓxio ſuo) ꝑ quā cū eo recte viuit̃.

mo ſuo.qm̄ ſumꝰ inuicē mē
bꝛa.Jraſcimini ꝛ nolite pec
care.Sol nͦ occidat ſup ira
cundiā veſtrā. Nolite locū
dare diabolo Qui furabat
iā nō furet Magis aūt la/
boꝛet operando manibꝰ ſu/
is qđ bonū ē vt habeat vn̄
tribuat neceſſitatē patienti
Dn̄ica.xx. Epheſ.v.

Idete itaqꝫ

quō caute ambuletis
Nō q̄ſi inſipientes ſ vt ſapi
entes redimētes tp̄s qm̄ di
es mali ſūt.Propterea noli
te fieri iꝑudētes.ſed intel/
ligētes q̄ ſit volūtas dei Et
nolite inebꝛiari vino. In q̄
eſt luxuria.ſ impleami ſpū
ſctō loquētes vobiſmetipſis
in pſalmis ꝛ hymnis ꝛ cāti
cis ſpūalibꝰ cantātes ꝛ pſal
lētes in coꝛdibꝰ veſtris dn̄o
Gꝛatias agentes ſemper ꝓ
omnibus in nomine domi/

(qm̄ ſumꝰ inuicē mēbꝛa)Ain.nā vnū mē
bꝛū nō decipit alterū in eodē coꝛpe. ſ plꝰ
ꝯdolet ꝛ adiuuat alterū.Sic ꝙ os ſeruit
capiti.oculi pedibꝰ.ꝛ ſic de alijs mēbꝛis.
(Jraſcimi)cōtra peccantes(ꝛ nolite pec
care)nimis aſpere ar/
guendo.vn̄ Eccs. vij.
Noli eē iuſtꝰ multum
(Sol nō occi. ſu. ira.
veſtrā).i.nō duret vſ/
qꝫ a d occaſū ſolis(no
lite lo.da.diabo.)Ai.
.ſ.in ira pſeuerādo (q̄
furabat)Ly. an̄ con/
uerſionē de erroꝛe gen
tili(iā nō furet).ſ.xp̄i
anitatis tpe(magꝭ aūt
la.ope.manibꝰ ſuis.)
Hoꝛ.Unuſq̄ſqꝫ mani/
bus ſuis diligenter et
ſtrenue. qꝛ q̄ nō labo/
rat nō manducet.(qđ
bonū eſt).i.vtile ꝛ ho
neſtū(vt habeat)non
tm̄ vn̄ viuat.ſed ꝛ(vn/
de tribuat neceſſitatē
patienti).i.indigēti.
Jdete itaqꝫ q̄
v mō caute am.
ꝛc̄.An̄ initiuꝫ
illius epl'e ſcribit ſcūs
Paulꝰ di.Surge qui
doꝛmiſ ꝛ exurge a moꝛ
tuis ꝛ illūinabit te xp̄c
Tūc ſequit epl'a ho/
derna q̄ cōcoꝛdat cuꝫ
euangelio hodierno.
Nā in euāgelio legit
de nuptijs ꝛ quō q̄daꝫ
q̄ nō fuit indutꝰ veſte
nuptiali.traditꝰ fuit
ad tenebꝛaſ exterioꝛeſ
Sic in epiſtola p̄ſenti apoſtolus paulus
monet nos vt caute ꝛ ſapienter ambule/
mus ad illas nuptias de quibꝰ dicit euā
gelium ne veſtem nuptialem ſine qua ad
tenebꝛas exterioꝛes ꝓijciamur pdamus.
dicens(Fratres)Hoꝛ.id eſt filij eiuſdem
ſcꝫ patris dei.ꝛ eiuſdem matris.ſ. eccle/
ſie(Uidete)Hoꝛ. oculo interioꝛi.nō tm̄
exterioꝛi(quō caute ambuletꝭ)ꝓpter vie

picula que ſunt multa ꝛ varia(Nō q̄ſi in
ſipientes.ſ vt ſapientes)in oībus ꝓui/
dentes(redimētes tp̄s)Ly.ſ.bonis ope
ribꝰ inſiſtentes(qm̄ dies mali ſunt)Ai.
dies ſm ſe boni ſūt ꝛ a deo p oīa bene oꝛ
dinati. ſ dicunt mali
occaſionaliter. vl' p ac
cidens ꝓpter miſeriaꝫ
ꝛ penalitatē quas pa/
tiunt hoīes diebꝰ iſtꝭ
vel ꝓpter peccata vel
maliciaſ hoīm q̄ ſuper
abundant diebꝰ iſtis.
Quia iā totuſ mundꝰ
in maligno poſitꝰ eſt.
(ꝓpterea)qꝛ dies ma/
li ſunt(nolite fieri im
pꝛudentes ſ intelligē
tes q̄ ſit volūtas dei)
Ain.vt ſm illā opemi
ni vt ſic voluntas vr̄a
diuine voluntati ꝯfoꝛ
met.(ꝛ nolite inebꝛia
ri vino.)Ain. i. vltra
neceſſitatē ꝛ menſurā
vti vino(in quo eſt lu
xuria).ſ.nō foꝛmalit.
ſ effectiue ꝛ cauſaliter
vt patuit in loth. q̄ pꝰ
vinū cōmiſit inceſtum
vt ptꝫ Gen̄.xix.(ſ im/
pleamini ſpūſctō)Ly.
qui datur ſobꝛijs ꝛ ca
ſtis (loquentes vobiſ
metipſis)Aincen. id ē
inſtruentes nō ſolum
alios. ſed etiam voſ/
metipſos.(ī pſalmis)
id eſt verbis ſacre ſcri
pture de laude dei.(ꝛ
canticis ſpiritualibꝰ)
id eſt. in verbis ſacre
ſcripture de gaudijs eternis tractantibꝰ
(cantantes ꝛ pſallentes in coꝛdibus ve/
ſtris domino)Ain.id eſt ad honoꝛē dn̄i.
(gratias agentes ſemp ꝓ oībus).ſ.do/
nis qꝛ gratitudo beneficij accepti diſpo/
nit ad receptionem alterius(in noīe do/
mini noſtri ieſu xp̄i)Hoꝛ.id eſt ad exalta
tionē domini noſtri ieſu xp̄i.qꝛ dicit dn̄s
ꝓpter poteſtatē.nr̄ ꝓpter charitatē. ieſus

ꝓpter ſalutē.xp̄s ꝓpter benignitatē (deo
ꝛ patri).ſ.deo ꝑ creationē.patri ꝑ guber/
nationē ꝛ cōſeruatōnē (Subiecti inuicē)
nō ſolū ſubditi p̄latis hūiliter ꝛ cū timo/
re obediēdo.ſ; etiā p̄lati humiliter ꝛ cū ti/
more curā eoꝝ ſollici
te gerendo (in timore
xp̄i.) qui eſt cuſtodia
omniū p̄dictoꝝ.

Confortamini
in dn̄o ꝛ in po
tentia virtut̄
eius ꝛc̄. An̄ initiū illi/
us ep̄le ſcribit. s. pau
lus in eod̄ ca.di.Ser/
ui obedite dn̄is vr̄is
carnalib⁹ cū omni ti/
more ī ſimplicitate coꝛ
dis veſtri ſic̄ xp̄o. Nō
ad oculū ſeruientes.
q̄ſi hoīb⁹ placētes.ſ;
vt ſerui xp̄i facientes
voluntatē dei ex anīo
cū bona voluntate ſer
uientes ſicut dn̄o ꝛ nō
hoībus. Tunc ſequit̄
pn̄s ep̄la in qua ap̄ls
nos inſtruit de bello ꝛ
armis contra dyabolū
q̄ nos multipliciter ī/
pugnat dicēs (Cōfoꝛ/
tamini in domīo) Hoꝛ
ra.cōtra bellū diaboli
(ꝛ in potentia virtut̄
eius) Ipſe em̄ dat vir
tutem ꝛ foꝛtitudinem
plebi ſue (induite vos
armaturā dei) Li.idē
virtutib⁹ q̄ ſunt arma
militū xp̄i (vt poſſit̄ ſtare) abſq; caſu pec
cati moꝛtalis (aduerſus īſidias diaboli)
qui eſt mille artifex (qm̄ nō ē nobis collu
ctatio aduer.carnē ꝛ ſanguinē).i. aduer
ſus homines q̄ ſunt caro ꝛ ſanguis ꝛ per
cōſequens viſibiles (ſ; aduer.pꝛinci.ꝛ po
teſtates) Uin. per pꝛincipes intelligunt̄
mediocres demones qui pꝛeſunt minoꝛi/
bus.ꝛ per poteſtates intelligunt̄ maio/
res demones. Nā de ſingulis oꝛdinibus
ceciderūt aliq̄ in q̄b⁹ naturalia remanſe/
rūt integra vt dicit Dyoniſi⁹ in de cele/

ni nr̄i ieſu xp̄i do ꝛ pr̄i. Sub
iecti inuicē in timoꝛe xp̄i.

Dn̄ica.xxi. Eph.vi.

Confoꝛtami
in domino ꝛ ī potē
tia v̄tutis ei⁹. Induite vos
armaturā dei vt poſſitis ſta
re aduerſus inſidias diabo
li. Qm̄ nō ē nobis collucta
tio aduerſus carnē ꝛ ſangui
nē ſed aduerſus pꝛīcipes et
poteſtates.aduerſ⁹ mūdi re
ctoꝛes tenebraꝝ haꝝ ꝯ ſpūa
lia nequitie ī celeſtib⁹. ꝓpte
rea accipite armaturam dei
vt poſſitis reſiſtere in die
malo et in omnibus perfe
cti ſtare. State ergo ſuccin
cti lumbos veſtros in veri
tate ꝛ induite loꝛicam iuſti/
cie et calciati pedes in pꝛe
paratione euangelij pacis

ſti hierarcha. Et inferioꝛes demones ob/
ediunt ſuperib⁹ vt magis poſſint nocere
hominib⁹ (aduerſus mundi rectoꝛes).i.
aduerſus demones q̄ regunt mundū.id ē
mundialiter viuentes (tenebꝛarū harū)
ſc; q̄ homines mundi
ales habent tenebꝛo/
ſas animas ꝛ ſunt ī te
nebꝛis vicioꝝ ꝛ ꝑdu/
cent̄ poſt hec ad tene
bꝛas exterioꝛes (con/
tra ſpiritualia nequi/
cie).i.cōtra malignoſ
ſpiritus (in celeſtib⁹)
id eſt exiſtētes in h̄ ae
re caliginoſo de q̄bus
dicit̄ Mat.xiij. Aues
celi comederunt illud
ſcilicet ſemen ſemina/
tum.id eſt verbum dei
(ꝓpterea accipite ar/
maturā dei) id eſt vir/
tutes quibus deus ſu
os milites armat. Nō
armaturam mundi.q2
cum hoſtes ſint ſpiri/
tuales nihil valet con
tra eos armatura coꝛ/
poꝛalis (vt poſſitis re
ſiſtere) Ly.inſultibus
demonū (in die malo)
id eſt in pꝛeſenti vita.
vbi imminet pugna tē
tationum (ꝛ in omni/
bus) tam pꝛoſperis q̄
aduerſis (perfecti ſta
re) ita ꝙ non franga/
mini in aduerſis: nec
eleuamini in pꝛoſpe/
ris (ſtate ergo ſuccincti lūbos veſtros) id
eſt carnales concupiſcentias cingulo ca/
ſtitatis frenantes (in veritate) Hoꝛ.nō ſi
mulatoꝛie vt hypocrite qui ſunt quaſi vir
gines fatue habentes vaſa ſine oleo (in
duti loꝛicam iuſticie) Lyra.ſicut em̄ loꝛi/
ca cooperit totum coꝛpus.ſic iuſticia red
dit vnicuiq; debitum (ꝛ calciati pedes)
.i.affectiones ſint munite virtutibus.ne
a vicijs deturpent̄ (in pꝛeparatione euan
gelij pacis) vt ſitis pꝛeparati ad pꝛedicā/
dum euangelium chꝛiſti q̄ annunciat pa/

In omib⁹ ſumentes ſcutū fi
dei in q̄ poſſitis oīa tela ne:
q̄ſſimi ignea extinguere. Et
galeā ſalutis aſſumere ꝛgla
diū ſpūs quod ē ꝟbū dei.

Dominica. xxij. Phil'. j

Onfidimus
in dn̄o ieſu. qꝛ q̄ ce:
pit in vobis opus bonū ꝑfi:
ciet vſq3 in diē xp̄i ieſu. Sic
ē mihi iuſtū h̄ ſentire ꝓ om̄i
bus vobis. eo ꝙ habeā vos
in corde ꝛ ī vicul' meis. ꝛ in
defenſiōe ꝛ ī ꝯfirmatiōe euā
gelij ſocios gaudij mei om̄s
vos eſſe. Teſtis eni mihi eſt
deus quō cupiā vos om̄s in
viſceribus ieſu xp̄i. Et hoc
oro vt charitas vr̄a magis
ac magis abūdet in om̄i ſci
entia ꝛ in omni ſenſu vt pro
betis potiora. vt ſit' ſinceres
ꝛ ſine offēſa ī diē xp̄i. Reple:
ti fructu iuſticie ꝑ ieſu3 xp̄m

cem eternā (in omnib⁹) Hor. ſ. p̄lijs ſiue
illatis a carne. ſiue a mundo ſiue a diabo
lo (ſumentes ſcutum fidei) Ein. i. fidem
p ſcuto. de quo dr̄ p̄s. xc. Scuto circūda
bit te veritas ei⁹. Sicut em̄ ſcutū primo
recipit ictus. ſic prime
impugnationes ſūt ex
parte fidei. Itē ſcuto
ꝓtegit' ſiniſtra ps cor
poris. Sic fides hab3
ſolū ꝓtegere in hac vi
ta qꝛ nō erit fides poſt
hanc vitā (in q̄ poſſit'
om̄ia tela nequiſſimi)
Hor. i. acutas tentati/
ones diaboli (ignea)
id eſt de vicio ad viciū
inflamantia (extingue
re) id eſt ſupare (ꝛ ga/
leā ſalutis aſſumite) i.
charitatē. qꝛ ſicut ga/
lea ſupponit' alijs ar/
mis. ſic charitas alijs
virtutib⁹ p̄ponit'. (et
gladiū ſpūs) . i. gladi
um ſpūalē (qd̄ ē ꝟbu3
dei) qꝛ ꝑcuſſus verbo
dei diuidit' a mūdo de
hoc gladio dr̄ Mat. x.
Non veni mittere pa/
cem ſ3 gladium ꝛc̄.
C Onfidim⁹ in
dn̄o ihesu ꝛc̄.
Ad initiū illi
us epiſtole ſcribit ſan
ctus Paul⁹ ſalutādo
philip. di. Gratia vob̄
ꝛ pax a deo patre nr̄o
ꝛ dn̄o ieſu xp̄o. Tūc ſe
quit' epl'a pn̄s Ubi no
tandū ꝙ epl'a p̄ſens et
euangeliū hodiernū cōcordant. Quia in
euāgelio monemur ad habendā charita/
tē. Nō vt tm̄ bn̄ faciam⁹ ꝓximo. ſ3 etiā di
mittamus iniurias nobis ab eo illatas.
vt pz in euāgelio. Et ad illā ꝑfectā chari
tatē inducit nos apl's in p̄ſenti epl'a vt pa
tebit in textu di. (Frēs. Cōfidim⁹) Ein.
id ē fiduciā habem⁹ (in dn̄o ieſu) nō ī ali
qua alia creatura (qꝛ q̄ cepit in vob̄ opus
bonū ꝑficiet) Ly. ſicut em̄ inchoatō ope/
ris boni eſt a deo. ita et cōſūmatio (vſq3 ī
diē ieſu xp̄i) Ein. i. ad mortē cuiſlibet ho
minis. tūc de⁹ manifeſtabit ſe cuilibet ho
mini. ꝛ tunc reddet vnicuiq3 iuxta opera
ſua (Sicut ē mi. iu. hoc ſentire) . i. bona3
opinionē habere (pro
oībus vobis) qꝛ dile/
ctio facit bonū opina
ri de dilecto. ſ3 ſb̄ditur
(eo ꝙ ha. vos ī cor.)
Hor. i. in intimo affe/
ctu charitatis (ꝛ ī vin
culis meis.) Hor. i. in
vinculis ꝓ euangelio
patiendo (ꝛ in defenſi
onē euāgelij) . i. dum
euangeliū cōtra infide
les defendo (ꝛ confir
matione) . i. dum infir
mos in doctrina euan
gelij. ſ. cōfirmo. cū ī oī
bus his iā enumerat'
memor veſtri ſū deſide
rans (vos oēs eē ſoci
os gaudij mei) future
remuneratiōis. qꝛ quā
to plures ſocij: tanto
maius gaudiū. (teſtis
eī mihi eſt de⁹) Ein. i.
p̄bet teſtimoniū. (quō
cupiā vos oēs eē ī vi/
ſcerib⁹ ieſu xp̄i) . i. in
intimo amore ieſu xp̄i
(ꝛ hoc oro vt charitaſ
veſtra magis ac mag'
abundet) Ly. qꝛ chari
tas ſp creſcere pōt (in
oī ſciā) . ſ. diſcretōnis
vt amictis ꝓximos. et
vicia eoꝝ nō amet' (ꝛ
in omni ſenſu) . ſ. dili/
genter. qꝛ oīb⁹ bonis q̄ videt in eo que3
amat cōgaudet. ꝛ malis ei⁹ cōpatit' (vt ꝓ
betis potiora) Ein. i. ꝓbare poſſitis non
ſolū bona ſed etiā potiora. i. meliora ea ſe
quēdo (ꝛ ſitis ſinceres) . i. puri ꝛ mundi ī
vobis (ꝛ ſine offenſa) . ſ. ꝓximis veſtris.
in diem chriſti) id eſt vſq3 in fine3 vite (re
pleti fructu iuſticie) id eſt bonis operib⁹
que ſunt fructus iuſticie (per ieſum chri/
ſtum) a cuius gratia venit omne meritu3

in laudem ⁊ gloriam dei.

Dñica.xxiij. Phil.iij.

Imitatores

mei eſtote ⁊ obſerua te eos q̄ ita ābulāt ſicut ha= betis formā nr̄am. multi eī ābulāt q̊s ſepe dicebā vobiſ Nūc āt ⁊ flens dico inimi= cos crucis xp̄i. q̊ꝝ finis inte rit⁹. q̊ꝝ de⁹ vēter ē ⁊ gl'ia in ꝯfuſiōe ip̄oꝝ q̄ t'rena ſapiūt nr̄a āt ꝯuerſatio in celis eſt. vñ etiā ſaluatorē expecta= mus dñz nr̄m ieſū xp̄m q̄ re formabit corp⁹ humilitatis nr̄e cōfiguratū corpori clari tatis ſue ſm oꝑationē qua poſſit etiā ſubijcere ſibi om nia ieſus xp̄s dñs noſter.

(in laudē ⁊ gl'iam dei) Ain. vt digne poſ ſitis deum laudare ⁊ glorificare.

Imitatores mei eſtote ⁊ obſer. ⁊c. Añ initiū illius ep'le ſcribit ſctūs Paulus in eodē ca. dicēs. Frēs ego nō arbitror meip ſum cōprehendiſſe. ad hucvnū aūt. Ly. ſup. ē qđ de me aſſero. q̄ q̄dē retro ſunt obliuiſcēs ad ea vō q̄ ſunt priora extēdens meip̄m. Tūc ſequit' ep'la preſens. Ubi notandū q̄ ep'la ⁊ euangeliū cōcordāt. Nā in euāgelio legit' qualiter imaginez dei .i. animā ſilitudīe ſua inſignitā deo reddere debem⁹. Cū dicit' red dite q̄ ſunt ceſaris ce ſari. ⁊ que ſūt dei deo. Sic in ep'la hodierna ap'lus hortat' nos vt reddamus deo imagi nē ſuā. ⁊ hoc fit imitā do doctrinā ip̄i⁹ ap'li ergo dicit (Frēs imi tatores mei eſtote). ſ. in fide ⁊ charitate (et obſeruate eos) id ē at tēdite diligent' vt vos eis cōformetis. (q̄ ita ambulāt) de virtute ī virtutē (ſicut habetis formā noſtram). ſ. viuendi vobis traditā verbo. exemplo. et ſcripto (multi eñ ambulāt). ſ. via ꝑuer ſa (q̊s ſepe dice. vobis) cū eēm pñs vobiſ cū (nūc aūt ⁊ flēs dico) hic notat' ꝯpaſſio apoſtoli q̄ fleuit alioꝝ miſeriā ⁊ ꝑditionē ⁊ ꝑ hoc inducere nos volens ad cōpaſſio nem ꝓximoꝝ (inimicos crucis xp̄i) qꝛ eo rū vita erat cruci xp̄i cōtraria. qꝛ in deli cijs viuebāt. quales fuerūt guloſi ⁊ luxu rioſi (quoꝝ finis interit⁹). ſ. etern⁹ qꝛ in fine cōſequunt' penā eternā (quoꝝ de⁹ vē ter eſt) qꝛ ſtudēt eis ſatiſfacere in oībus. Et q̄cq̄d faciūt ꝓ ventre faciunt. ⁊ ipſuz tanq̄ȝ deū colunt (⁊ gl'ia eoꝝ). ſ. tp̄alis (ī confuſione ip̄oꝝ). i. ꝑducet eos ad cōfu ſionē eternā (q̄ terrena ſapiūt) Ly. tantū mō ⁊ nō celeſtia (noſtra aūt cōuerſatio in celis eſt) Gor. i. ſimilis cōuerſationi cele ſtiū q̄uis ſum⁹ in terra (vnde ⁊ ſaluato rē) Gor. tam animaꝝ q̄ȝ corpoꝝ (expecta mus) venturū ad iudicium (dominū no ſtrū ieſum xp̄m q̄ refor mabit). ſ. in generali reſurrectione (corpus humilitatis nr̄e) Lyr. nam in nobis modo ē humiliatōnis occaſio eo q̄ eſt corruptibile ⁊ putrefactibile. ⁊ corro dit' a vermibus. ⁊ ī ci neres reſoluet' (ꝯfigu ratū) id eſt aſſimila tum (corpori claritat' ſue) qꝛ ſancti reſurgēt in corpore glorioſo. ſi cut et xp̄us reſurrexit. (ſm operationē) id ē. potentiam operandi. (q̄ poſſit etiā ſubijce re ſibi oīa) ꝓpter crea tionē eñ oīa ſunt ſibi ſubiecta q̄ de nullo fa cta ſunt. Et niſi ꝯſer uarent' a deo in eē in nihil r'digerent' (itaq̄ȝ frēs mei char.) Ly. i. mihi iūcti dilectōe ſp̄i rituali (⁊ deſi.) qꝛ deſi derabat eos videre tē poraliter hic in vita. ⁊ eternaliter in patria (gau. meū) de vr̄o ꝓ fectu (⁊ coro. mea) doctorib⁹ eī debet' co rona ſp̄ālis q̄ dicit' aureola (ſic ſtate) ſcȝ firmi cōtra tribulatōes h⁹ mundi (in dño chariſſimi) itaq̄ ab eo nullo mō euellami (Eucbodiā rogo ⁊ ſinthicē dep̄cor inid ipſū ſa. ī dño) Ly. i. firmit' ſtare. Iſte erāt due matrone q̄s cōfortat ſpecialit' ap'lus Tū ꝓpt' fragilitatis ſexū. Tū qꝛ miſtraue rāt ſibi nccīa ⁊ alijs p̄dicatorib⁹. vt oſtē deret ſe gratū (etiā rogo ⁊ te germane) ē nomē ꝓpriū (cōpar). i. ſoci⁹ ⁊ adiutor me us ī p̄dicatiōe (adiuua illas). ſ. mulieres (q̄ mecū laborauer't in euan.). ſ. mihi ne ceſſaria miſtrādo. ⁊ ñ ſolū mecū ſ (cū cle mēte ⁊ cete. adiutorib⁹) in p̄dicatōne ver bi dei ip̄is. ſ. ſicut ⁊ mihi nccīa miſtrādo.

On ceſſam⁹ pro vobis orātes ⁊c. Añ inicium illi⁹ ep̄le ſcribit ſctūs Paul⁹ in eodē ca. vi. ſalutando amicabil'r Colloſſen. Gr̄a vobis ⁊ pax a deo patre noſtro ⁊ dño nr̄o ieſu xp̄o. gras agim⁹ deo ⁊ patri dn̄i noſtri ieſu xp̄i ſp̄ p̄ vobis orātes. ſcilicȝ ego apl̄us ⁊ thimotheus diſcipul⁹ me⁹ audientes fidē vr̄am in xp̄o ⁊ dilectionē quā habet' in oēs ſanctoſ p̄p' ſpē q̄ repoſita eſt vobis in celis. Tūc ſequit' p̄ñs ep̄la. Notandū q̄ euāgeliū ⁊ p̄ñs ep̄la cōcordāt. q2 in euāgelio legit' de filia archiſynagogi yairi mortua quā dñs ad deuotā petitionē patris reſuſcitauit. Sic etiaȝ in ep̄la p̄nti apl̄us nos hortat' ad deuotā orōem p̄ quaȝ mens in deū eleuat' dicens (Frēs. Nō ceſſamus) Hor. horis oportunis (p̄ vobis orantes) Ly. mente (⁊ poſtulātes). ſ. ore (vt ipleamini agnitiōe voluntatis ei⁹) vt pleni⁹ diuinā volūtatē ꝯgnoſcatis q̄d velit ⁊ q̄d nō (in oī ſapiētia) q̄ntum ad cognitioneȝ rex ad vitā actiuā ptinentiuȝ (⁊ itellectu ſpirituali) q̄tū ad ꝯgnitionē ſpūaliū ad cōtemplatiuaȝ vitā ptinentiū (vt ambuletis digne). ſ. p̄ viam hui⁹ vite ad patriā (deo p̄ oīa placentes) p̄ rectā intentionē ⁊ bonā voluntatē (in oī ope bono fructificantes). i. p̄ bonā opationē ad deū ad p̄ximū ⁊ ad ſeip̄m (⁊ creſcentes in ſcientia dei). i. in cognitione diuinitatis (In omni virtute cōfortati ſm̄ potentiā claritat' eius). i. ſm̄ filiū q̄ eſt claritas patris per quā cōfortamur in bono. (in oī patiētia) Ly. p̄ aduerſorꝫ tolerantiā (⁊ longanimitatē) p̄ certā p̄mioꝝ expectatōnē (cū gaudio) Hora. nō ex triſticia aut neceſſitate. (in chriſto ieſu domino noſtro.

Dominica. xxiiij. Coll'. j.

On ceſſam⁹ p̄ vobis orātes ⁊ poſtulantes vt ipleami agnitione volūtatis ei⁹. i oī ſapiētia ⁊ itellectu ſpirituali vt ābuletis digne deo p̄ oīa placētes in omi ope bono fructificātes ⁊ creſcētes in ſcīa dei. In omi virtute ꝯfortati ſm̄ potētiā claritatis ei⁹. In oī patiētia ⁊ lōganimitate. cū gaudio gratias agētes deo et pr̄i q̄ dignos nos fecit in partē ſortis ſanctoꝝ i lumie Qui eripuit nos d̄ ptāte tenebrarū ⁊ tranſtulit i regnū filij dilectōis ſue in quo habem⁹ redemptionē ⁊ remiſſionē pctōꝝ per ieſuȝ criſtū dominū noſtrum.

Domica. xxv. Hier'. xxiij.

Ece dies veniēt d̄t dñs ⁊ ſuſcitabo dauid germē iuſtū. ⁊ regnabit rex ⁊ ſapiēs erit ⁊ fa

Ece dies veniēt dicit dñs. ⁊c. Añ initiuȝ illi⁹ p̄phetie. Locutus eſt dñs de⁹ p̄ p̄phetaȝ Hiere. vi. Ve paſtorib⁹ q̄ diſpgunt ⁊ dilacerāt gregē paſcue mee: dicit dñs. Jō hec dicit dñs de⁹ iſr'l ad paſtores q̄ paſcunt populū meum. Vos diſpſiſtis gregē ⁊ eieciſtis eos. ⁊ nō viſitaſtis eos. Ecce ego viſitabo ſup voſ malicīā ſtudioꝝ vr̄oꝝ ait dñs. Ecce cōgregabo reliq̄as gregis mei de oībus terris ad q̄s eieceram eos. Poſt h̄ ſequit' epiſtola hodierna q̄ eſt vltima dn̄ica anni. Pro quo notandū q̄ in prima ⁊ vltima dn̄ica eccl'ia agit de aduentu xp̄i. In ſignū q̄ ip̄e eſt alpha et o. prim⁹ ⁊ nouiſſimus primus in dignitate. nouiſſim⁹ in ſeruitute vn̄ Ber. Nemo illi ſb̄limior nemo illi humilior. Jtē in ſignū q̄ cūcta nr̄a opatio ab ipſo ſp̄ icipit ⁊ p̄ ip̄m cepta finit' (Ecce dies venient dic̄ dñs) Ly. ſ. xp̄i veri dei ⁊ homīs (⁊ ſuſcitabo dauid germen iuſtū). i. xp̄m q̄ factus eſt ex ſemie dauid ſm̄ carnē (⁊ regnabit rex) Math. xxviij. Data eſt mihi oīs poteſtas in celo ⁊ i terra (⁊ ſapiens erit) ſapiētia increata ⁊ craata (⁊ faciet iudicium) diſcretionis in p̄ſenti diſcernendo fideles ab infidelibus vocādo aliquos ad fidē ⁊ dimittēdo ali-

quos ſuo iuſto iudicio licet nobis occul⸗
to (⁊ iuſticiā in terra). ſ. dādo legē euāge
licā q̄ cōtinet ꝑfectā iuſticiā (Jn dieb' il⸗
lis ſaluabit̃ iuda). i. q̄cūꝫ veraciter ꝯfi⸗
tet̃ corde ⁊ ore nomen domini (⁊ iſrl̃ ha⸗
bitabit ꝯfident̃) Jſtō
refert̃ ad ſtatū eccleſie
triumphantis. vbi eſt
ſumma ſecuritas (⁊ h̃
eſt nomē qd̄ vocabunt
eū domin' iuſt' nr̃). ſ.
iuſtificans nos (ꝓpter
hoc ecce dies venient
dic̄ dn̄s. ⁊ n̄ dicēt vltra
viuit dn̄s q̄ eduxit fili
os iſrl̃ de t̃ra egypti)
ſcꝫ ꝑ moyſen. q꞉ ſic̄ ad
pn̄tiāꝫ maioris lumīs
min' obfuſcat̃. ſic ad
ueniente bn̄ficio incar
natiōis ieſu xp̄i ⁊ redē
ptionis noſtre ꝑ eū ꝑ⸗
fecte obfuſcata ſt̃ om
oīa bn̄ficia q̄ fuerunt ī
veteri lege tanq̄ꝫ mo⸗
dica aut nulla reſpecti
ue (ſ; viuit dn̄s q̄ edu
xit ⁊ adduxit) Glo. or.
ꝑ xp̄m (ſemen dom' iſ
rael de terra aquilōis
⁊ de cunctis terris ad
q̄s eieceraꝫ eos illuc)
Ly. iſta adductō intel
ligit̃ de vocatione ad
fidem xp̄i. q꞉ de oībus
ꝑtib' terre ſunt aliqui
vocati. ⁊ iſta vocatio
maior eſt ⁊ excellenti⸗
or incōparabiliter om
nib' beneficijs veterī
teſtamenti (⁊ habita⸗
bunt ī terra ſua) in ec
cleſia militante. ⁊ po⸗
ſtea triumphante. que
eſt terra viuentium ꝓ
miſſa fidelib' in p̄miū (dic̄ dn̄s oīpotēs.
Jdi ciuitatē ſanctā irlm ⁊c̄. Ante
v initiū illi' epiſtole ſcribit. s. Jo,
in eodē ca. di. Uidi celū nouū et
terram nouā. primū eīn celū ⁊ prima ter⸗
ra abijt. Ly. hec omnia in fine mundi in⸗

ciet iudicium ⁊ iuſticiā ī ter
ra. Jn diebus illis ſaluabit̃
iuda ⁊ iſrahel habitabit ꝯfi
dēter. Et hoc ē nomē quod
vocabūt eū dn̄s iuſt' noſter
ꝓpter hoc ecce dies veniēt
dicit dominus ⁊ nō dicēt vl
tra viuit domin' qui eduxit
filios iſrael de terra egypti.
ſ; viuit dn̄s q̄ eduxit ⁊ addu
xit ſemē dom' iſrael de ter⸗
ra aquilonis ⁊ de cūctis ter
ris ad quaſ eiecerā eos illuc
et habitabūt in terra ſua di
cit dominus om̄ipotens

In feſto dedicatōis Apo
calipſ. xxi.

Jdi ciuitatē

ſanctā hieruſalez no⸗
uā deſcēdentē de celo a deo
paratā ſicut ſponſam orna⸗
tā viro ſuo. Et audiui vocē
magnā de throno dicētem.
Ecce tabernaculū dei cū ho
mib' ⁊ habitabit cū eis. Et
ipſi populus ei' erunt ⁊ ip̄e
deus cū eis erit eorū deus.

nouabunt̃ ⁊ in melius mutabunt̃ in cla⸗
ritate. vt ꝑꝫ Luc. xxi. Celū ⁊ terra tranſi
bunt. nō q̄ꝫtum ad ſbam. ſ; q̄ꝫtum ad for⸗
mā. ⁊ hoc totū cedet ad gl̄iam electoꝝ. q̄
ex creaturis laudāt deū. Tunc ſequit̃ epi
ſtola pn̄s (Jn dieb' il
lis) Dic. s. Joh. d̄ſcri
bit innouatōnē huma
ne nature q̄ꝫtuꝫ ad ele
ctos dicens (Uidi ci⸗
uitatē ſanctā hierlm)
Ly. i. electoꝝ ſocieta⸗
tē ꝑfecta charitate vni
tā (nouam) Ly. q̄ꝫtum
ad corꝑis gl̄iam. cor⸗
pora aūt ſanctoꝝ que
nunc ſunt corruptibi⸗
lia. groſſa. ponderoſa
⁊ obſcura. reſurgēt i⸗
mortalia. ſubtilia agi⸗
lia clara. ⁊ h̃ fit ex glia
animaꝝ ad corpora re
dundantia (deſcendē
tem de celo) Ly. Naꝫ
anime beate deſcēdēt
de celo vt corꝑa reſu⸗
mant ⁊ in iudicio com
pareāt (a deo paratā)
Ly. dotib' anime ⁊ cor
poris (ſic̄ ſponſam or⸗
natam.) v̄tutib' viro
ſuo). i. ad honorē viri
ſui. ſ. xp̄i (Et audi. vo.
magnā de throno). ſ.
diuine maieſtatis (di⸗
centem. Ecce taberna
culū dei cū hoīb' ⁊ ha
bitabit cum eis.) Ly.
habitatio eīm dei cum
hoīb' erit inſeꝑabilis
Quia beati ſꝑ habe⸗
būt apertā viſionē ⁊ ꝑ
fectā fruitionē (Et ip̄e
ppl̃us eius erūt). ſ. be
ati erunt ſicut ⁊ ip̄e be
tus eſt. vn̄ in p̄s. cxliij. Beatus populus
cuius dominus deus eius. Unde et Le⸗
uit. xxvi. Ego ero veſter deus voſqꝫ eritis
mihi populus (et ipſe deus cum eis erit
eorum deus) Glo. or. Quia nunq̄ꝫ ab eis
expellet̃ q꞉ nunq̄ꝫ peccabunt cōtra deum

Et abſterget deꝰ oēs lachꝛy mā ab oculis eoꝝ ⁊ mors vl tra nō erit neq̧ luctus neq̧ clamoꝛ neq̧ doloꝛ erit vltra que pꝛima abierūt. Et dixit qui ſedebat in thꝛono. Ecce noua facio oīa.

Incipit vlteriꝰ poſtilla ſu per epl̃as de ſanctꝭ ꝑ āni cir culū. ſm ſenſum lr̃alē. Pꝛio ſancti Andree apl̃i. Ro. x.

Corde enim creditur ad iuſtitiā ore aūt ꝯfeſſio fit ad ſalutē. Dicit eni ſcriptura. Oīs qui credit in illū nō ꝯfūdet̃ Nō enī eſt diſtinctio iudei ⁊ greci. Nā idem dn̄s oīm di ues in oēs q̄ inuocāt illum. Oīs eī quicūq̧ inuocaue rit nomē dn̄i ſalueꝛit Quō ergo iuocabūt i quē nō cre diderūt aut quō credent ei quē nō audierūt. Quō autē audirēt ſine p̄dicante. quo vero pꝛedicabūt niſi mittā tur. ſic ſcriptū ē. Quā ſpeci oſi pedeſ euāgelizātiū pacē

(Et abſterget deus omnē lachꝛymam ab oculis eoꝝ) diuerſe ſunt lachꝛyme q̄bus in hac vita affligunt̃ electi. Et ideo in fu turū fugatis doloꝛibus oīs lachꝛyma ab ocul' eoꝝ dicit̃ abſtergi (⁊ mors vltra non erit). i. ſepatio anīe et coꝛpis (neq̧ luctꝰ) ꝓ alienis miſerijs (neq̧ clamoꝛ). ſ. pꝛo pugna ſpiritꝰ ad carnē (neq̧ doloꝛ) de pctīs ꝓpꝛijs (erit vltra) vn̄ Eſa. li. Leticia ſempiterna ſu per capita eoꝝ. gaudi um ⁊ leticiā tenebunt ⁊ fugiet doloꝛ ⁊ gemi tus (que pꝛima abie runt) haymo. in p̄ſen ti vita boni hec iā enu merata ſuſtinent. ſed ī futura vita nihil ma li ſuſtinebunt (Et di xit q̄ ſedebat in thꝛo no). ſ. deus omnipo potens q̄ p̄ſidet eccle ſie ſue (Ecce noua fa cio omnia) Ly. ſ. celoſ ⁊ elementa ⁊ electoꝛū coꝛpa. vt ptꝫ Eſa. lxv. ecce ego creo celoſ no uos ⁊ terrā nouam.

c Corde eñ cre ditur ad iuſti ciā ⁊c. Vn̄ ini tiū illiꝰ epl̃e ſcribit. s. Paulꝰ in eodē ca. di. Si cōfitear' in oꝛe tuo dominū ieſuꝫ. ⁊ in coꝛ de tuo crediderī. q̧ de us illū excitauit a moꝛ tuis ſaluus eris. Tūc ſtatim ſequit̃ epl̃a pꝛe ſens (Fratres. Coꝛde credit̃ ad iuſticiam.) Hoꝛ. i. ad iuſtificatio nem habendā (oꝛe au tem cōfeſſio fit ad ſalutem). i. ad ꝑfectio nem ſalutis. neceſſe eſt eñ fidem confite ri ꝓ locoꝛ tpe. In ſignum huiꝰ recipit ho mo ſacramentū cōfirmationis in fronte. Vn̄ dꝛ in decretis. Confirmatio iō in fron te ponit̃ vt a recipiente fides ſine erubi ſcentia publicet̃. de ꝯſe. di. v. Nouiſſime Vn̄ Luc. xij. Qui me cōfeſſus fuerit coꝛā hoībꝰ cōfiteboꝛ ⁊ ego eū coꝛam p̄re meo. (Dicit eī ſcriptura) ſacra veraciter (Om nis q̄ credit in illū nō cōfundet̃) ſup. eterna liter (nō eñ eſt diſtin ctio iudei ⁊ greci) Li. ꝗtum ad iuſticiā q̄ eſt ꝑ fidē xp̄i (nā idē dn̄s oīm). ſ. iudeoꝝ ⁊ gen tiliū (diues in om̄es) Hoꝛ. i. ditans in oīs (q̄ inuocāt illū). ſ. fi de ⁊ ope (oīs q̄cunq̧ inuocauerit) nō xbo tenus ſ; coꝛde intimo. (nomē dn̄i). i. filiū pa tris in quo ſicut in ꝓ nomine eſt notificatio p̄ris (ſaluꝰ erit) ab et no ſupplicio (Quō er go inuocabūt in queꝫ nō crediderūt) Ly. q. d. nullo mō. qꝛ oꝛatio p̄ſupponit fidem oꝛan tis (aut quō credēt ei quē non audierunt.) qꝛ fides p̄ſupponit au ditum vel a deo intus ꝑ inſpirationē vel ab hoīe exterius ꝑ p̄dica tionē (Quō aūt audi ent ſine p̄dicante) Ac tus aūt p̄dicādi p̄ſup ponit auctoꝛitatē offi cij. iō dicit̃ (Quō xo p̄dicabunt niſi mittan tur). ſ. a dō ſicut olim ꝓphete vl' apl̃i eiꝰ lo cū tenētes ſicut p̄dica toꝛes alij. Hoꝛ. aliter āt n̄ ē p̄dicādū. ſic nec ip̄e xp̄s filiꝰ dei p̄dica re voluit. niſi miſſus a patre. vtꝫ Luc. iiij. Opoꝛtet me etiā alijs ciuitatibus euāgelizare regnū dei. qꝛ ad hoc miſſus ſum (Scriptū eſt) Eſa. lij. (Q̄ ſpecioſi) id eſt bene foꝛmati ſunt. (pedes euangelizantiū pacē) id eſt reconciliati